

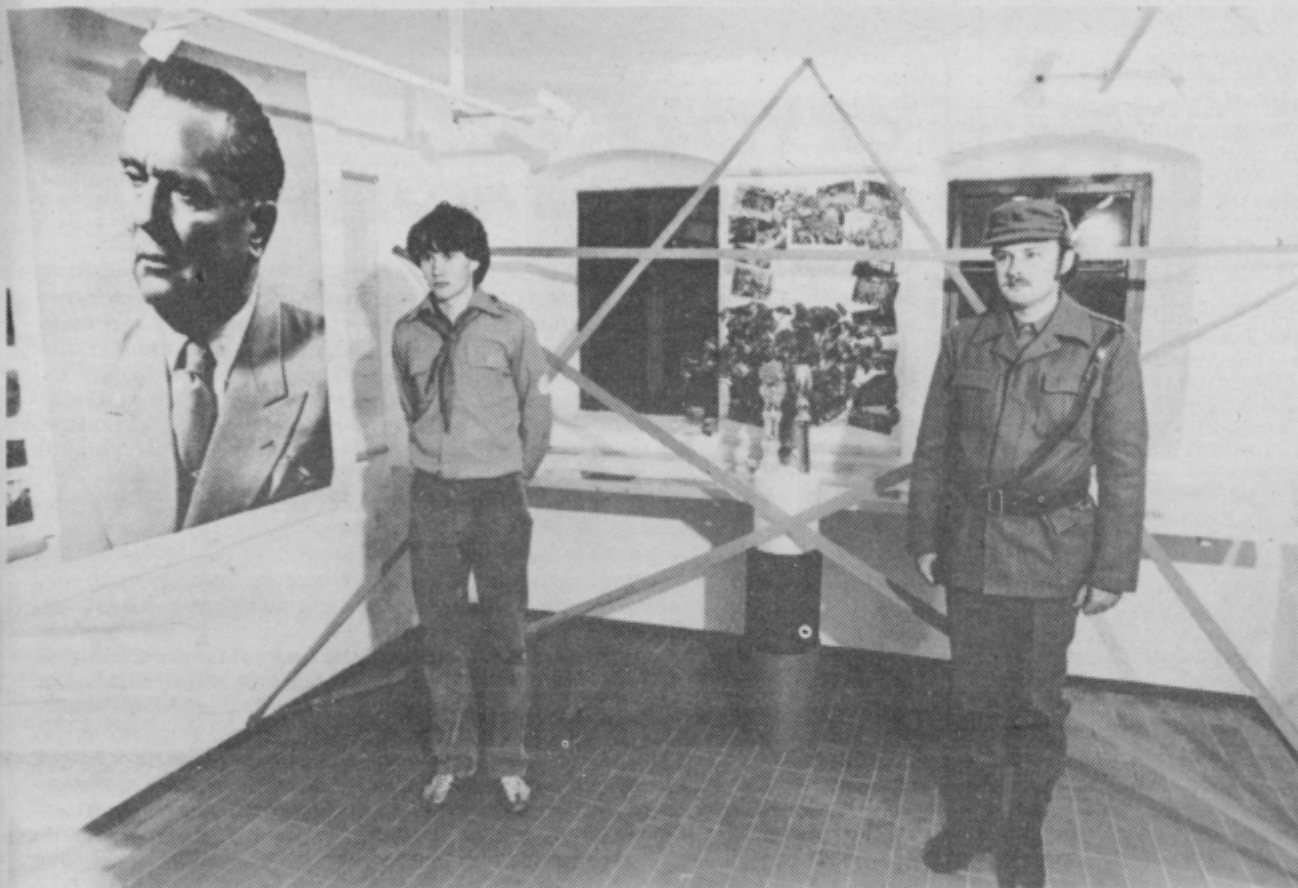
NOVI tednik

GLASILO OBČINSKIH ORGANIZACIJ SZDL CELJE, LAŠKO,
SLOVENSKE KONJICE, ŠENTJUR, ŠMARJE PRI JELŠAH IN ŽALEC

VSEM DELOVNIM LJUDEM
ISKRENO ČESTITAMO
OB DNEVU OSVOBODILNE FRONTE
IN PRAZNIKU DELA!

NOVI TEDNIK
RADIO CELJE

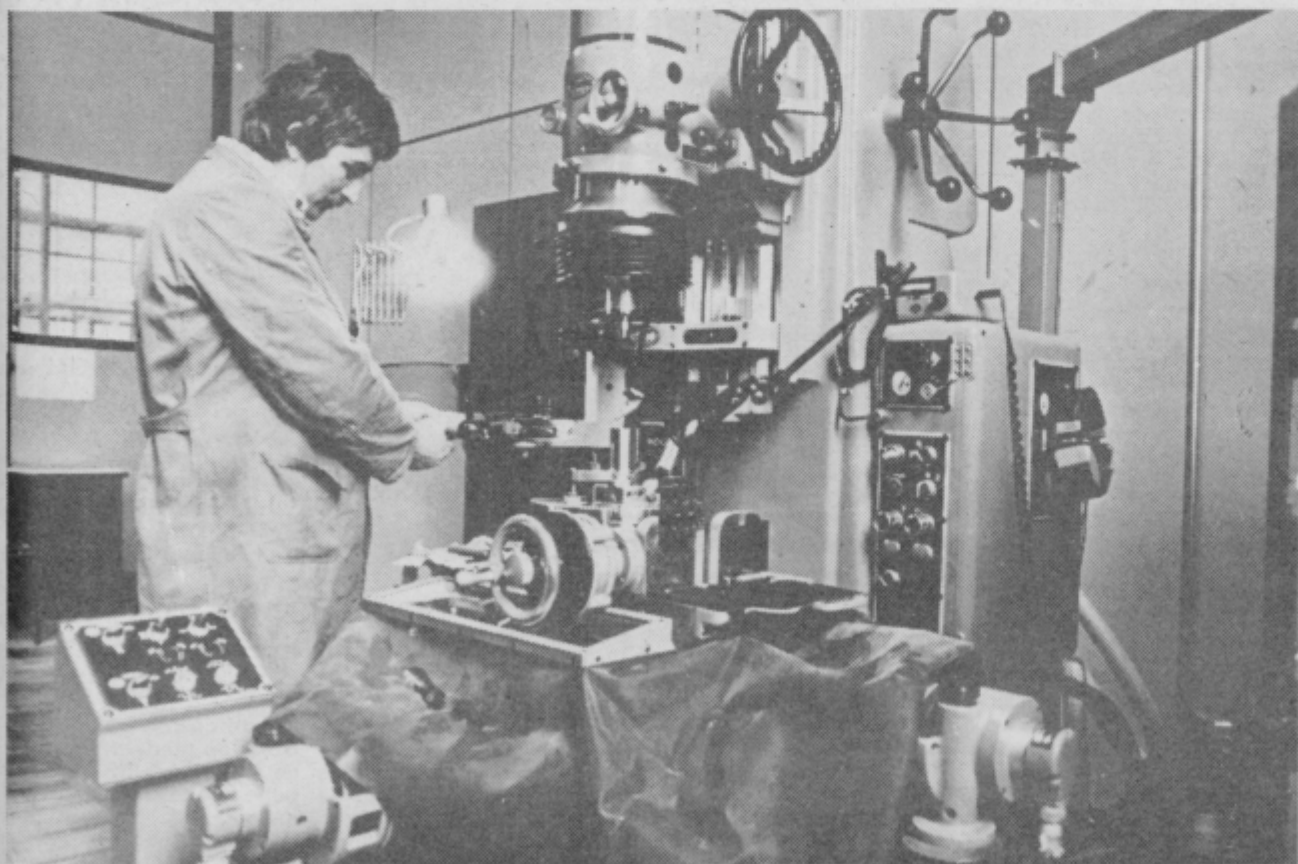
OBISKALI SMO ROGAŠKO SLATINO – NAGRADNA KRIŽANKA

NA ZGODOVINSKEM KRAJU

Zvezna štafeta mladosti je »vstopila« na celjsko območje v šmarnski občini. Najprej so jo pričakali pionirji osnovne šole Marija Broz v Bistrici ob Sotli, osrednja občinska proslava pa je bila v Trebčah, kraju Titovega otroštva. Tu je tudi v muzeju prenočila. Posnetek prikazuje častno stražo. Več berite na 3. strani.

Foto: D. Medved

SAMOZAVEST OB PRAZNIKU

Delavec za sodobnim strojem, ki stoji na zloščnem parketu v novi Uniorjevi proizvodni hali je Marjan Albreht, strugar na koordinatnem brusilnem stroju. Doma je s Prelog, v tovarni je z učno dobo že trinajst let. Posnetek naj bo simbol samozavesti delovne organizacije, ki je prerasla iz črne kovačije v sodobno, v družbeni razvoj vpeto skupnost delavcev.

CHICAGO 1886

Zgodovina 1. maja, mednarodnega praznika dela, se je začela v Chicagu leta 1886, ko so delavci postavili zahtevo po 8-urnem delovnem času. Na prvem kongresu II. Internacionalne v Parizu leta 1889 pa so sklenili, da se vsako leto v spomin na čikaške delavce 1. maja organizirajo množične demonstracije in stavke. Proslava je tako postala oblika razrednega boja. Prva praznovanja pri nas so bila že leta 1890 v Ljubljani, Zagrebu, Novem Sadu, kasneje še v drugih mestih. Zmaga fašizma v Italiji in Nemčiji je dala prvomajskim praznovanjem protifašistično in protimilitaristično naravo. Prvi maj so praznovali pri nas tudi med narodnoosvobodilno vojno. V socialistični Jugoslaviji je bil 1. maj razglašen za državni praznik. V takšni Jugoslaviji je delovni človek kot proizvajalec in samoupravljalec svoboden in srečen, resnični gospodar svojega življenja in dela.

EVROPSKO SREČANJE ŠOFERJEV

V soboto, 3. in nedeljo, 4. maja bo v Celju 8. mednarodna konferenca predstavnikov društev šoferjev in avtomekanikov Evrope, kjer bo sodelovalo 130 tujih in 30 domačih delegatov iz šestih držav Avstrije, Švice, Francije, ZR Nemčije, Lichtensteina in Jugoslavije. Prvič bodo po svez verjetnosti navzoči kot opazovalci in kasnejši člani predstaviki Italije in Romunije. Organizator srečanja je ZŠAM Celje v sodelovanju z republiško organizacijo, pokrovitelj pa Izvršni svet občine Celje.

Prvi dan dopoldne bo konferenca, kjer bo delegate (z gosti vred bo vseh v Celju okoli 350 udeležencev) pozdravil predsednik IS Celje Venčeslav Zalezina. V popoldanskem času bo nadvse zanimiva prireditev tudi za vse občane Celja in to na avtopoligonu na Ljubečni, kjer bo parada pa tekmovanje v kartingu in razstava vozil, ki jih izdelujejo v Jugoslaviji. V nedeljo dopoldne bo zaključek srečanja s sprejetjem sklepov, nato ogled Kumrovcu in Trebč ter po kosilu v Celju odhod. To srečanje, ki je velikega pomena, bo zlasti služilo nadaljnji krepitvi sodelovanja tistih šoferjev, ki s težkimi tovornjaki stalno križarijo po evropskih cestah.

T. VRABL

SLOVENSKE KONJICE: ZASEDALA JE OBČINSKA SKUPŠČINA

V ponedeljek so se sestali vsi trije zbori občinske skupščine Slovenske Konjice. Od pomembnejših točk dnevnega reda naj omenimo uresničevanje sistema samoupravnega planiranja in potek planskih aktivnosti v občini, družbeni dogovor o varstvu okolja ter poročila temeljnega sodišča, višjega javnega tožilstva in postaje milice v Slovenskih Konjicah.

UM

ROGAŠKA SLATINA: OTVORITEV PEKARNE

V praznovanje dneva Osvobodilne fronte in praznika dela so se v Rogoški Slatini vključili tudi s slovesno otvoritvijo novo zgrajene MERXOVE industrijske pekarnice. Z njo bodo nadomestili zastareli pekarni v Šmarju in Rogoški Slatini in omogočili boljše delovne pogoje delavcem. Kruha in peciva bodo lahko spekli trikrat več kot doslej, pa še kakovost bo ustrežnejša. To sta poudarila tudi slavnostna govornika direktor temeljne organizacije pekarnice in slaščičarne Rogoška Slatina Slavko Sisinger in predsednik izvršnega sveta skupščine občine Šmarje pri Jelšah Franc Mlaker.

Na slovesnosti ob otvoritvi so se poleg delavcev temeljne organizacije pekarnice in slaščičarne in krajanov zbrali tudi predstavniki družbenopolitičnih skupnosti in organizacij, med njimi je bil tudi podpredsednik republiškega sveta zveze sindikatov Slovenije Miran Potrč, ter delovnih organizacij.

MBP

RADIO V EMO

Pred delavskim praznikom so v celjskem EMO naredili nov, pomemben korak za popolnejše in boljše obveščanje svojih delavcev. Včeraj se je namreč prvič oglašil interni radio, razglasna postaja, ki bo oddajala vsak delovni dan. Za oddaje so izbrali čas med malicami za svoje delavce, ki bodo tako med toplim obrom vsak dan slišali tudi vse pomembne informacije.

B. S.

PRIZNANJA OB PRAZNIKU

Družbena tvornost naših ljudi je tista sila, ki neprestano dviga naše družbene, samoupravne odnose na vse višje in višje ravni. Brez nesebičnih prispevkov tisočev in tisočev posameznikov bi bili rešnejši za humano plat našega skupnega življenja in bi se ne razlikovali od povprečne potrošniške družbe. Ko v teh dneh podeljujemo priznanja OF in znake sindikalnim delavcem ob prazniku dela, smo prepričani, da ta odličja krasijo prsa pravim ljudem

CELJE

V Celju so letos podelili srebrna odličja OF šestnajstim posameznikom in enemu društvu. Tako je to visoko priznanje dobilo Gasilsko društvo Ostrožno, med posamezniki pa so srebrne znake Osvobodilne fronte prejeli: Drago Čeh, Tone Andrejčič, Tone Mastnak, Marjan Ravnikar, Ferdinand Širca, Jože Kosmatin, Anton Mogu, Angela Čebela, Jože Gaberšek, Stane Krivec, Ivan Einfalt, Alojz Justin, Milan Loštrk, Franc Mauer, Marjan Turičnik in Alojz Podjavoršek.

LAŠKO

Srebrna odličja OF so prejeli: Društvo za telesno vzgojo Partizan Radeče za dolgoletno uspešno delo pri razvoju množičnega športa v Radečah in okolici in za prispevek k zdravemu razvoju občanov ter utrjevanju za dobre fizične sposobnosti v SLO.

Strelnska družina I. celjske čete Mala Breza za širjenje množičnega strelskega športa.

Oto Starc iz krajevne skupnosti Rečica za dolgoletno aktivno in uspešno družbenopolitično delo, za delo v društvi, organizacijah in krajevni samoupravi.

Drago Cepuš, krajevna skupnost Vrh nad Laškim za dolgoletno delo v SZDL, za delo v krajevni samoupravi in mentorstvu mladim.

Franc Žgajner, krajevna skupnost Laško za dolgoletno aktivno delo v društvi in družbenih organizacijah, zlasti za delo v Društvu invalidov Laško.

Janko Ferlinc, krajevna skupnost Jag-njenica, za dolgoletno delo v družbenih organizacijah in društvi in za razvoj krajevne skupnosti.

Ignac Škofic, krajevna skupnost Zidani most za dolgoletno družbenopolitično delo v krajevni skupnosti, še posebej za poglobljanje vloge frontne SZDL.

MOZIRJE

Srebrne sindikalne znake so prejeli Franc Štiglic, Olga Vršnik in Franc Breznik.

Srebrne znake OF pa so prejeli: Jožica Purnat (Gornji grad), Janez Zagar, Martina Čop, Alojz Plaznik (Mozirje), Anka Čeplak (Bočna), Ivica Kozovinc (Šmartno od Dreti), Jože Celinšek (Rečica ob Savinji), Jurij Kladnik (Ljubno ob Savinji) ter Osnovna šola Gornji grad.

Poleg tega bodo v mozirski občini, v okviru krajevnih organizacij SZDL, podelili še petnajst bronastih znakov OF:

Bočna: Amalija Purnat, Feliks Zmavc; Šmartno ob Dreti: Nada Remic; Mozirje: Marija Pavlin, Magda Peternel, Jože Sedovšek; Gornji grad: Slavko Hren, Jože Ramšak, Viktor Kovač, Jelka Zidarn, Franc Miklavc, Planinsko društvo; Ljubno ob Savinji: Jože Mermal, Franc Lihteneger, Alojz Mikek.

SLOVENSKE KONJICE

Na osrednji prireditvi ob dnevu Osvobodilne fronte in prazniku dela, ki je bila 25. aprila v Slovenskih Konjicah, so podelili priznanja zveze sindikatov in srebrne znake OF.

Srebrne znake zveze sindikatov Slovenije so prejeli: Ivan Jelenko (Dravinjski dom, TOZD Dom), Jože Martinčič (postaja Milice), Albert Klevže (TOZD LIO Slovenske Konjice), Vinko Brglez (Unior, TOZD Kovaški obrati), Mirko Krops (Konus, TOZD Vzdrževanje), Marinka Stefančič (VIZ, TOZD II. osnovna šola Slovenske Konjice) in Franc Lajnšek (Kmetijska zadruga, TOZD Lastna proizvodnja).

Srebrne znake OF pa so prejeli: Krajevno združenje borcev NOV Loče; VIZ, Slovenske Konjice, TOZD II. osnovna šola, podružnica Veljko Vlahovič Stranič; Tone Gosak iz Žiž, Ignac Javornik iz Vitanja, Jože Kokot iz Slovenskih Konjic, Ivan Košak iz Slovenskih Konjic, Marija Rupnik iz Vitanja, Avgust Slatinek iz Loč in Bogomil Vogelsang iz Zreč.

ŠMARJE PRI JELŠAH

Srebrne znake OF in srebrne znake zveze sindikatov Slovenije so podelili na osrednji slovesnosti ob praznovanju dneva Osvobodilne fronte in praznika dela na osnovni šoli Marije Broz v Bistrici ob Sotli 26. aprila.

Srebrne znake zveze sindikatov Slovenije so prejeli: osnovna organizacija zveze sindikatov TOZD Vital Mestinje, osnovna organizacija zveze sindikatov

osnovne šole Marija Broz Bistrica ob Sotli, Franc Vehovar (steklarna Boris Kidrič, Rogaska Slatina), Božo Kolar (zdravilišče Rogaska Slatina), Karolina Kozarič (osnovna šola Bratov Simončič, Rogaska Slatina), Karl Debelak (TOZD Kozje) in Ivan Lakner (skupščina občine Šmarje pri Jelšah).

Srebrne znake OF so prejeli: Jože Planinc iz Kozjega, Rudi Artiček z Vinskega vrha, Jože Libnik iz Rogaske Slatine, Alojz Krivec iz Rogaske Slatine, Zvonko Murgelj iz Pristave, Janko Baštašič iz steklarske šole v Rogaske Slatini, Ruža Čobič iz Rogatca, Jože Masera iz osnovne šole v Rogatcu in osnovna organizacija zveze socialistične mladine Rogaska Slatina.

ŠENTJUR PRI CELJU

Srebrne znake zveze sindikatov so prejeli: Viki Maur, Jože Mlakar, Marjana Jelenko, Marija Hvalc, Alojz Recko in OO ZSS Topor – TOZD Moda Šentjur.

Srebrne znake OF so prejeli: Jože Čeh, Vinko Martinčič, Marjan Skale, Alojz Perc in Prosvetno društvo Zarja iz Šentvida pri Planini.

VELENJE

Srebrne znake Zveze sindikatov Slovenije so letos v velenjski občini dobili: Ferdinand Atelšek iz TGO Gorenje, tozđ hladilna tehnika, Vinko Herodeš, TGO Gorenje, tozđ štedilniki, Peter Krapež, SDK Velenje, Jože Krk, REK – RLV, tozđ mehanizacija, Anka Melanšek, TGO Gorenje, tozđ pralna tehnika, Janez Pukl, Občinski sindikalni svet Velenje, Anton Pust, REK DO ESO, tozđ strojni obrati, Ljubinko Supić, GIP Vegrad, tozđ gradnje, Edo Uranjek, REK DO ESO, tozđ elektro obrati Mira Videčnik, VIS, tozđ OŠ Anton Askerc ter GIP Vegrad tozđ gradnje, RLV konferenca OO ZSS tozđ mehanizacija in Združene zdravstvene organizacije Velenje, osnovna organizacija ZSS, tozđ Savinjsko-Šaleški zdravstveni dom Velenje.

Žirija za podeljevanje srebrnih znakov OF pri predsedstvu Občinske konference SZDL Velenje se je odločila, da bo letos podelila deset znakov – osem posameznikom in dve društvom. Na petkovi proslavi v Domu kulture, kjer sta nastopila tudi mešani pevski zbor gimnazije Celje in deklinski zbor gimnazije Velenje, so visoka priznanja za uspešno delo prejeli:

Anica Podlesnik iz Velenja, Stane Prašnikar iz KS Šmartno ob Paki, Stane Sevnickar iz KS Kavče-Podkraj, Jurij Pogorelnik iz KS Staro Velenje, Ivan Golob iz KS Skorno-Florian, Majda Naglost iz KS Konovo, Peter Krapež iz KS Velenje-Levi breg, Drago Tratnik iz KS Velenje-Stara vas in Gasilsko društvo Šalek ter Gasilsko društvo Gaberke.

Dobitniki priznanj za najboljše racionalizatorje v lanskem letu:

Miomir Petrovič iz TGO Gorenje DSSS, Anton Lesjak in Herman Milavžina iz TGO Gorenje DSSS, Stane Cevzar, Jurij Kostrič in Erno Ferder iz REK – RLV, Jože Uranjek, Ivan Zupancič in Ivan Gavez iz REK ESO ter Jože Rajer, Dušan Mirtič, Jakob Presečnik, Alojz Hudar in Milan Jenko iz GIP Vegrad Velenje.

Prvič so podelili tudi nagrado za občana posameznika inovatorja. Letos jo je kot prvi prejel Franc Jelen iz Šlandrove 2/c v Velenju, ki je izdelal stroj za izmetavanje golobov pri športni panogi »streljanje na glinaste golobe«. To aparaturo smo doslej uvažali, sam pa je našel izboljšave in jih tudi dal patentirati.

Dobitnikom srebrnih znakov sindikata in inovatorjem so priznanja izročili na proslavi, ki je bila v ponedeljek v osrednji knjižnici, nastopili pa so otroški pevski zbor OŠ Miha Pintar-Toledo in gojenici glasbene šole Fran Korun-Koželjki.

ŽALEC

V petek so v Žalcu podelili priznanja Osvobodilne fronte. Prejeli so jih Drago Kumer iz Gotovelj, Jernej Koštomaj iz Zabukovice, Milan Zupanc iz Zabukovice, Pavlina Glušič iz Vrbja, Terezija Pra-protnik z Vranskega, Franc Mandeljč iz Studenc, Franc Škruba iz Letuša, KO ZZB NOV iz Tabora, občinska zveza DPM Žalec, prosvetno društvo Trnava in KO SZDL Liboje. Zbranim je spregovoril sekretar OK SZDL Žalec Janez Fedran, ter jim ob koncu iskreno čestital za priznanja ter za ves njihov dosednji trud in delo.

OB 110-LETNICI LENINOVEGA ROJSTVA

Vladimir Iljič Uljanov Lenin se je rodil 22. aprila 1870. Bil je revolucionar, ekonomist, sociolog in filozof; klasik marksizma, humanist in državnik. Njegova misel je več kot osemdesetletij navdihuje skoraj vsa pomembnejša revolucionarna dogajanja v svetu. Področja, ki jih je proučeval so bila raznovrstna. Pomembno pa je, da je svoje znanje preliv v mišljenje, ki je dosledno upoštevalo konkretne zgodovinske razmere in prakso. Lenin je na prvo mesto postavil teorijo diktature proletariata. Prvi je opozarjal, da je kmečko prebivalstvo rezerva revolucionarne energije. Kot končni cilj v socializmu ga ni prevzemala misel o nastanku idealne države, ampak odmiranje države. Ker je ugotovil, da je odmiranje države celovit in dolgotrajen proces, ga ni časovno opredeljeval. Vedel je, da je socializem bodočnost vseh dežel sveta in diktatura proletariata in nujen predpogoj za izgradnjo socializma. Hkrati je sodil, da se lahko marksizem razvija le tedaj, če se upošteva raznolikost in bogastvo zgodovinskih razmer. »Vsi narodi bodo prešli v socializem; to je neizbežno, toda ne vsi enako, vsak bo vnesel nekaj lastnega, specifičnega lastnim razmeram«.

Slednje Leninove ugotovitve so bile tesno povezane z njegovim proučevanjem nacionalnega in kolonialnega vprašanja. Ko je naprej razvil Marxovo misel, je ugotavljal, da ne more biti noben narod svoboden, ki zanika svobodo in enakopravnost drugega. Lenin je bil ob teh vprašanjih nedvoumen: samoodločitev, samostojnost in enakopravnost vseh narodov. Trdil je, da socializem v bistvu ponuja povsem enake možnosti tako majhnim kot srednjim in velikim narodom.

Leninova družbenopolitična spoznanja so in še imajo velikanski vpliv na razvoj marksistične misli in na mednarodno delavsko gibanje. Njegove ideje in spoznanja so bila vzgled in spodbuda naši KPJ odnosno ZKJ v revolucionarnem boju proti kapitalizmu, v izgrajevanju nove ljudske oblasti med NOB in v izgradnji povojne socialistične samoupravne družbe. Njegova dela so jugoslovanskim komunistom dala nova spoznanja o odmiranju države, o različnih poteh v socializem in o enakopravnem sodelovanju z vsemi socialističnimi in drugimi državami v svetu.

30 LET SAMOUPRAVLJANJA: 80 LET JAKE GRČARJA

Jaka Grčar je najstarejši še živeči predsednik delavskega sveta Rudnika lignita Velenje in bo jutri, 1. maja praznoval svoj osemdeseti rojstni dan!

V soboto, 26. aprila so mu v prostorih SOZD Rudarsko elektro energetskega kombinata Velenje predstavniki samoupravnih organov in družbenopolitičnih organizacij SOZD REK in delovne organizacije Rudnika lignita Velenje ter poslovodni organi RLV pripravili sprejem. Jaka Grčar je bil najprej član delavskega sveta od 17. aprila 1950 in v drugi mandatni dobi tudi njegov predsednik. Danes je honorarno zaposlen po 4 ure kot hišnik na upravi REK Velenje. Zdrav je kot dren in ne mara za nobeno bolezen.

Za visok jubilej je sedanjí predsednik DS RLV Jože Aljaž izročil slavljenico skulpturo »Na odkopu«, delo Jerneja Krežeta in se mu v imenu vseh zahvalil za njegov delež pri razvijanju samoupravnih odnosov, ter za udarniško delo pri izgradnji novega Velenja.

Na slovesnosti je spregovoril tudi slavljenec in na kratko orisal svojo življenjsko pot.

L. OJSTERSEK

D. STOKAVNIK – SEKRETAR OK SZDL CELJE

Na zadnji seji občinske konference SZDL Celje so delegati izvolili Draga Stokavnika za novega sekretarja konference.

Drago Stokavnik je bil doslej zaposlen v Železarni Štore, kjer je bil vodja oddelka armaturne delavnice v tozdu Valjarna II. Že vrsto let je tudi aktiven družbenopolitični delavec na različnih področjih. V svoji temeljni organizaciji je bil sekretar OO ZK, predsednik samoupravne delavske kontrole, bil je član občinskega komiteja ZK in opravljal še druge dolžnosti.

Izredno pestra angažiranost Draga Stokavnika je izražena tudi v obsežnem seznamu sedanjih zadalžtev, ki jih opravlja kot član različnih komisij pri RK SZDL, CK ZKS, je podpredsednik občinske konference SZDL in predsednik krajevnih konference SZDL Dolgo polje. Ob tem je Drago Stokavnik tudi član predsedstva in izvršnega odbora predsedstva občinske konference SZDL Celje, delegat družbenopolitičnega zbora občinske skupščine in član nekaterih drugih teles. Posebne naloge opravlja tudi na področju ljudske obrambe in družbene samozaščite.

DS

ŠTAFETA MLADOSTI NA CELJSKEM

Letošnji nosilci štafete mladosti so hčere in sinovi tistih, ki so jo v prvem in naslednjih letih nosili po vsej naši domovini s priručni pozdravi, dobrimi željami in izrazi globokega spoštovanja ter ljubezni do velikega sina naše domovine, junaka revolucije, tvorca neodvisne samoupravne Jugoslavije. Štafeta ni samo vez, s katero mladi prepletajo Jugoslavijo v bratsko skupnost narodov in narodnosti. Štafeta mladosti je tudi časovna predaja iz leta v leto, usmerjena v bodočnost po Titovi poti.

ŠMARJE PRI JELŠAH: »NADALJEVALI BOMO TVOJO POT«

Občani šmarske občine so sprejeli štafeto mladosti v krajih Titovega otroštva – v Trebečah. Pravzaprav so ji prvi pozdrav že namenili v Bistrici ob Sotli, kjer so jo pozdravili pionirji osnovne šole Marija Broz. To je bilo v soboto, 26. aprila ob 19. uri. Štafeta, pridružila se ji je tudi lokalna, je nato krenila proti Trebečam, kjer jo je pričakalo nekaj tisoč občanov. Prizorišče je bilo slavnostno okrašeno, zagorele so bakle. V slavnostnem govoru je sekretar OK ZK Šmarje Milan Pugetl pozval vse zbrane, da nadaljujejo Titovo delo: razvoj samoupravnega socializma, bratstva in enotnosti. V kulturnem sporedu so sodelovali kulturniki z vse šmarske občine. V Trebečah je štafeta prenočila. V muzeju v Trebečah so ji namenili častno mesto med zgodovinskimi gradivi Titove poti boja in socialistične revolucije. Do šeste ure zjutraj je bil muzej odprt ob častni straži pripadnikov TO in tabornikov. Z zborovanja so poslali predsedniku Titu tudi pozdravno pismo.

V nedeljo zjutraj je štafeta mladosti krenila dalje skozi Kozje in Lesično ter Virštanj do Rogaške Slatine in nazaj preko Mestinja v Šmarje skozi Šentvid, v Grobelnem pa so jo prevzeli mladi šentjurske občine. Ena sama misel je bila strnjena v želje vseh, ki so v šmarski občini sprejeli najpriručnejše pozdrave in želje svojemu dragemu Titu: »Radi te imamo, vemo zakaj in nadaljevali bomo tvoje delo!«

ŠENTJUR: TITO – NAŠ VZOR

Spletu toplih želja in misli, ki se s potjo, po kateri tudi letos hodi zvezna štafeta mladosti, vijejo po vsej naši domovini, so se s priručnim sprejemom zvezne štafetne palice pridružili tudi občani šentjurske občine.

Slavnost v počastitev praznika OF, 1. maja in prihoda lokalne in zvezne štafete, se je v Šentjurju pričela v nedeljo zjutraj, ko je godba na pihala zaigrala nekaj slavnostnih koračnic v pozdrav praznikom. Potem pa so se mladi, delovni ljudje in občani, pionirji in predstavniki družbenopolitičnega dela v občini, zbrali na novo urejeni ploščadi med blagovnico in upravno zgradbo. Združeni zbori občine, mladi tamburaški in folkloristi, člani zabavno-instrumentalnega ansambla in recitatorji so s svojim nastopom ustvarili praznične trenutke pred prihodom zvezne štafete mladosti, ki se ji je priključila tudi lokalna štafeta. Le-ta je v treh dneh obšla vse OO ZSMS, vse delovne organizacije v občini in vse krajevne skupnosti. Obe štafeti so Šentjurčani pozdravili s cvetjem in številnimi transparenti, v poslanico pa so med drugim zapisali: »... dragi tovariš Tito, objubljam ti, da bomo zastavili vse svoje moči v prizadevanju za uresničevanje sklepov in ciljev, ki so začrtani v naši družbi... Šentjur, 27. aprila 1980.«

CELJE: »TITO, RADI TE IMAMO!«

Deževno vreme ni zadržalo Celjanov da ne bi v nedeljo v velikem številu pozdravili zvezno štafeto mladosti, ki je zjutraj krenila iz Prožinske vasi v Štore in nadaljevala pot proti Celju. Mladinci so nosili štafetno palico mimo samopostrežne trgovine v Gaberju, skozi Trnovlje, Ljubčno, Arclin, Šmartno v Rožni dolini, Lopato, Ostrožno, Lavo, Babno, do Joštovega mlina v Medlogu in Hotela Merx. Nato so zavili na Čopovo ulico in nadaljevali pot preko mosta čez Savinjo. Nekaj pred 10. uro je nosilce zvezne štafete mladosti burno pozdravila množica, ki se je zbrala v mestnem parku, kjer se je na drsališču že uro prej pričel slavnostni program, v katerem je zaigrala godba na pihala »France Prešeren« iz Celja in vokalno-instrumentalni ansambel Mladinskega kluba Celje »Polikarp«, zapeli so pevci Tehniškega in Pedagoškega šolskega centra in osnovne šole I. celjske čete ter zaplesali člani folklorne skupine Tehniškega šolskega centra.

Štafetno palico je na slavnostno prizorišče ob spremstvu mladincev in pionirjev telovadnega društva »Partizan« Gaberje prinesel mladinec Peter Koželj, na nadaljnjo pot pa ponesel Darko Žvizej. Slavnostni govornik je bil Peter Sprajc, predsednik združenja borcev NOV Celje.

S slehernega obraza se je dalo prebrati: »Kmalu ozdravi, dragi naš Tito!«

LAŠKO: »NAŠI USPEHI SO TUDI TITOVİ USPEHI«

Zvezna štafeta mladosti je iz celjske prispela v Laško občno v rahlem dežju. Kljub moči je nosilce pričakala množica ljudi. Pred tem so na prostor pred domom »Dušana Poženela« zapovrstjo pritekale lokalne štafete iz Rečice, delovnih kolektivov. Štafeta iz Marijagradca je prinesla pozdrave naravnost s krajevne proslave ob obletnici ustanovitve OF.

Iz Laškega je štafeta krenila proti Rimskim Toplicam, kjer so se ji pridružile štafete iz Laškega in radeškega območja. Tu je bil tudi

bogat kulturni program, katerega so pripravili mladi recitatorji iz Rimskih Toplic, pravtako tudi tamkajšnji pevci, godba na pihala in folklorna skupina iz Marijagradca. Govornik na osrednji prireditvi občine v Rimskih Toplicah je bil podpredsednik občinske konference SZDL Milko Vahčić.

V svojem govoru je Milko Vahčić poudaril napredek teh krajev po ljudski revoluciji in poudaril, da so doseženi uspehi hkrati tudi Titovi uspehi.

Ob vznožju Kozjice, kjer je bil junija 1941 ustanovni sestanek OF za Štajersko, je štafeta iz Rimskih Toplic nadaljevala pot v Hrastnik in ostale kraje v Revirjih.

ŽALEC: 3000 LJUDI

Nekaj čez 16. uro v nedeljo so mladi Žalčani sprejeli od litijskih sovratnikov Titovo štafeto na Trojanah ter jo potem ponesli proti Vranskemu, v Prebold, Griže in Žalec, kjer je bila pred hotelom Golding Rubin osrednja občinska slovesnost. Na njej se je zbralo kakšnih 3000 Žalčanov, ki jim je spregovoril predsednik OK Socialistične Zveze Ivan Robič, pozdravno pismo predsedniku Titu pa je prebral član OO ZSMS Žalec Matjaž Baudek. Iz Žalca je štafeta nadaljevala pot proti Sempetru in Polzeli ter do Letuša, kjer so jo na mostu prevzeli mladi iz moziške občine.

MOZIRJE: POZDRAV S PLANIN IN GOZDOV ...

Nedelja. Mračilo se je že in tudi hlad je pritiskal. Navzlic temu je bilo toplo vsem, ki so se zbrali pred poslopjem občinske skupščine, da pozdravijo nosilce štafete mladosti in posredujejo svoje najboljše pozdrave za dragega predsednika. Toplo je bilo tudi neštetim cicibanom, ki so prišli s šopki rožic za tovariša Tita.

Istočasno s prihodom glavne štafete je na trg prispela tudi štafeta mladih tabornikov, ki je krenila z zasneženega Okrešlja...

Mladim je najprej spregovoril predsednik Občinske konference SZDL, Jože Kumer: »Ta simbol množice najlepših želja sprejemamo občani moziške občine danes, ko praznujemo največji slovenski narodni praznik, dan OF...« Pozdrave z najboljšimi željami za predsednika Tita pa je izrekel tudi mladinec Robert Klemenak: »Z naših planin in mogočnih gozdov prihajajo s temi našimi pozdravi goreče želje za tvoje dobro...«

Nosilce štafete mladosti so pozdravili še člani folklorne skupine in Šmihelja nad Mozirjem pa moziški cicibani, učenci domače osnovne šole in mladinci s petjem, recitacijami in kolom, ter godba na pihala.

VELENJE

Občani Velenja so štafeto mladosti prejeli iz rok žalskih moziških mladincev. V nedeljo zvečer je v Velenju štafeta tudi prenočila, v ponedeljek zjutraj pa so jo predali mladim v konjiški občini.

SLOVENSKE KONJICE

Na Stranicah so Konjičani sprejeli štafetno palico. Od tam je nadaljevala pot skozi Žeče v Slovenske Konjice, kjer so pripravili kulturni program. Štafeto so pozdravili še v Zrečah in Vitanju, nato pa so jo v Spodnjem Dolcu predali mladincem iz Slovenj Gradca.

REPUBLIŠKO PRIZNANJE OF TROGARJEVI IN ZAHRASTNIKU

Republiška konferenca SZDL Slovenije je ob obletnici ustanovitve Osvobodilne fronte slovenskega naroda tudi letos podelila republiška Priznanja OF prizadevnim in dolgoletnim aktivistom in družbenopolitičnim delavcem iz vse Slovenije. Med dobitniki tega visokega priznanja sta tudi Majda Trogar in Janez Zahrastrnik.

Majda Trogar je začela aktivistično družbenopolitično delo na terenu na Ponikvi pri Grobelnem, kjer je bila sekretarka mladinskega aktiva v času NOB, marca 1945 pa je bila sprejeta v SKOJ. Vrsto let po vojni je aktivno delala v mladinski organizaciji in je bila med drugim predsednica mladinske organizacije na Ekonomski srednji šoli v Celju. V Zvezo komunistov je bila sprejeta leta 1947. Tudi v času njenega službovanja na Ministrstvu za industrijo in rudarstvo v Ljubljani je delovala v vrstah aktivistov mladinske organizacije. Po vrnitvi v Celje leta 1951 je nadaljevala s svojim poštvovalnim in bogatim družbenopolitičnim delom. Bila je aktivna v zvezi borcev, v zvezi komunistov, ves čas pa je bilo osnovno težišče njenega dela v Socialistični zvezi. V zadnjih petnajstih letih je bila večkrat članica predsedstva OK SZDL, članica republiške konference in delegacije za zvezno konferenco SZDL, bila je predsednica sveta za spremljanje družbenoekonomskega položaja žensk, predsednica koordinacijskega odbora za mednarodno leto otroka, sedaj pa opravlja tudi funkcijo neprofesionalnega podpredsednika OK SZDL Celje. S predanim in aktivnim delovanjem v SZDL je mnogo prispevala k uveljavljanju družbene vloge socialistične zveze in k njeni množičnosti, posebej pa se je angažirala pri organizaciji in povezovanju žensk. Občinska konferenca SZDL Celje

je Majda Trogarjevo predlagala za dobitnico visokega republiškega priznanja zaradi dolgoletnega odgovornega in predanega frontnega političnega dela, zaradi nenehne aktivne prisotnosti na ključnih področjih družbenogospodarske problematike in zaradi vsestranske aktivnosti pri utrjevanju družbene vloge SZDL.

Janez Zahrastrnik je začel svoje družbenopolitično delo kot mladinski aktivist v Radečah in v Trbovljah. Radeška mladinska organizacija je pod njegovim vodstvom dosegla zelo visoko raven aktivnosti na vseh področjih delovanja, še posebej pa na kulturnem. Predanost družbenopolitičnemu delu je že razvijal v času, ko je opravljal funkcijo sekretarja OK ZKS v Hrastniku. Na njegovo pobudo in z njegovim angažiranjem so v tej zasavski občini organizirali tudi več političnih šol in drugih oblik izobraževanja za aktiviste vseh družbenopolitičnih organizacij. Leta 1968 je postal Janez Zahrastrnik sekretar Medobčinskega sveta ZKS Celje in to funkcijo opravlja še danes. Kljub njegovi aktivnosti na številnih področjih družbenopolitičnega dela, je ostal povezan in angažiran tudi v domačem kraju, v Radečah. Ob tem, da je spodbujal delo mladih v kraju, je njegov velik prispevek zlasti v tem, da je pomagal krepiti, širiti in poglobljati vlogo in delo organizacije SZDL v Radečah. Organizacija je razvijala takšne oblike in metode svojega dela, da je postala prisotna prav na vseh področjih družbenega dela in življenja občanov. Kot fronta je uspešno povezala ostale družbenopolitične organizacije pri izvedbi nalog in akcij, ki jih je pred nje postavil razvoj naše samoupravne socialistične skupnosti. Za Janeza Zahrastrnika je bila vseskozi značilna povezanost njegovega dela z ljudmi. Neprecenljiva so njegova priznanja, ki jih vsakodnevno vpleta v opravljanje vseh svojih številnih funkcij in nalog s skupnim ciljem: približati odločanje in snovanje v družbenopolitičnih organizacijah neposredno delovnim ljudem in občanom. In izvajati avantgardno vlogo zveze komunistov preko aktivnosti njenega članstva prav v frontni in množični organizaciji SZDL, da bo ta resnično in vsak dan bolj postajala enotna in množična organizacija vseh organiziranih subjektivnih sil.

HORTIKULTURA 80

ČIMVEČ TRAJNEGA

Vendarle hortikultura skulptura

Zdaj je čas tisti, ki priganja, pa tudi neizpolnjeni ali delno uresničeni delovni načrti. Hortikultura 80 je na pragu, pravzaprav je že tu, saj bodo osrednje prireditve, v glavnem od 18. do 20. julija, le zaključek vseh dogajanj, ne pa konec. Da, konca tu ni in ga ne sme biti, če bomo hoteli izpolniti glavno nalogo republiške hortikulture akcije, to pa je naš drugačen odnos do okolja, v katerem živimo in delamo.

V prizadevanjih, da bi dobili za Hortikulturo 80 čim več trajnih dobrin, teče akcija za ureditev dohoda v Mestni park z laške strani. Kot pravijo, bo ta predel pra-

vočasno urejen. To bo prav gotovo velika pridobitev. Tudi častitljivi Mestni park se čaka na pridne roke, čeprav jih je bilo tudi v minullem času kar veliko. Lepo bi bilo, če bi dobili do julija vsaj zametke otroškega igrišča, vsaj nekaj igral. Godbeni paviljon bo moral bržčas počakati, navzlic temu bo urejen prostor, kjer bodo nastopale godbe ali druge skupine.

Tudi drugi dohod v Mestni park, Muzejski trg, bo urejen.

Čeprav časa res ni veliko, so v teku vsi napori, da bi vendarle v tem obdobju dobili tudi novo skulpturo v

Celju, skulpturo na temo hortikulture akcije. Objavljen bo razpis in na delu bo komisija, ki bo izbrala ponujene projekte. Tudi takšna skulptura bo pomembna obogatitev za Celje.

Zaradi prireditev je zadeva več ali manj znana. Osrednje bodo v sredini julija. Parade ne bo, zato se mnogi zavzemajo, da naj bi bila vsaj otvoritev cvetlične razstave drugačna, kot bi lahko bila sicer. Povezana bi naj bila z bogatim kulturnim in drugačnim sporedom.

Kot kaže, bo modernizacija zadnjega odseka Ceste na grad morala počakati, čeprav bi si želeli, da bi bila ta dela opravljena že včeraj. Če to delo ne bo opravljeno do julija, bo precejšnja škoda, saj je na dlani, da bodo tudi Stari grad v času hortikulturnih prireditev obiskali mnogi izletniki. Pa tudi sicer gre v tem primeru za najbolj obiskano izletniško točko Celja. To pa tudi govori, da bo treba uskladiti raziskovalna dela na gradu s turističnimi in izletniškimi hotelnji. Luknje in jame, zasilni prehodi in še kaj ne morejo ostati v nedogled!

M. BOŽIČ

NOVA ZDRAVSTVENA POSTAJA V ŠTORAH

Tako je delavec štorske železarnice, Franc Štarkelj, v soboto popoldne, odprl novo zdravstveno postajo v Štorah in označil veliko delovno in solidarnostno zmago v počastitev dneva OF in praznika dela, prvega maja.

Na slavnosti se je kljub dežju zbralo nekaj sto domačinov, o pomenu nove pridobitve pa so govorili inž. Jože Gabršček, Alojz Potočnik, Tone Rožman in dr. Marjan Hrušovar.

V novi zdravstveni postaji so tri splošne ordinacije, oddelka za preventivno varstvo in fizioterapijo, laboratorij, tri zobozdravstvene ordinacije z ustreznim zobotehničnim oddelkom in lekarna, poleg tega pa še prostori za ekološki oddelke železarnice.

Vrednost nove naložbe z opremo in dvema stanovanjema je nekaj več kot 53,8 milijona dinarjev. Sredstva pa so prispevali: občinska in regijska zdravstvena skupnost, železarna Štore ter drugi samoprispevek celjske občine.

M. BOŽIČ

MOZIRJE

VEZI MLAJŠIH GOSPODARJEV

51 proizvodnih skupnosti v občini

Opremljenost gospodarstev s kmetijskimi stroji je v mozirski občini dosegla dokaj visoko stopnjo, saj je na 750 kmetijah 810 traktorjev, 955 motornih in traktorskih kosilnic, 360 pobiranih prikolic, vse to v individualni rabi, poleg tega pa je še okrog 70 strojnih linij za pridelovanje silaže, krompirja in gnojenja z gnojivki, ki se uporablja skupinsko v strojnih skupnostih.

Proizvodne skupnosti v kmetijstvu imajo v mozirski občini že približno osemletno tradicijo. Zdaj je registriranih 51 skupnosti in sicer 25 za razvoj gnojivke, 18 za pridelovanje silaže, 16 je pašnih skupnosti, 8 za spravilo krme

ter po tri za pridelovanje ribeza in jagod ter za pridelovanje krompirja.

Pomembna je ugotovitev, da se za združevanje sredstev v proizvodne skupnosti odločajo predvsem mlajši gospodarji, sicer pa v občini ugotavljajo, da bi se lahko delo teh skupnosti še bolj razmahnilo, če bi se pri tem bolj zavzele nekatere službe, zlasti pa pospeševalna pri Zgornjesavinski kmetijski zadrugi.

Na dlani je, da je izkoriščenost kmetijskih strojev v skupnostih dosti večja, kot bi bila sicer. Seveda pa je izkoriščenost mehanizacije odvisna tudi od števila članov skupnosti in površin, ki jih zajema. Med kmeti, zlasti starejši-

mi, je žal še vse preveč zakoreninjeno prepričanje, da lahko svojo zemljo obdelajo le s svojimi stroji, s svojimi traktorji. Toda, praksa je potrdila, da so stroji bolj izkoriščeni v skupnostih, kjer je moč bolje uveljaviti dogovore, programe izkoriščanja in podobno. Opravičljivo je, tudi ekonomsko, če ima kmetija en traktor, pa čeprav ni povsem izkoriščen, ni pa moč utemeljiti na kmetiji dva traktorja, lažjega in težjega.

Da, tako je s temi stroji, veliko jih je na kmetijah v mozirski občini, toda, lahko bi dajali več, če bi bila njihova uporaba bolj izkoriščena, programirana. Le tako!

M. BOŽIČ

VLADO GORIŠEK

MLADIM VSE MOŽNOSTI!

Skrb in pozornost primarni kmetijski proizvodnji

Junija bo Vlado Gorišek prevzel dolžnost glavnega direktorja SOZD Hmežadu v Žalcu. Kljub temu bo funkcijo predsednika skupščine občine še naprej opravljal, vendar neprofesionalno. Ker odhaja na novo delovno mesto, smo mu zastavili nekaj vprašanj, ki vsa zadevajo načrt dela v SOZD Hmežadu.

NT: Katera bo Vaša prva naloga v Hmežadu?

V. Gorišek: »Najprej bo treba temeljito spoznati problematiko v Hmežadu, čeprav moram reči, da to SOZD sorazmerno dobro poznam še sedaj. Delo bom zastavil seveda v smislu nalog na področju kmetijstva, kot so opisane v dokumentih zveze komunistov in v drugih dokumentih, tako republiških kot občinskih. Delati bo treba predvsem tako, da bo zemlja čim bolj izkoriščena, da bodo večji pridelki in s tem tudi večji dohodki. To bo seveda dajalo možnost lepšega življenja združenih kmetov in vseh delavcev v SOZD Hmežadu.«

NT: Kaj konkretno bo treba torej napraviti, da se bo vse to uresničilo?

V. Gorišek: »Da bi dosegli večji dohodek v kmetijstvu, bo treba vse sile uperiti v primarno kmetijsko proizvodnjo. Treba bo izbrati kulturo in dejavnosti, ki so najbolj akumulativne in to tako v družbenem kot zasebnem sektorju. Posebno mesto bomo morali dati obnovi hmeljišč, urediti nove nasade ter uvajati nove sorte hmelja. Poudarek bo treba dati tudi proizvodnji mesa in mleka. Pomembna naloga bo tudi ta, da bomo čim bolj zaključili reprodukcijske celote. Delati bo treba na izgrajevanju predelovalnih zmogljivosti, ki dopolnjujejo celotni agroživilski sistem. Tu še posebej mislim na izgradnjo regijske mlekarne.«

NT: Zakaj nastajajo takšni zapleti na območju pred pričetkom gradnje mlekarne?

V. Gorišek: »Premalo se zavedamo resnosti položaja

in posledic, ki bi nastale, ko stara mlekarne ne bo več sposobna za delo. Moram pa reči, da smo večino sporazumov o sofinanciranju že podpisali v žalski in šentjurski občini, v Celju pa trgovina Center, med tem ko nekatere velike trgovske organizacije tega še niso storile. Mlekarnja je konec koncev pomembna tudi zato, ker posredno vzpodbuja tudi razvoj živinoreje.«

NT: V SOZD Hmežadu imajo pomembno vlogo kadri...

V. Gorišek: »Res je! Za nadaljnji razvoj imajo izredno pomembno vlogo in v Hmežadu bomo rabili mlade usposobljene in za delo pripravljene ljudi, ker bo le v njih porok za doseganje lepših rezultatov. Takim mladim sposobnim ljudem bomo morali zagotoviti možnost vsestranskega napredovanja ter se odločno boriti proti znani boleznim nekaterih, ki dušijo kadre. V odločen boji proti temu bo treba iti!«

JANEZ VEDENIČ

SLOVENSKE KONJICE: 30 LET LIP

V tridesetih letih so delavci lesno industrijskega podjetja Slovenske Konjice iz zastarelih žagarskih obratov zgradili moderno industrijsko delovno organizacijo. Prehojene poti so se spomnili na zaključni slovesnosti obletnice, ki je bila 24. aprila. Svečanost so posvetili tudi 30-letnici samoupravljanja in 35-letnici osvoboditve.

Dolga in težka je bila pot. Premagati so morali številne prepreke. Uspeli so. Danes v osmih temeljnih organizacijah izdelujejo pohištvo, stavbno pohištvo, embalažo... Z uporabo domačih surovin in z uporabo vseh odpadkov v toplotni, z dobrim gospodarjenjem in neutrudnostjo delavcev so to dosegli. Pri tem pa niso pozabili na kulturno združevanje, kar so na slovesnosti dokazali pevci moških zborov iz Slovenskih Konjic in Poljčan, oktet iz Oplotnice in folklorna skupina.

Podelili so tudi najvišje priznanje delovne organizacije - zlato plaketo LIP. Prejel jo je dolgoletni direktor Miomir Delević, ki je bil tudi slavnostni govornik. Delavci, ki so v tridesetih letih največ doprinesli k uspehom LIP, so prejeli plakete in zlate značke delovne organizacije.

MBP

72 NOVIH KOMUNISTOV

V petek so pri Šmiglovi zidnici nad Grajsko vasjo sprejeli v vrste Zveze komunistov 72 novih članov. Večina novosprejetih članov so mladi delavci, razveseljivo pa je tudi to, da so komunisti postali tudi učenci centra usmerjenega izobraževanja ter na pobudo OO ZKS iz KS tudi mladi iz krajevnih skupnosti. Na slovesnosti sta mladim spregovorila izvršni sekretar predsedstva CK ZKS Emil Rojc ter sekretar OK ZKS Zalec Franci Jelen.

J. V. T. T.

SLO IN DS

DA BO BOLJE

Nadvse koristen priročnik

Občinski komite za splošno ljudsko obrambo in družbeno samozaščito ter sekretariat za ljudsko obrambo občine Celje sta izdala zanimivo in dragoceno »zeleno« knjižico OPOMNIK za planiranje in delovanje na področju aktivnosti SLO in DS. Na tem področju je bilo pri izdelavi potrebnih dokumentov in načrtov veliko nejasnosti, zaradi katerih je tudi prihajalo do težav, nepopolnosti in nedodelanosti potrebnih programov. Da se to ne bi več dogajalo so strokovni sodelavci na tem področju pripravili ta zanimiv in koristen OPOMNIK, ki bo brez dvoma predstavljal veliko pomoč nadaljnjem delu.

Pestro vsebinsko področje za uvodom in smernicami ter aktivnostmi zajema še resolucijo 1980 ter vlogo in naloge DPO, komitejev za SLO in DS, samoupravnih in drugih organov ter naloge in ak-

tivnosti na področju SLO in DS – 1980. Ob koncu je tudi vzorec programa. Gradivo je zbral in uredil Viki Krajnc, sodelovali pa so s teksti Tone Rožman, Srečko Pratner, Vaso Starovič, Viki Krajnc, Alojz Pavšer, Avgust Jakše, Stane Ocvirk, Vili Končan, Janez Paul, Franc Sredovnik, Franc Pucar, Ludvik Zvonar in Jože Kučar. Tehnično je OPOMNIK uredila Marija Kovač. Koristen napotek za dobro delo na pomembnem področju, ki pa naj ne ostane zaprt v predalih, ampak se resnično uporablja za tisto, za kar je bil pripravljen.

T. VRABL

**STE ŽE
NAROČILI
NOVI TEDNIK?**

NA KRATKO

DVA GASILSKA JUBILEJA

Letos poteka 25 let, kar smo v Celju ustanovili poklicno gasilsko – reševalno službo ter 100 let, kar so v Vojniku ustanovili prostovoljno gasilsko društvo. Tudi v duhu stabilizacije so se oboji odločili, da bodo proslavo pripravili skupaj, ločeni bosta samo svečani seji. Tako bo svečana seja gasilsko – reševalne službe 10. maja s podelitvijo priznanj, večja taktična vaja pa na Dan varnosti, 13. maja, neke v centru Celja, kjer bodo prikazali tudi vso novo sodobno gasilsko tehniko.

Vojniško gasilsko društvo pa bo imelo svečano sejo 6. julija, takrat pa bo tudi gasilska povorka in demonstracija gasilske tehnike. Pokrovitelj proslave je občinska skupščina Celje, slavnostni govornik pa bo predsednik IS občine Celje Venčeslav Zalezina.

TV

CELJE – TRNOVLJE: PRVIČ KRAJEVNI PRAZNIK

Krajevna skupnost Trnovlje bo letos prvič proslavila svoj krajevni praznik – 9. maj. Za to priložnost bodo izdali tudi krajevni bilten, kot korak k boljši informiranosti krajanov.

Sicer pa bodo praznik počastili z več prireditvami. Že 7. maja bo slavnostna seja osnovne organizacije zveze komunistov, na kateri bodo sprejeli nove člane in jim izročili tudi partijske knjižice. Naslednji dan, 8. maja popoldne, bo športno tekmovanje, zvečer ob 20. uri pa bodo člani domače Zarje zaigrali »Svejka v drugi svetovni vojni«. Na sam praznični dan, 9. maja, bo slavnostna seja sveta skupščine krajevnih skupnosti – začela se bo ob 15.30 uri. Hkrati bo odprli tudi nove prostore krajevnih skupnosti, dve uri za tem pa bodo razvili zastavo »Zarje« in odprli kulturni dom »Zarje«. Ob koncu bo še slavnostna seja skupščine krajevnih skupnosti, na kateri bodo podelili krajevna priznanja.

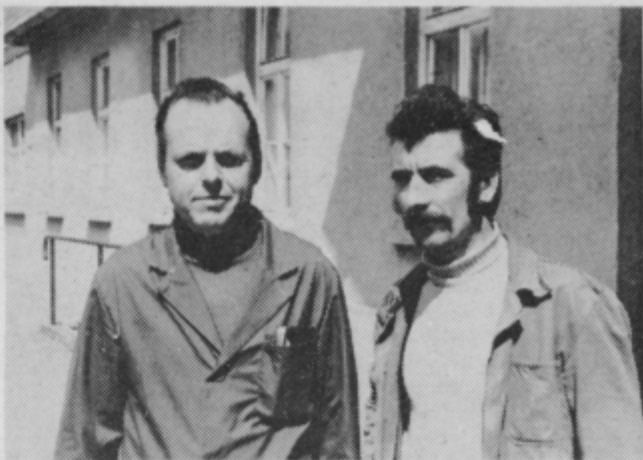
VIKTOR DOBRIŠEK

MAJSKE IGRE V ŠENTJURJU

Majske športne igre so med mladimi v šentjurski občini postale že tradicionalne in so poleg tega zelo priljubljene med mladino iz vseh krajevnih skupnosti šentjurske občine. Na osnovi številnih pozitivnih izkušenj bodo majske športne igre tudi letos stekle v mesecu mladosti. Mladi pri OK ZSMS Šentjur bodo organizirali igre po posameznih disciplinah, ki jih bodo pripravile OO ZSMS. Igre bodo sklenili s proglasitvijo skupnega zmagovalca in podelitvijo nagrad, in sicer 24. maja. Organizacija zaključne prireditve bo letos v rokah mladih iz OO ZSMS Resevna.

Majske športne igre mladih iz šentjurske občine se bodo pričele 3. maja ob 15.30 z namiznim tenisom za moške in ženske na Ponikvi. Naslednji dan se bodo mladi pomerili na Planini v malem nogometu, v naslednjih dneh pa bodo igrali še šah, rokomet, odbojko in košarko. Ves mesec bo torej v znamenju športa, saj mladi pripravljajo še orientacijski pohod in kros, pomerili se bodo še v streljanju z zračno puško in si skozi tekmovanje in udeležbo pri vseh športnih panogah zbirali dragocene točke za čimboljšo končno uvrstitev. Bistvo vsakoletnih mayskih športnih iger pa je predvsem množičnost ter sodelovanje in spoznavanje mladih iz različnih OO ZSMS.

M. PODJED

Bogomil Jerman, predsednik sindikata v tozdu tehnična konfekcija – vodja solidarnostne akcije in Franc Grašič, ki mu je rdeči petelin pokončal dom.

IZ SOLIDARNOSTI NOV DOM

ČLOVEK PRVI!

Kdor hitro da, dvakrat da!

Osnovna organizacija sindikata v Konusovem tozdu tehnična konfekcija je bila pobudnik učinkovite solidarnostne akcije, ko je njihovem delavcu Francu Grašiču iz Starih Slemen št. 29 v krajevni skupnosti Špitalič do tal pogorela stanovanjska hiša z gospodarskim poslopjem vred.

Pri tem požaru v noči od 31. januarja na 1. februar letos so bili trije Grašiči, mož, žena Angelca in 8-letni sin Roman tudi hudo opečeni, saj je sin Roman zaradi hujših poškodb rok še vedno v celjski bolnišnici – to pa bo sedaj že skoraj tri mesece od požara, ki je presenetil Grašiče med spanjem.

Nepoškodovana sta ostala najstarejši in najmlajši, stara mati in najmlajši sin Grašičevih, komaj eno leto star Franci, ki ga je oče skozi ogenj reševal zavitega v odejo.

No, pa podrobnosti o nesreči in pravočasni pomoči do prve pomoči – med prvimi sta Grašičevim pomagala Vinko Jelovšek iz Sojaka in njegov kolega Gusti, bi nas predaleč odvedle. Tudi razmišljanja o tem, zakaj je prišlo do požara – menda uradnega še ni nič, niso pri tem bistvena.

Najpomembnejša je človeška solidarnost, predvsem

pa hitra akcija osnovne organizacije sindikata, ki je praktično takoj rodila sadove. Takoj, ko so si Grašičevi opomogli od poškodb, so se lahko vselili v Goličko graščino v Dobrnežu, s kurjavo je na pomoč takoj priskočil tudi konjski LIP z dvema kamionoma lesnih ostankov, pa tudi sicer so v Konusu delavci vseh tozdov, ki so se jim pridružili še drugi občani iz Slovenskih Konjic, zbrali 15 kartonov oblačil, nekaj rabljenega pohištva in posteljnine, saj Grašičevi iz požara niso rešili prav nič drugega kot le svoja gola življanja. Na zbirnem računu za denarno pomoč pa se je do danes skupaj z deležem iz posebnega sklada, že zbralo preko 10 milijonov starih dinarjev.

Franc Grašič računa, da bo zaradi učinkovite pomoči največ svojih sodelavcev v Konusovih tozdi in delovnih skupnostih skupnih služb, že drugo leto začel na novo postavljati dom za svojo družino na istem mestu, kjer je bil in pogorel prejšnji.

Kdor pozna njegove sodelavce v tozdu tehnična konfekcija in v vsem Konusu ve, da pri obnovi požarane doma Grašičevi tudi drugo leto ne bodo osamljeni, kot tudi niso bili sedaj ob nesreči. Njihovi Konusovci jim bodo zagotovo spet priskočili na pomoč.

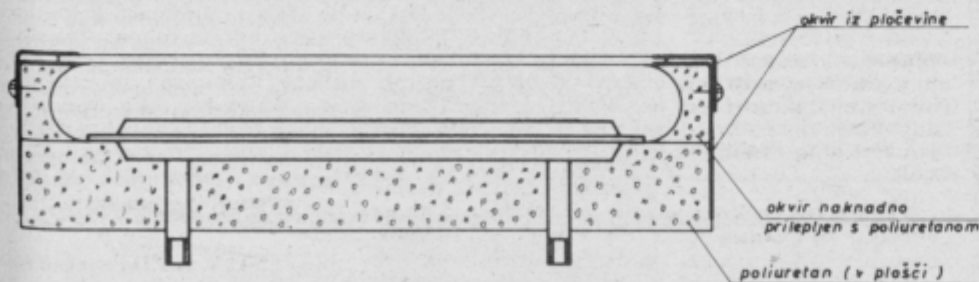
MITJA UMNİK

KAKO LAHKO IZKORIŠČAMO SONČNO ENERGIJO?

POMEMBNO JE TESNENJE

Pri izdelavi okvirja – škatle, v katero bomo vložili toplotni del zbiralnika, lahko

kot osnovni material uporabimo proti vlagi zaščiten les, ki je hkrati tudi toplotni izolator ali pa pločevino. Skica prikazuje še eno izmed številnih možnih rešitev.

Kljub temu, da smo se že pred pričetkom gradnje sprijaznili z dejstvom, da bo izkoristek (učinek) našega, doma izdelanega sistema zaostajal za industrijskimi dosežki, ni odveč paziti na kvaliteto izdelavo tesnenja in izolacije vseh elementov. Pri sončnem zbiralniku ima posebno veliko vlogo tudi barva površine toplotnega dela zbiralnika. Najbrž ni smotno razglabljati o posebnih barvah (tako imenovanih selektivnih površinah), ki nas pri teoretičnem pojasnjevanju

nju zapeljejo globoko na področje fizike, materiali pa so težko dosegljivi. Vendar: tisti, ki bodo želeli doseči nadpovprečne rezultate, lahko pri jugoslovanskih zastopnikih renomiranih tujih firm kupijo kvalitetne barve, ki so izdelane prav v ta namen.

Ostali pa bomo prav uspešno uporabili vse vrste mat barv domačih proizvajalcev.

Uspeh je seveda v veliki meri »v roki« brizgalca, saj mora biti nanos barve primerno

tenak. Uspešno so nekateri dosegli zaželeno kvaliteto površine z uporabo krogan laka z dodatkom pudra. Morda na prvi pogled smešna kombinacija, toda že mnogi so dokazali, da ideje – uspešne improvizacije dajejo presenetljive rezultate. Pri hitrih temperaturnih spremembah se stekla rado orosi. Iznajdljivejši so problem rešili tako, da v zbiralnik vlagajo dve ali tri vrečice higroskopične soli, ki jo najdejo v embalaži za zvitke jeklene varilne žice.

VELIKO SONCA ŽELIMO

Mnogo raznovrstnejše (in morda tudi uspešnejše) možnosti pri konstruiranju sončnih zbiralnikov in celotnega sistema imajo tisti, ki so jim dobro znane plastične mase in tehnologija njihove obdelave.

Povezava večjega števila elementov (sončnih zbiralnikov) ne predstavlja posebne problema, predvsem je potrebno zagotoviti možnost odzračevanja in primerno toplotno izolacijo.

Od elementov, ki so vgrajeni v »primarnem krogu« bi veljalo posebej omeniti črpalko. Ker navadno sončne zbiralnike namestimo na

PIŠE: DRAGAN ŽOHAR

streho, je bistveni podatek za izbiro črpalke tako pogojen statični tlak, ki ga je potrebno premagovati. Za vgradnjo je na trgu na voljo

cela vrsta malih črpalk, ki so namenjene za vgradnjo v instalacije centralnega ogrevanja.

Tudi za ostale elemente, ki so vgrajeni ob črpalke: protipovratni ventil, raztežno posodo in varnostni ventil, veljajo pri izbiri prav ista pravila kot pri vgradnji v instalacije centralnega ogrevanja. Morda pri nas ne bo mogoče najti le raztezne posode primerne velikosti. V tem primeru bo pač treba pogledati za mejo k sosedom.

Se nakaj besed o toplotnem akumulatorju. Velikost (volumen) akumulatorja je gotovo v najtesnejši zvezi s površino sončnih zbiralnikov. Izkuštevno lahko računamo, da naj pripada kvadratnemu metru površine zbiralnikov približno 50 l akumulacijskega volumna. V akumulatorju tekočina ogreta v sončnih zbiralnikih oddaja toploto potrošni vodi. Izdelava in instalacija grelna – toplotnega izmenjevalca v akumulator, je verjetno najzahtevnejši del izgradnje sistema. Izmenjevalec mora biti izdelan tako, da ga je moč v primeru okvare od-

straniti in popraviti, poleg tega pa mora biti notranjost toplotnega akumulatorja in površina toplotnega izmenjevalca tudi površinsko primerno zaščiten, če ogreta voda ni namenjena izključno v sanitarne namene. Toplotni akumulator lahko izdelamo kot valj, ki ima na spodnjem delu s prirobnico pritrjen toplotni izmenjevalec. Le-tega izdelamo iz bakrene cevi zvite v spiralo. Potrebna površina toplotnega izmenjevalca je stvar računa. Orientacijska potrebna površina je četrt kvadratnega metra, kar za samograditelje ustreza, saj se vsaj večina dimenzioniranja elementov ne bo lotevala.

Za zaključek naj samo še pripomnimo, da lahko vsi, ki se bodo gradnje lotili, gotovo računajo na tovariško pomoč vseh, ki so si že pridobili na tem področju določene izkušnje. Po svojih močeh je pripravljen za nasvete sodelovati tudi Novi tednik. Vsem želimo mnogo potrpljenja in uspehov pri gradnji ter obilo sončnih dni pri izkoriščanju naprave.

OB PRAZNIKU DELA

ŠOLA MILOŠ ZIDANŠEK V DRAMLJAH

VSE JE BOLJ SVETLO!

«Vse je bolj svetlo», je dejala drobcena svetlola-sa deklica, ki smo jo na pragu nove šole povprašali, če ji je všeč. Odgovor, ki se je zdel prvi hip malce zmeden, bo kar pravišnji v vsakem pogledu. Nova šola v Dramljah je resnično velika in svetla pridobitev in veseli so je starši in učitelji ravno tako kot učenci. Saj si vsi skupaj še pred nekaj meseci niso mogli predstavljati, kako pravzaprav teče pouk v sodobno urejeni šoli. Resda je bilo treba veliko truda in naporov, da je šola dobila streho, a je bilo vendarle vredno prebroditi kopico skrbi in težav, ki so bile zlasti finančne narave. Zdaj je šola Miloš Zidanšek veli-

ka delovna zmagala vseh, ki so kakorkoli pripomogli in sodelovali pri njeni graditvi.

205 učencev, ki šolo obiskuje še najbolj dobro ve, kaj je to »prostorska stiska« in »slabi pogoji za učenje«. Oni dan smo se z nekaterimi učenci te šole pogovarjali o njihovem počutju, delu in življenju. Kar celo zbornico smo »zasedli« in Iztok, Sabina, Irena, Ivica, Simon, Vlado, Roman, Franc, Ema, Jožica, Simona, Marjana, Damjan, Janko, Janez in Saša, so se skozi smeh spominjali, kako si je bilo treba zapomniti vse zvite hodnike, hodničke in stopnice. No, zdaj so se seveda že dobro vgnezdili med vse te

hodnike in učilnice in jih vzeli za svoje. Nikomur se ne toži po stari šoli, kamor pa kljub vsemu tu in tam še zavijejo, kadar je na urniku telovadba. Nova šola namreč še nima zgrajene telovadnice, a ko se bo nabralo dovolj sredstev bodo tudi ob šoli Miloš Zidanšek uredili okolico in telovadnico, ki je zaenkrat dobila le streho, asfaltirali bodo dovozne poti in parkirišča, staro šolo pa podrli in na tem prostoru uredili igrišče. Pri urejenju okolice šole pa radi priskočijo na pomoč tudi učenci višjih razredov in prenekatero delovno uro so že vložili za lepše okolje. V šoli in okrog nje je od 25. februarja, ko so šolo odprli,

vselej živahno. Pa tudi pred vselitvijo so se izkazali drameljski učenci, saj so pretežni del šolske opreme, ki so jo imeli spravljeno na različnih koncih v Dramljah, sami znosili in zvozili v učilnice in tako prihranili prenekateri dinar s katerim bi sicer morali poravnati stroške za prevoz.

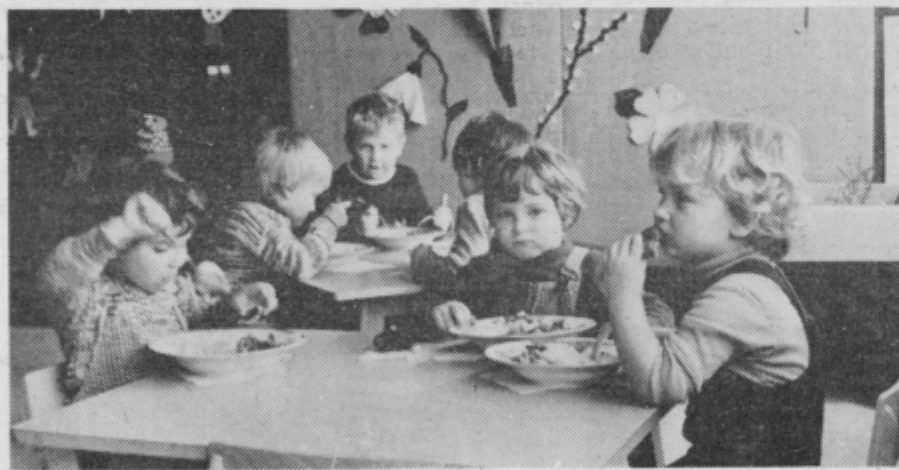
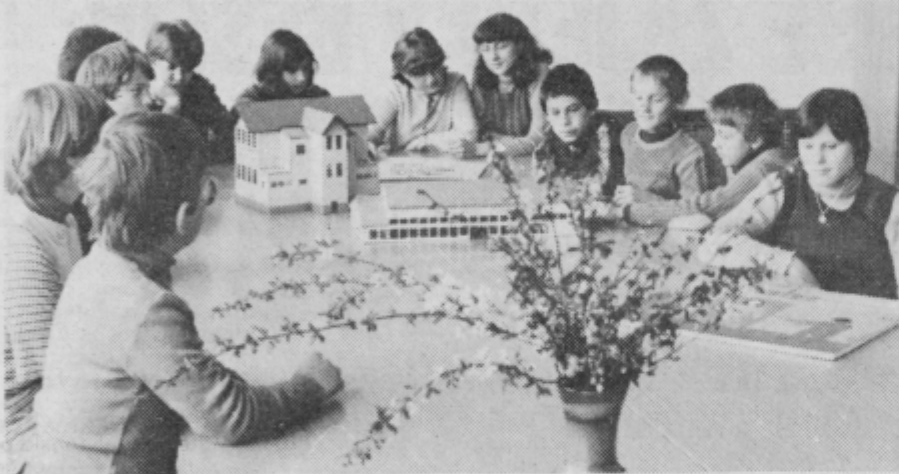
Zdaj, ko se šolsko leto počasi izteka, pa so drameljski učenci že na trnih, kam na izlet. Pridno raznašajo časopis in prihranijo vsak dinar, da bi lahko bila pot ob koncu leta daljša.

PRVIČ V VRTCU

Ko govorimo o šoli Miloš Zidanšek pa ne moremo mimo vrtca, ki je dobil prostor v šolski zgradbi. Dislocirana enota šentjurskega vrtca v Dramljah ima dva oddelka. Malih šolarjev imajo kar 39 otrok, cicibanovih šolarčkov pa 27. Tudi za vrtec, ki ga doslej v Dramljah ni bilo, bi lahko rekli: »vse je bolj svetlo!« Čeprav je v redni skupini zaenkrat samo 9 otrok, lahko njihovi starši brez skrbi odhajajo na delo. Z malčki so v dopoldanskih urah vzgojiteljica, varuhinja in pripravnica in vsem skupaj je zelo lepo. Igralnica so polne igrače in igral, v knjigah so pesmi in pravljice in na majhnih mizicah okusna in dobro pripravljena hrana. Še tiste pesmi o domovini in pticah niso utegnili povedati mali škratki, tako so jih zaposlovali krožniki pred njimi. Pa nam je tovarišica povedala, s kakšnim navdušenjem in zanimanjem so otroci, ki so sicer prvič v vrtcu, delali partizanske čepice in kako hitro so se naučili pesmi o maju in mlaju.

»Kdo postavil je ta mlaj, ki dotika se neba? V vejah veter se igra, v njem zastava plapolala...«

MATEJA PODJED

Vinko Jošt je že petindvajset let sprevodnik pri celjskem Izletniku. Prvo leto je bil sprevodnik na avtobusu, ki je vozil v Logarsko dolino, potem pa vse čas na lokalni progi Celje-Prebold. Je eden izmed takih, ki ga imajo ljudje radi. To ni navsezadnje nič čudnega, saj nikdar ne zna povzdigniti glasu in tako ni naključje, če se s potniki še nikoli ni prepiral.

»Držim se načela, da imajo potniki vedno prav. Tako kot tudi sam nimam rad, če kdo vpije name, tako vem, da tega ne marajo niti drugi. Priprčan sem, da lepa beseda vedno tudi lepo mesto najde. Moram pa reči, da so v glavnem vsi potniki, ki se vozijo z nami prijazni in olikani.«

– Se pa najdejo izjeme?

»To je res, vendar se da z vsakomer lepo pogovoriti. Najbolj jezen sem na takšne, ki pridejo na avtobus pijani.«

– Zakaj se sprevodniki v glavnem moški?

»Zato, ker je delo naporno, pa čeprav ne izgleda tako. Ljudje si pač predstavljajo, da je kar lepo sedeti in pobirati de-

SREČANJE S SPREVEDNIKOM

ŠE NIKDAR SE NI PREPIRAL

nar. Je še druga plat medalje. Še posebej težko pa je bilo delo pred mnogimi leti. Avtobusi so takrat imeli prostor za prtljago na strehah in skoraj na

vsaki postaji si moral po lestvi gor in dol ter prenašati in iskati pakete in kovčke ter druge stvari.«

– Kaj vas najbolj moti na lokalni progi?

»Najtežje mi je ob tako imenovanih časovnih konicah. Zjutraj se iz Zalca in Šempetra pelje v Prebold in Latkovo vas na delo toliko ljudi, da je prevoz zares neznosen. Ljudje se tiščijo in vožnja zares ni prijetna. Šofer in jaz pa ne moreva nič pomagati. Najbolj težko mi je, ko na kakšni postaji ne moremo več pobrati ljudi. Krpana čim prej potrebujemo.«

– So pa tudi lepe strani vašega poklica.

»So. Poznam ogromno ljudi. Z njimi rad poklepetam na avtobusu, saj vem, da je marsikomu to všeč in se počuti bolj domačega. Pomembno je tudi to, da se šofer in

sprevodnik razumeta. Če se, potem to dobro vpliva na naše potnike. Tako uigrana posadka kot smo na progi Celje-Prebold Stane Tržan, Ivan Dolinšek in Ivan Arzenjak, bi morala biti vsaka. O razumevanju med sprevodniki in šoferji nam je precej pripovedovala naša inštruktorica Pavla Jugovič, ki je včasih bila tudi sprevodnica pri Izletniku.«

Vinko Jošta imajo potniki zares radi. Neposreden je v razgovoru z njimi in vesel je vsakega potnika. Če pa se vendarle kdaj zgodi, da je kaj narobe, potem morda še najbolj trpi prav Vinko. Čeprav je zatrdil, da se za poklic sprevodnika ne bi več odločil, pa sem prepričan, da bi mu nekaj manjkalo, če ne bi opravljal tega dela. Enostavno zato, ker ima rad ljudi.

JANEZ VEDENIK

KAM ZA PRAZNIČNE DNI?

1. maj je pred durmi. Vsi, ki smo počitka po napornem in ustvarjalnem delu potrebni, razmišljamo, kako bomo prvo-majske praznike čim lepše preživel. Poslušamo vremenske napovedi, oziramo se po prognostičnih kartah z željo, da bi bili ti dnevi sončni in topli, saj nas bo veliko mahnilo v naravo, na izlete, potovanja. Vsa v svojo smer, kajti letos se ne bomo srečali na Gričku, na shodih, skupnih izletih kot leta poprej. Da pa ne bi bila to le gola ugibanja, smo zmotili nekatere Celjane pri delu in jih povprašali, kakšne načrte kujejo:

ALENKA ROMIH, prodajalka, »Slovenijales« Celje: Poklic, ki sem si ga izbrala, rada opravljam. Zadovoljna sem, če kupcu lahko postrežem s tistim, kar išče. Prvomajski prazniki so dnevi, ko se spočiješ in greš na daljši izlet, potovanje. Ne vem še zagotovo, kam bom šla. Najbrž bom nekaj časa na svojem domu, potem pa še na fantovem. Morda jo bova skupaj kam mahnila.

DUŠAN PRIHAVEC, inž. živilske tehnologije, »Etoliff« Celje: Moje delo zahteva, da sem veliko zdoma, zato pomeni meni in moji družini Prvi maj, ko smo vsi dlje časa skupaj, res veliko. Odpravili se bomo v naravo, v gozd. Pekli bomo na ražnju in se nadihali svežega zraka. Če bo slabo vreme, se bo izkazalo, da je bil to račun brez krčmarja.

KONRAD FAKTOR, vratar, »Aero«, TOZD grafika Celje: Čuvajska služba je kot vojaška: vedno moraš biti pripravljen, buden, pravočasno moraš ukrepati, če do česa pride. Letos bom za prvo-majske praznike prost in bom te dni izkoristil za počitek. Z družino bom šel en dan na Celjsko kočo, ostale dni pa bom doma. Da bi le vreme ne zatajilo!

JOŽICA FLANDER, višja upravna delavka, »Žična« Celje: O, veliko mi pomeni Prvi maj. Vsak dan se srečujem s problemi naših delavcev, ki jim želim po svojih močeh pomagati, svetovati. V prazničnih dneh se želim predvsem sprostiti. Na Hvaru imam sestro in z možem jo bova obiskala, sin pa bo med prazniki na delovnem mestu. Vsi pač ne moremo počivati.

JUSUF HALKIČ, delavec v tkalnici, »Metka« Celje: Čeprav še nisem dolgo v Celju, sem se v novo okolje dobro vživel. Tudi sodelavci so me lepo sprejeli, zato name-ravam v Celju tudi ostati. Za prvomajske praznike bom šel prvič domov, v Sanski most, kjer me že težko čakajo oče, sestra in bratje. Veliko lepega jim bom vedel povedati.

Lepo nam je danes, ko ob prazniku dela razmišljamo, kako ga bomo čim boljše, čim lepše preživel in kako si bomo po napornem, ustvarjalnem in svobodnem delu odpočili. Prav zato pa lahko z optimizmom in vedrino zremo v jutrišnji delovni dan.

MARJELA AGREZ

GLEDALIŠKI AMATERJI LETOS BREZ REVIJE

Vsakoletna srečanja gledaliških amaterjev na celjskem območju pomenijo pomemben prikaz tovrstnega kulturnega delovanja. Letos tega ne bo, kar menda ni dovolj skupin pripravilo svojih uprizoritev. Seveda se ob tem nehoti postavlja vprašanje, če je Področno združenje gledaliških skupin Slovenije storilo v organizacijskem in vsebinskem smislu res vse, da bi srečanje vendarle bilo. Skoraj neverjetno je, da celjsko območje, po tradiciji bogato z delom gledališkega amaterizma, nima svojega celoletnega pregleda. Sicer pa je to že problem, ki terjaja obširnejši komentar!

D. M.

CELJE

PRIJATELJI NA OBISKU

Nizozemski pevci v Celju, na Polzeli in v Laškem

Spet prihajajo v goste. Dobri in veliki prijatelji. Gostitelji so tokrat člani Komornega moškega zbora, gostje pa okoli 50-članski moški pevski zbor Oranje iz Schinveld na Nizozemskem.

Lani so na Nizozemskem peli Celjani, zdaj bodo v Celju in ne samo v mestu ob Savinji pevci iz Nizozemske. Ne prihajajo sami, z njimi bo še okoli 70 spremljevalcev. In tako že ta podatek pove, kaj pomeni prihod njihovega zbora v Celje. Ne gre samo za pomemben pevski in kulturni dogodek, marveč za dosti več, tudi za potrditev prijateljskih odnosov, ki vežejo oba zbora že dolga, dolga leta in ki so zrasla v primer

iskrenega mednarodnega sodelovanja.

Nizozemski pevci, ki prihajajo tudi tokrat pod vodstvom dirigenta g. Pierra Geritsa, bodo imeli svoj prvi nastop v Celju, in to v četrtek, 15. maja ob 19.30 v veliki dvorani Narodnega doma. Tokrat bo na uvodnem delu koncertnega večera zapel tudi Komorni moški zbor.

Že naslednji dan, v petek, 16. maja, jih bo pot popeljala v Savinjsko dolino. Ogleдали si bodo Jamo Pekel, obiskali kolektiv Garanta na Polzeli in tudi kolektiv Tovarne nogavic. Večerni koncert na Polzeli bo v okviru domačih kulturnih dnevnov. Na kon-

certu bodo zapeli tudi pevci domače Svobode.

Tudi sobota, 17. maja, bo naporna. Nizozemski gostje bodo obiskali laško pivovarno, se za tem odpeljali v Kumrovec, v rojstni kraj predsednika Tita in se na povratku, po obisku Atomskih Toplic, znova ustavili v Laškem, kjer bo koncert v zdraviliški dvorani. Tokrat bodo zapeli tudi člani Komornega moškega zbora iz Celja.

S tem pa seveda program njihovega bivanja v Celju ni sklenjen, saj bodo v tem času še druga srečanja, tudi družinska in prijateljska in po vsej verjetnosti prav tako uradna.

M. BOŽIČ

GOBARJI SO ZBOROVALI

V prejšnjem tednu so celjski gobarji sklicali redni občni zbor in sprejeli delovni program za leto 1980. Njihova programska usmeritev je vredna pohvale kajti gobe kot glavni predmet dela niso glavna usmeritev njihovega dela, ampak je poudarek na varstvu okolja. V svojem programu navajajo, da bodo pri izvajanju akcije »najprej narava nato šele gobe«, zelo dosledni. Precejšen poudarek so namenili tudi obrambni tematiki, kajti malokdo se zaveda, da lahko GOBA služi v izrednih prilikah kot skorajda edini prehrabeni artikel.

Sicer pa so v svojem programu načrtali naslednje akcije: Pomladitev družine s čimer bi tudi najmlajše naučili ljubiti in tudi spoznati naravo. Nadalje se mislijo vključiti v HORTIKULTURO 80 z razstavo. Razstavo bodo organizirali tudi na Golovcu in v Preboldu. V program dela so vključili tudi nekaj ekskurzij povezanih z nabiranjem in spoznavanjem gob. Kot vsa leta pa bodo v prostorih upokojencev na Muzejskem trgu vsaki prvi ponedeljek seminarski večeri. Ta oblika dela se je že doslej pokazala za najboljšo v smislu širjenja gobarskega znanja.

Iz programa je razvidno, da se je Gobarska družina Celje v letu HORTIKULTURE svojega dela lotila s prave strani in ne bilo bi odveč, če bi se ljubitelji narave in gob vključili v to spodbudno delo.

A. D.

OBČINSKA PEVSKA REVIIJA

V počastitev dneva OF in 1. maja je bila v petek v Narodnem domu Revija mladinskih pevskih zborov celjske občine. En del je potekal ob 17. uri, drugi pa ob 19. Organizirali sta jo OK SZDL in Zveza kulturnih organizacij. Več o reviji bomo poročali v prihodnji številki Novega tednika 8. maja.

Foto: F. Pungerčič

70 LET EŠC

VSE ZAJETO V BESEDI

Proslava v jeseni, brošura že zdaj

Ekonomski šolski center Celje praznuje letos svoj sedemdeseti jubilej, oziroma prav tako dolgo pot od trgovske šole do ekonomskega šolskega centra.

Četudi bo proslava te častitljive obletnice letošnjo jesen, je že pred kratkim izšla brošura, ki opisuje pot in pomen šolanja srednjih ekonomskih kadrov v Celju. »Kakor koli se je šola imenovala,« je v uvodnem sestavku zapisal zdajšnji ravnatelj, prof. Drago Loibner, »je bila kadrovska šola za potrebe gospodarstva širšega celjskega območja. Ne samo v gospodarstvu, v bankah, tudi na občinah, sodiščih, v

službah samoupravnih interesnih skupnosti in družbenopolitičnih organizacij, skratka povsod, kjer se »posluje«, srečamo ekonomske in upravno administrativne tehnike, absolvente ekonomskega šolskega centra v Celju.«

In tako se po tem uvodu vrstijo zapisi »Od trgovske šole do ekonomskega šolskega centra« (prof. Gustav Grobelnik), pa zanimiv številčni prikaz absolventov v letih po vojni na državni dvorazredni trgovski šoli, ekonomski srednji šoli in upravno administrativni šoli. Vseh skupaj je bilo 4149! Skrbno urejena publikaci-

ja predstavlja štiri ravnatelje (Fran Marinček, Konrad Lenasi, Milena Vršnik-Stifter, Drago Loibner), tudi delovno skupnost v zdajšnjem šolskem letu. Sledijo zapisi »Od šolskega odbora do neposrednega odločanja« (Erika Simončič), poročilo o delu mladinske organizacije (Dragica Zabukovšek), prispevek o delu dijakov na kulturno umetniškem (Erna Zajamšek) in telesnovzgojnem področju (Meta Cafuta). Rado Gabrovec pa piše o skrbi za krepitev ljudske obrambe in družbene samozaščite. V končnem delu je seznam vseh absolventov v letih po vojni.

M. BOŽIČ

OB PRAZNIKU DELA

Če je hotenje veliko in volja močna, potem človek uresniči, kar hoče. Tudi če je to čisto majhen pobič, ki trga hlače v šentjurski šoli, doma pa ni razkošja. A JANEZ ŠMID – sedanjí zdravnik na Planini v šentjurski občini, se je dobro zavedal, da se mora sam kmalu postaviti na svoje noge. Oče – cestni delavec je služil sam, mati je doma gospodinjala.

URESNIČIL SE MU JE SEN

Skozi šolanje se je pretolkel s stipendijami, tudi vojaški stipendist je bil, pa še z dodatnim priložnostnim delom. Ni bilo lahko, a pred sabo je imel cilj – uresničiti željo, postati zdravnik, pomagati ljudem, delati zanje, živeti med njimi.

Ves čas študija na univerzi ga niso spremljale visokoleteče misli o specializaciji. Želel je postati podeželski, ljudski zdravnik.

Da je bilo njegovo hotenje in notranja nujna res pristna, se je pokazalo ob diplomu. Čisto vseeno mu je bilo ali piše na njej, da je doktor medicine ali ne, zato je Janez Šmid eden tistih redkih zdravnikov, ki je dvignil diplomu, čeprav ni v njej napisan sporni DR. Važno mu je bilo le to, da je uresničil svoj sen.

ENAJSTO LETO NA PLANINI

Daleč od idealov, ki jih je od malega pobiča nosil v sebi, je bilo njegovo prvo delovno mesto v tovarni stekla v Rogatcu, v obratni ambulanti. Delo je bilo vpeto v uradne ure in pod pritiskom uprave, ki je terjala malo bolniških izostankov, čeprav so bili Šmidovi delavci resnično bolni.

Pa je zato vrnil stipendijo in se javil na razpis za zdravnika splošne prakse na Planini. Bilo je to leta 1969, jeseni. Prišel je v staro ambulanto in bil hkrati zdravnik ter administrativni delavec.

»Skrajna me je bilo strah, kljub znanju, ki mu ga je dala univerza. Praksa je čisto nekaj drugega. Še danes, po desetih letih samostojnega dela vsega ne vem, a

ČLOVEK S PLEMENITIM SRCEM – JANEZ ŠMID

KO ZDRAVNIK S PLANINE VISOKE ZAHAJA MED BOLNE LJUDI...

veliko sem že pridobil. Vmes sem razmišljal o specializaciji, potem pa sem počasi izgubljal ambicije. Deset let izkušenj ne želim vreči proč, zato bom ostal zdravnik splošne prakse. Seveda moram tudi študirati, da sem z novostmi na tekočem.»

A kdaj? »Dohtar« ali zdravnik, kakor mu kdo hoče reči, vse mu je povšeči, zdravi ljudi v ambulanti ves dopoldan, popoldan in ponoči pa je v stalni pripravljenosti. Skozi ves dan se nabere okoli 70 ljudi, včasih pa tudi sto. Na

obiske na domu se vozi s fičkom, ker so ceste v zadnjem času skoraj povsod prevozne. Skrbi za okoliš, ki ima 3500 prebivalcev, ki pa so raztreseni po oddaljenih vaseh. Po zdravje k njemu hodijo tudi iz Šmarja, Prevorja, Kalobja, Zabukovja, Sevnice. Dober glas se širi v deveto vas, zdravnik Šmida pa še v sosednje občine.

PLAČILO JE HVALEŽNOST IN RADOST

»Bolnika obdelam – diagnosticiram v celoti. Najbolj sem vesel če sem bolezen odkril pravočasno in pacienta rešil nadaljnjih preiskav. Kot plačilo pa mi največ pomeni bolnikova hvaležnost, ki se izraža na več načinov. Ljudje so tod preprosti, a dobri. Da bi taki tudi ostali! Vse bolj prodira med nje malomeščanstvo, ki zatira pristne odnose. Starejšim ljudem pomeni več kot zdravilo topla beseda, ki pa je nikoli ne odrečem. Najbrž sem tudi eden redkih zdravnikov, ki še lahko opravljajo delo porodničarja. V desetih letih sem vodil trinajst porodov na domu, enako število tudi babica. To so bila moja najlepša doživetja v življenju. Rojstvo otroka, začetek bivanja.«

TESNE VEZI S KRAJEM

Da ljubi zdravnik Janez Šmid otroke, dokazuje tudi sam. Tri ima sam in življenjsko tovarišico, ki mu pomaga in ga razume.

Poleg tega, da zdravi ljudi od jutra do večera, pa še ponoči, če je treba, pa je močno zvezan s krajem, kjer živi. V krajevni skupnosti, je član izvršnega sveta šentjurske občine, v turističnem društvu. Najraje pa prepeva s sovaščani v pevskem zboru, konjiček mu je tudi šahiranje. Poleg tega zbira etnografske predmete, zapisuje stare navade in šege ljudi ter jezikovne posebnosti. Še po jamah brska, čisto na sveže po Glijah jami, kjer so našli okostje jamskega medveda.

V avli zdravstvenega doma je že nastal zametek malega NOB muzeja, ki je tudi delo zdravnika Šmida.

Je čudno pri vsem tem, da je kljub 38 letom, že malce utrujen? Pa ne pesimiističen, ampak preobremenjen. Njegovi ideali, s katerimi je prišel na Planino, še niso zbledeli. »In tudi ne smejo,« pravi sam.

Zato se zadnje čase malo odteguje od društvenega dela, ker medicine noče zamenariti. Kljub vsemu mu bo ostal še stik z ljudmi, s kraji, saj ga narava dela pripelje med nje. Z njimi pa je tak kot mora biti podeželski zdravnik – skromen, človeški, požrtvovalen. Vsako minuto pripravljen na pomoč, ranocelnik tudi v človeški stiski. Tudi tak, da dostikrat ne vzame obveznega denarja, ko obišče reveža. Da ne dela razlike med premožnim in bajatrem.

Zato je zdravnik Janez Šmid s Planine njihov, le eden od Planinčanov.

TEKST: ZDENKA STOPAR
FOTOGRAFIJA: ALEŠ STOPAR

OB PRAZNIKU DELA

V skromno urejeni pisarni je tekel pomenek, da malo takih. Živahen, zlasti po zaslugi sogovornika, ki je odgovarjal na vprašanja treh časnikarjev. Dobro uro, brez odmore. Tudi za kavico v tej vnetosti ni bilo časa. Odgovarjal je tako, kot bi se vse skupaj dogajalo večeraj. In vendar so spomini, zlasti na delovno organizacijo, segali trideset in več let nazaj, osebni pa še dlje.

Beseda iz njegovih ust je bila tekoča, le tu in tam, ko so spomini zarežali pregloboko v čustvo, se je glas zatresel. Da, delo in življenje nujno spremljajo tudi takšni spomini, ki jih ni mogoče obupati kot finančna ali proizvodna dejstva, še posebej, če so vezani na ljudi, ki jih spoštujete, ki veliko pomenijo.

Sedeli smo za okroglo mizo v pisarni glavnega direktorja steklarne »Boris Kidrič« v Rogški Slatini, diplomiranega inženirja Voja Djinoškega.

»Teče mi triinšestdeseto leto dela v tem kolektivu. Devet let sem bil tehnični direktor, vsa preostala leta sem glavni direktor. To je dejansko dolga doba, toda življenje v steklarni je bilo vedno tako dinamično, zlasti v proizvodnji, da so ta leta zelo hitro minila. Nekateri me sicer začudeno pogledajo, če beseda nanese na teh triinšestdeset let in me sprašujejo, ali ni to preveč. Menim, da to ni preveč, in še ni konec.

Naše delo je bilo vselej uspešno, čeprav težav ni manjkalo. In tako smo tudi lani dosegli tisto, kar smo načrtovali, sicer pa je zlasti minulo leto potrdilo, da je bila politika o izvozu več kot polovice proizvodnje pravilna. Tako nam je samo lani ostalo čistega dohodka nekaj več kot 35 milijonov dinarjev in zato smo lahko brez težav izpolnili vse obveznosti ne samo do kolektiva in skupnosti, marveč tudi do naše krajne skupnosti.

»Kako ste prišli v Rogško Slatino,« je bilo drugo vprašanje v tem srečanju in razgovoru.

»Moj prihod v Rogško Slatino je bil povsem naključen. Ko sem takoj po vojni diplomiral na kemični fakulteti v Ljubljani, sem mislil, da bom ostal nekje v bližini Ljubljane ali kot asistent na kemičnem oddelku. To je bilo 1947. leta. Tedaj sem se slučajno srečal z Borisom Kidričem. In ko me je vprašal, kaj delam in kaj mislim, sem mu povedal, da sem pravkar diplomiral. Pa mi je rekel, kaj če bi šel v Sv. Križ. Vprašal sem ga, kaj je tam? Odgovoril mi je – steklarna. Tako sva končala. Prišel sem domov, vzel v roke karto Slovenije in iskal S. Križ. Nisem ga našel. No, pozneje sem zvedel, da je Sv. Križ naselje pri Rogški Slatini ali še kar v zdraviliškem kraju. Kmalu za tem sem pisal Borisu Kidriču in mu sporočil, da sprejemam njegov predlog. Ker pa o steklarstvu tedaj še nisem veliko vedel, sem odšel, prav tako v sporazumu z Borisom Kidričem, v steklarno v Pančevu. In šele potem, ko sem spoznal proizvodnjo stekla, sem odšel v Rogško Slatino. Postal sem tehnični vodja steklarne. Dekret o tem je podpisal Boris Kidrič.

DIPL. INŽ. VOJO DJINOŠKI JE ŽE 33 LET V ROGAŠKI STEKLARNI

MED STEKLARJE GA JE SPRAVIL BORIS KIDRIČ, LE KDO GA BI LOČIL OD NJIH...?

Naj še povem, da je Boris Kidrič rad prihajal v našo steklarno. Tu je seveda poznal veliko ljudi, saj je Knežec, Kidričeva domačija, blizu naše tovarne. In kadar je prišel k nam je hodil po delavnicah, se pogovarjal z ljudmi in se zanimal za sleherno podrobnost. Tudi zadnji njegov obisk v Sloveniji je bil vezan na našo steklarno.

Zdaj je beseda spet za stala. Misli so uhajale nekam daleč. Zaživeli so spomini...

In spet vprašanje, ki je poseglo v njegovo zasebno življenje. Po imenu, zlasti priimku, ni Slovenec, toda v govoru ne more zatajiti ljubljanskega naglasa.

»Rojen sem v Črni gori 1915. leta. Moja mati je Črnogorka, oče pa Makedonec, ki se je preselil iz Makedonije v Črno goro. Oče je doma iz znane makedonske vasi Galičnik, njegov oče, oziroma moj ded, je zelo znan po tem, da je v starem samostanu sv. Bigorja napravil veliko fresko, ki je dobro ohranjena še danes.

Spočetka sem se čutil Črnogorca, toda ker smo kmalu prišli v Slovenijo in sem vse šole opravil v Ljubljani, seveda ne morem skriti tega naglasa.

»V novinarskem delu doslej sem spoznal veliko direktorjev. Nekateri vodijo kolektiv iz pisarn, drugi znajo krepko zavijati rokave in v proizvodnji tudi pokazati, kako se določena dela opravijo... Kakšen direktor ste vi?«

»Težko vprašanje. Naj še enkrat povem, da sem bil devet let tehnični direktor steklarne in tudi pozneje, kot glavni direktor, sem se dolga leta več ukvarjal s tehnologijo kot z direktorskimi posli. Razen tega sem bil v tej steklarni prvi diplomirani inženir. Ko sem prišel 1947. leta, so me mnogi čudno gledali, češ, kaj bo tu delal inženir in za kaj ga potrebujemo, saj je steklarna delala od 1928.

»V teh triinšestdesetih letih sem postal rogaški domačin. Tako se tudi počutim. V tem času sem bil dvakrat po štiri leta podpredsednik šmarske občine, bil sem tudi zvezni in republiški poslanec. Moram reči, da se na to prehojeno pot rad spominim. Bilo je veliko dela in veliko uspehov. Eden od uspehov je tudi v statistiki, ki sem jo dobil pred kratkim o uvozu stekla v Združene države Amerike. Naša steklarna, to je kolektiv potreboval v naslednjem letu. Lansko leto smo dobro zaključili,

kaže, da bo tako tudi letos. Moja trenutna naloga je tudi v pripravi naslednjega srednjeročnega načrta razvoja steklarne. Skratka, prišel sem kot edini inženir in bil sem dolga leta tudi edini s fakultetno izobrazbo. Danes imamo močan štab strokovnjakov, inženirjev in drugih, in danes mi je delo veliko lažje, ker imam izredno dobre sodelavce v vseh sektorjih. In tako se kot direktor lahko srečujem le z najvažnejšimi problemi.

»Težko bi našli direktorja s tako bogatimi delovnimi izkušnjami, kot jih imate vi. Kako gledate vi na to pot in na razvoj območja na katerem delate?«

»V teh triinšestdesetih letih sem postal rogaški domačin. Tako se tudi počutim. V tem času sem bil dvakrat po štiri leta podpredsednik šmarske občine, bil sem tudi zvezni in republiški poslanec. Moram reči, da se na to prehojeno pot rad spominim. Bilo je veliko dela in veliko uspehov. Eden od uspehov je tudi v statistiki, ki sem jo dobil pred kratkim o uvozu stekla v Združene države Amerike. Naša steklarna, to je kolektiv potreboval v naslednjem letu. Lansko leto smo dobro zaključili,

letu delež z 2,1%. To je zelo veliko, saj je uvoz iz drugih držav, ki ga sestavlja več steklar, neprimerno manjši ali pa ga sploh ni. To je priznanje za naš kolektiv. Uspeli smo predvsem zaradi kakovosti.

In ne gre samo za to. Mi smo v občini največji kolektiv in kot tak z določenimi odgovornostmi. Tudi zato smo pred leti postavili v Kozjem brusilnico stekla in tako odprli okoli sto domačinom, predvsem mladim, delo in zagotovili socialno varnost doma. In tudi naša edina letošnja naložba je namenjena Kozju. Tu bomo postavili novo polirnico in zanj odšli 42 milijonov dinarjev. Razen tega bomo razširili še brusilnico za 25 strojev. To pa so tudi novi delavci. Tako bo čez leto dni tu delalo okoli 150 ljudi. In tudi v naslednjem srednjeročnem obdobju bomo vlagali precejšnja sredstva v kozjanski obrat.

Razen tega bomo letos odprli v Kozjem prvi letnik steklarske šole. Tudi to je za Kozje in njegovo območje več kot pomembno. To je vsekakor velika pomoč našega kolektiva občini in Kozjanskemu. In moram reči, da sem vesel, kadar pridem

v Kozje in vidim samo mlade, ki tu živijo polno življenje, se udeležujejo na različnih področjih in podobno.

»Steklarna je pojem, še posebej, kar zadeva kakovost. Kaj je tisto, kar je na vaših izdelkih tako pomembno, da se lahko uspešno uveljavljate tudi na tujih, zelo zahtevnih, tržiščih?«

»Steklarna se je dolgo uvajala za izvoz, in zlasti pri izvozu v Združene države Amerike smo spoznali, da je treba obliko prilagoditi zahtevam tržišča. Uspeli smo tudi zato, ker nismo nikogar posnemali, osvojili smo čisto svojo obliko, ki je bila za izvoz v ZDA, prilagojena ameriškemu okusu. Sicer pa je izdelek ostal čisto naš. In ker je to vselej naše, ker niso kopije drugih, smo uspeli. Zadelo smo okus, sicer pa je kakovost pripeljala naše izdelke do ameriškega trga. Zato ni čudno, če smo že v marcu prodali v Združene države Amerike celotno predvideno količino za letos.

O kakovosti naših izdelkov in njihovi uveljavitvi na ameriškem trgu govorijo tudi priznanja, ki jih od tam dobivamo. Veste, Američani imajo navado, da po nekajletnem delu s proizvajalcem podelijo tudi priznanje za dobro sodelovanje. In ta odličja imamo od vseh naših kupcev v ZDA. V tem je tudi zaupanje do nas in našega dela.

Dosegli smo tudi to, da na kartonski embalaži napišemo »živeli« in potem tolmačimo, kaj ta beseda pomeni. Ta korak je beležil dober trgovski učinek. Razen tega ne prodajamo nobenega stekla, da ni točno označeno, od kot prihaja. Povsod je tudi naš znak!

Razen tega smo uspeli pri naših odjemalcih, to pa so velike in znane trgovske hiše, da so nas vnesli v svoje kataloge in da tudi v njih piše, da je ta izdelek delo rogaških steklarjev. Dobili smo ime in v ZDA kupci zahtevajo steklo iz Rogške Slatine!

Po zaslugi takšnega dela imamo na primer v ZDA odjemalce, ki kupujejo naše izdelke že 52 let, razen vojna leta, in imamo dokumentacijo, da je bil naš prvi izvoz v ZDA že 1928. leta.

In za konec pomenka, ki se je vrtil še o umetniški vrednosti izdelkov rogaških steklarjev, o tem, kateri državniki in športniki imajo pokale in vaze iz rogaške steklarne in drugem, še en poseg v zasebno življenje. Tokrat v življenje športnika, igralca namiznega tenisa.

»Najbolj sem se ogrel za namizni tenis. To je tudi obdobje studentovskih let. Dvakrat sem bil v moštvu, ki je osvojilo naslov ekipnega državnega prvega. Z vsemi nekdanjimi igralci imam tudi zdaj prijateljske stike in nekdanji državni prvak Zarko Dolinar nikoli ne pozabi povedati, da sem mu bil prvi trener. Sicer pa moram reči, da je bila moja prva igra v finalu nekega turnirja prav v Celju. Bilo je to 1929. leta. Bil sem prvak Ljubljane in še in še. To so spomini, ki me vedno prevzamejo...«

V razgovoru sodelovali:
Milan Božič,
Drago Medved,
Branko Stamejčić;
zapisal:
MILAN BOŽIČ

OB PRAZNIKU DELA

PRVOMAJSKA POPOTNA REPORTAŽA

TRIER, NAJSTAREJŠE NEMŠKO MESTO, JE DALO MARXA

Onstran Rena, v slikoviti pokrajini ob reki Mosel blizu luksemburske meje leži Trier, mesto z bogato zgodovino, ki bo čez štiri leta slavilo svojo 2000 letnico obstoja. Sodobni Trier se je od rdečih skal peščenjaka razlezel čez Mosel v trgovsko in univerzitetno središče, ki se poleg tega ponosa s slovitim moselskim vinom. S svojo galsko-keltsko preteklostjo se je v obdobju rimske kolonizacije prvič omenjal Trier 14 let pred našim štetjem in je bil po letu 285 našega štetja stoletje rezidenca rimskih cesarjev. Po vdoru barbarov Frankov je Dioklecijan razdelil rimski imperij na štiri dele in Trier je postal glavno mesto enega teh štirih delov, ki je zaobsegal Galijo, Španijo, obe nemški provinci in Britanijo. Tu je vladal Constantinus Clodius, oče Konstantina Velikega. Konstantin je od tu odšel v Carigrad, toda Trier je še nadalje ostal eno največjih središč rimskega cesarstva, vse do ponovnega vdora Germanov, ko mesto postopno izgublja svoj politični pomen. Palače, terme, veličastna bazilika, ostanki obzidja, od starosti počenela »Porta nigra«; pričajo o veličini tega mesta, ki pozneje živi življenje z vzponi in padci, do obdobja, ko osiromašeno s še bolj siromašno okolico preživlja težke čase odselevanja ljudi v Ameriko in ko sredi revščine zgodnjega kapitalizma 5. maja 1818 sedmi od desetih otrok advokata Heinricha Marxa zadira v ozračju socialnih kriz, ki je s svojo dejavnostjo, ideologijo in znanstveno analizo razredne družbe zaobjel ves planet. To je bil ustanovitelj znanstvenega socializma – Karl Marx.

MARXOVA ROJSTNA HIŠA – MUZEJ

Rojstna hiša Karla Marxa stoji v eni osrednjih ulic starega Trierja. To je tipična baročna hiša, kjer je Marxova družina stanovala le leto in pol in ko je bil Karl star petnajst mesecev, so se preselili v manjšo hišo nasproti »Porte nigre«, ki jo je advokat Heinrich Marks kupil za svojo številno družino. Karl Marx je živel v Trierju do mature v letu 1835, od koder ga je pot vodila v svet, v Berlin, Köln, Pariz, Brüssel in London, kjer je reven kot cerkvena miš umrl 16. marca 1883 v 64. letu starosti.

Trier in viničarska okolica sta mladeniču Karlu Marxu vtisnili premnoge podobe, ki so ga spodbudile k zgodovini in filozofiji in v muzeju so tudi njegovi pesniški poskusi. Gotovo je v njegovih Trierskih letih močno vplival nanj socialni reformist Ludwig Gall, ki je od tu po Nemčiji širil ideje Saint-Simona, ki so za Karla Marxa bile poleg

nemške klasične filozofije in angleške ekonomije temelji njegovega (in Engelsovega) nauka.

Trier je hkrati tudi rojstno mesto Marxove žene, hčerke obubožane plemiške družine. Jenny von Westphalen, ena najlepših trierskih meščank ni bila samo Marxova potrpežljiva in vdana soproga, marveč tudi v veliko pomoč pri njegovem delu.

Leta 1904 je eden zgodnjih socialdemokratov odkril podatek o hiši v kateri je bil Karl Marx rojen. Poskusi odkupa so se izjalovili, ker socialdemokratska partija ni bila pri denarju. Široko, po vsem svetu razpredeno akcijo, so leta 1928 hišo in zemljišče končno odkupili in porabili visoko vsoto za njeno obnovo v prvotni obliki, kajti medtem je bila večkrat prezidana. Otvoritev je bila predvidena za leto 1931, toda gospodarske in politične razmere so otvoritev odložile. Maja 1933 so Trierski nacisti hišo zaplenili in jo uporabili za uredništvo svojega glasila.

Ob 150-letnici rojstva Karla Marxa je bila rojstna hiša urejena kot muzej, knjižnica in raziskovalni institut ter s svečanim aktom predsednika SPD Willy Brandta ter sklada Friedricha Eberta izročena javnosti. Od takrat je to hišo, metodološko in z dragocenimi izvirniki opremljen muzej obiskalo do lanskega leta okoli 150.000 obiskovalcev iz vsega sveta.

Prihodnje leto bo v neposredni bližini dokončana nova moderna palača, v kateri bo poleg arhiva, knjižnice in uprave, prostor tudi za delo raziskovalnega instituta o vsem, kar se povezuje z imeni velikanov delavskega gibanja Marxa in Engelsa.

Muzej ima 10 prostora.

rov. S ponosom se Jugoslovani ustavljajo ob vitrinah, v katerih so tudi prve izdaje »Komunističnega manifesta« in »Kapitala« v srbohrvaškem jeziku in pri steni, kjer je med najvidnejšimi nadaljevalci Marxovega dela tudi podoba Svetozarja Markovića.

NIHČE NI PREROK V SVOJI VASI

Trier ima okoli 90.000 prebivalcev in vendar smo šele po nekaj poskusih od enega od meščanov zvedeli, kje je rojstni dom Karla Marxa. Podobno sliko kaže tudi statistika obiskovalcev iz Zvezne republike Nemčije, ki med 150.000 naštetim niso v večini. Najbolj zastopano je Porurje, Westphalija, Saarland in Severna Nemčija – in kako tipično – najmanj Strausova Bavarska.

Gotovo je hvalevredno, da socialdemokratska stranka posveča tolikšno pozornost in pomen temu spomeniku in raziskovanju življenjskega dela ustanoviteljev marksizma in Zveze komunistov, čeravno je v tej stranki idejna paleta zelo razprta. Na eni strani so takšni, ki se ogražujejo od marksizma, na drugi pa spet malone do kraja privrženi ideji in nauku trierskega velikan.

Značilen je tudi trierski turistični vodič. Na 62 straneh zvezka žepnega formata je en sam stavek o Karlu Marxu. Non propheta in patri a sua! In še manj v domači vasi.

OD ZVENEČIH IMEN DO PREPROSTIH LJUDI

Če izvzamemo majhen odstotek tistih, ki iz gole radovednosti vstopijo v spominski muzej Karla

Marxa, so večji del njegovi obiskovalci k marksizmu idejno naravnani ljudje. Naposled je bil vendarle ta zgodovinski spomenik urejen s prispevki iz vsega sveta in mednarodni komite za obnovo hiše je nekaj časa vodil znan francoski socialist in ministrski predsednik Leon Blum. Med predvojnimi in povojnimi darovalci so našli tudi poštni odrezek znamenitega afriškega voditelja in predsednika senegalske vlade Senghorja, ki je bil ob obisku v Trierju nad vse presenečen, ko so mu ga pokazali, saj je na to bil že popolnoma pozabil.

Najbolj spektakularen je bil obisk predsednika kitajske vlade in partije Hua Kuo-Fenga, ki so ga v Trier pripeljali s helikopterjem in ki si je podrobno ter s spoštovanjem ogledal muzej in trierski župan se je hudo trudil, da bi visokemu gostu dopovedal, da so v mestu še druge znamenitosti iz dvatisočletne zgodovine. Vljudni Kitajec si je vse to ogledal, potem pa povabil župana, da si pride ogledati Kitajsko, kjer so zgodovinski spomeniki še mnogo starejši kot v Evropi, da pa žal nimajo ničesar kar bi bilo v zvezi z življenjem Karla Marxa.

Zanimivo je, da so Kitajci najbolj številni obiskovalci muzeja med državljani socialističnih dežel, zato so jim v muzeju uredili tudi kitajski kotiček z izvodi prvih marksističnih tiskovin v tej državi.

Pozoren opazovalec bi lahko po interesu obiskovalcev dočel njihovo usmerjenost. Medtem ko je tisti del muzeja, ki predstavlja Marxa, njegov rodinski izvor in družinsko življenje za vse enako pomemben, se eni ustavljajo v oddelkih bolj

pri mlademu, drugi pa pri staremu Marxu, kot voditelju Internacionalne in ustanovitelju Zveze Komunistov. Spodbudno pa je gledati, da je med obiskovalci vselej veliko mladih ljudi, ki si skrbno ogledujejo vsak razstavljeni predmet in na tiho med seboj diskutirajo.

In še zanimivost. Proučevalci, oziroma biografi Marla Marxa so v eno stenskih vitrin postavili tudi sliko morebitnega Marxovega nezakonskega sina. Ta eksponat je doživel že veliko protestov, zlasti s strani ideologov vzhodnoevropskih držav, ki trdijo, zlasti tisti iz Vzhodne Nemčije, da je ta eksponat pravokacija.

TRIER – PRIJETNO MOSELSKO MESTO MED TRTAMI

Kot že rečeno je Trier že zdavnaj prerastel svoje srednjeveško obzidje z nekdanjimi 28 obrambnimi stolpi. Vendar je vse, kar je pomembnega, ogleda vrednega, stisnjeno v nekdanji obzidani okvir. Navzven so stanovanjske soseske, nekaj industrijskih obratov, tobačna tovarna na primer in skladišča ter predelovalni obrati, kajti Trier je predvsem trgovski center pokrajine. Radi pokažemo tudi

univerzitetno mesto, kot primer zgrešene in predimenzionirane gradnje. Mesto učenosti je za nekajkrat večje, kot izkazuje potrebe, arhitektura prej neokusna, vsekakor pa nič posebnega.

Trier obdaja slikovito vinorodno gričevje z znamenitim moselskim vinom. Vinogradi so tod bili že v rimskih časih, v srednjem veku in še pred stoletjem so bili last Trierskih škofov in imenitnikov in zato se današnji vinogradniki še vedno štejejo za viničarje, ki so tudi pri njih, kot pri nas v Slovenskih goricah, bili najemniki.

Zelo zanimiv je bil obisk pri vinogradniku Petru Willemsu. Kot dober gospodar je sicer posestvo moderniziral, toda vse prostore je opremil s starimi predmeti za potrebe poljedelstva in vinogradništva, tako da obiskovalcem nudi tudi nekakšen muzejski užitek. Posebnost pri njem pa je, da je nekdanjem skednju dal prostor hudomušni trierski bratovščini, ki si je tu uredila »viteško dvorano«, zbito iz preprostih desk, iz vseh vetrov zbranimi kosi pohištva. Trierska bratovščina je veja po vsem svetu znane (nekoč tudi pri nas) meščanske združbe, katere člani so si po propadu fevdalnega stanu omislili nekakšno paradijo na viteški stan. Tam ima vsak član svoj karikirano opremljen grb, svoj meč iz sila preproste zlitine. V bratovščini je prepovedano govoriti o politiki ali religiji, dovoljeno pa piti do neomejenih količin, za kar skrbi dobro založena klet lastnika poslopja. Sicer pa Willems poleti sprejema pod streho tudi pivce »neviteške« krvi in na teh »pušensankih« proda svoj pridelek, kolikor ga ni namenil prodaji na veliko.

Willemsova hiša je stala že v Marxovem času in neke tu blizu je imel svoj vinograd tudi advokat Friderich Marx, oče ustanovitelja znanstvenega socializma.

In še ena znamenitost. Rimski Trier je napajal 14 kilometrov dolg akvadukt. Speljan je bil tako, da je na meter dolžine znašal padec natanko 4 centimetre, natanko toliko, da je voda tekla in se ni kvarila. Dokaz kakšni graditelji so bili Rimljani. JURE KRAŠOVEC

Ulična in dvoriščna stran rojstne hiše Karla Marxa v Trierju, kjer je zdaj skrbno urejen muzej, s čitalnico in prostori za raziskovalno dejavnost Marxovega in Engelsovega dela in življenja. Zgoraj ob naslovu je manj znana Marxova fotografija, morda najstarejša, ki sega v čas, ko še ni bila ustanovljena I. internacionala.

OB PRAZNIKU DELA

NA OBISKU PRI ZBIRALCU PRAVLJIC IN ENEM IZMED STAROSTE
PREDVOJNE CELJSKE GIMNAZIJE – ALOJZIJU BOLHARJU

PROFESOR ZVEST ŽIVLJENJSKEMU NAČELU: ŠE VEDNO SE UČI!

Ob našem prvem obisku ga nismo našli doma. Bilo je to dopoldne, njegova žena pa nam je ljubivo odgovorila, da letga še vsak dan preživi v mestu, med prijatelji. Včasih so se zbrali v Evropi, v kavarni, ki je bila bolj po njihovem okusu kot zdajšnja – Pri mostu.

Dokler si profesor Bolhar ni pred dvema letoma hudo zlomil noge, je bila značilna pojava sredi dopoldneva na Kersnikovi ulici. Čeprav pri osemdesetih, se je hitro in čvrsto pogl na kolo ter se popeljal v mesto na obvezni prijateljski klepet. Zdaj to stori z avtobusom.

Ob drugem obisku smo ga našli pri delu. Sredi papirjev, knjig, časopisnih izrezkov, najnovejše številke Naših razgledov in starega, zelo starega pisalnega stroja, ki pa mu še vedno lepo služi.

Nikakor ni bil pripravljen na pogovor. Postregel nam je s kupico grenčice, ki jo moramo izpiti častnikarji sami – nismo se ga spomnili lani, ko je slavil osemdesetletnico. In še hujšo pilulo moramo pojesti, če hočemo biti poštene – od leta 1925, ko je prišel v Celje in z majhnimi presledki biva v njem še danes, mu ni bila posvečena ne v kulturnih krogih, ne v lokalnem časopisju niti ena beseda. On pa že od vsega začetka prerašča domači literarni prostor in je kot zbiralec slovenskih narodnih pravljic mojster, ki ga do danes ni še nihče prekosil.

ROJEN V PREJŠNJEM STOLETJU

Pod mogočnimi vršaci Kamniških planin, tik v njihovem vznožju – Kamniku, se je strojarjevi družini rodil sin Alojzij – še v prejšnjem stoletju. Oče, podjeten mož se je selil, zato je mali Lojzek vso učenost nabiral v Ljubljani, kjer je tudi maturiral 1919 leta. Kot učitelj je najprej učiteljeval v Ljubljani, a »uka žeja« ga je vlekla naprej. Vpisal se je na telovadno akademijo v Zagrebu in jo končal. Napravil je tudi diplomu iz stenografije in se svojem velikemu učitelju ter nestorju slovenske stenografije Antonu Bezensku oddolžil tako, da je napisal in izdal o njem monografijo.

PETINDVAJSETEGA LETA V CELJE

»Kot mlad in postaven mladenič (to ne smete zapisati, in se mi smeji) sem prišel v Celje in od takrat vse do leta 1941, ko me je gestapo prvi dan prihod v Celje zaprl, sem učil na celjski gimnaziji telovad-

bo in tudi slovenščino, za katero sem se zelo zanimal.« Predvojni gimnazijci celjske gimnazije ga še dobro pomnijo, ko je v elegantni obleki in trdem oprsniku učil telovadbo, v dresu pa ga niso nikoli videli. Avstrijska šola pač in vedno sem želel biti eleganten!« Je bil res? Pravi, da mu je to uspelo. »Vedno sem bil zelo navezan na svoje učence, slabega reda pa nikoli nisem dal. Ni bilo potrebno, ker so se radi učili in me z zanimanjem poslušali. Mladina je vedno dobra, samo pravilno mora biti vzgojena.«

let je potem učil na administrativni šoli, na tehniški srednji šoli pa še tri leta nazaj.

NAJVEČJA LJUBEZEN – NARODNE PRAVLJICE

Res, da je bila literarna žilica v njem, saj je kot študent in kasneje profesor sodeloval v različnih literarnih slovenskih revijah, pa je bila ljubezen do pravljic tista, na prvi pogled. Zanje ga je navdušil prijatelj Finžgar in tako so že pred vojno iz-

Ne pozabite zapisati, tega pa resnično ne! Predvojni mladina na celjski gimnaziji je bila izredno narodno zavedna, zato je tudi večinoma končala v partizanih, taboriščih.«

»STARI« BRUC NA SLAVISTIKI

Tudi profesorja Bolharja je bral nemški škorenj. Najprej je bil izseljen v Šabac, potem je prišel v Ljubljano, odkoder so ga Italijani internirali na Rab.

Po vojni je sledil notranjemu klicu – ljubezni, ki je kasneje prerastla v strast posebne vrste in posebne veje – slovenski in slovenski književnosti. Ni mu bilo lahko, ko je kot 48-letni bruc slavistike sedel v isti klopi z komaj puhalo perjadjo. Vmes je bil honorarni bibliotekar v Narodni univerzitetni knjižnici v Ljubljani – skratka, učenost tja od cerkvenoslovanščine do vseh mogočih dialektov ruskega, predvsem pa bolgarskega jezika, je požiral z največjo žlico.

Pri tem pa ni pozabil na Celje. Tu je imel svoj dom in ponovno se je vključil v pedagoško delo v gimnazijo leta 1953, čez pet let pa je bil upokojen. Uradno, seveda! Še deset

let pri Mohorjevi družbi in od Bolharjeve roke prevedene pravljice Bratov Grimm, pa tudi prevodi ruskih in bolgarskih pravljic.

Prva izdaja SLOVENSKE PRAVLJIC, ki jih je uredil in komentiral celjski profesor, pa so izšle šele po vojni, 1952. leta. To je slovenska knjiga, ki je doživela največ ponatov, zdaj se pripravlja deseti. Izreden odmev so imele tudi Slovenske basni in živalske pravljice, ki so razprodane. Letos ali prihodnje leto bodo izšle SLOVENSKE SALJIVE PRAVLJICE.

Omenili smo le najvažnejše, kajti seznam vseh del, prevodov, razprav in študij profesorja Bolharja je dolg štiri tipkane strani. Resnični mojster je tudi v prevajanju. Prevaja iz slovanskih in v slovanske jezike, največ spet pravljice. Za prevode iz bolgarsčine je izjemen mojster. To so spoznali Bolgari in ga tudi zato odlikovali.

Kako čudovito zveni ljudsko pesništvo in zapisana nevezana beseda! Vse to vsebujejo tudi pravljice. Nič ni odvečnih besedi, vsaka ima svoj pomen in modrost. In ravno slednja je tista, ki se ohranja iz roda v rod in

nikoli ne izgubi na svoji pomembnosti.

Spet se je zagrizel v delo in študira. Hiti, ker bi rad z delom končal, kajti to je resnično življenjsko delo. ANTOLOGIJA – SLOVENSKE SMEH, kjer bodo zbrane smešnice iz ljudske pripovedi, preko Trubarja, Svetokriškega, cvet naše humoriistične literature vseh obdobj, pa tudi sodobna satira in humoreska. Za slednje obdobje pravi, da ni najbolj plodovito.

Preko tisoč tipkanih strani se je že nabralo tega slovenskega smeha. Dela vsak dan, zadnje čase zaradi bolehnosti malo manj. Žena se huduje, da preveč dela, on pa grebe dalje in pripravlja delo, ki ga v slovenski literaturi še ni. Izbor mu dela težave, ker bi imel rad različna obdobja vsaj enakovredno zastopana. Z založbami se še ni dogovarjal, a z izdajo svojih del nikoli ni imel težav. Te nastopijo takrat, ko se moraš pregristi skozi gmoto celotne slovenske literature.

MALHA 55 LET ŽIVLJENJA V CELJU JE POLNA

Veliko smo pustili zunaj, a profesor Bolhar nam tega ne bo zameril. Skopo odmerjene vrstice ne morejo povrniti dolga, ko mu ni bila odmerjena nobena. In ker se veličina meri po skromnosti, ki je pri profesorju izrazita, potem lahko zapišemo, da je tudi pri njem ne manjka. Skriva jo za dobrodušen nasmeh, izredno ljubeznivost in izrazito svetovljanstvo.

Ta starosta slovenske celjske gimnazije, ki ni edini, pa eden izmed redkih, še vedno vzdržuje stike z nekdanjimi učenci. Povabijo ga na obletnice mature – petdesetletniki, dijaki, ki imajo v svojih vrstah izjemnega enainosemdesetletnega profesorja. Da, prav v teh dneh je slavil svoj visoki jubilej, naša sreča pa je bila v tem, da smo ga zdaj obiskali.

Na koncu je bil našega obiska vesel in prijetno je bilo kramljati z njim.

Spet bo sedel k pisalnemu stroju in bjal, kar počne vse življenje. Pa veste, da je čudovito srečati človeka, ki piše o dobroti, o povračilu slabega z dobrim, o desetnici, ki je šla s trebuhom za kruhom, o poldrugem Martinu, o hudobnem graščaku in plemenitem bajtarčku? Kajti, vse to se v življenju ponavlja, le v drugi obliki, profesor Bolhar pa tako drži ogle-dalo času.

TEKST:
ZDENKA STOPAR
FOTOGRAFIJA:
ALEŠ STOPAR

OB PRAZNIKU DELA

Umirjeno, z rokami, prekrizanimi v naročju, se je pogovarjala z menoj. Brez treme, brez naglice. Počasi je izbirala besede, s katerimi je risala svojo delovno in življenjsko pot. Ni bila površna v orisih dogodkov, kajti ob svoji zgodbi je pripovedovala še o kopici ljudi, s katerimi jo je življenje povežalo s trdnimi vezmi. O svojih otrocih je pripovedovala, o možu, sodelavcih, o očetu. S tolikšno ljubeznijo je govorila o njih, s tolikšno pozornostjo, da me je v trenutku presunilo. Saj vendar ne more človek govoriti o svojem bogatem in vsestransko plodnem življenju s tako rahločutnostjo do odnosov, ki jih je stkal z najrazličnejšimi ljudmi, če...

»Tovarišica Pavla, vi ste srečen človek, kajne?«

Brez premisleka je odgovorila: »Da, srečna sem. Srečna zato, ker imam rada ljudi, ker sem zadovoljna doma, na delovnem mestu in v naši družbi. Brez teh zadovoljstev tudi sreče ne bi bilo, kajti sreča je ena sama in nedeljiva.«

vplivajo tudi na delo žensk, njihova produktivnost je manjša, če so problemi veliki. Zaradi tega, ker sem v življenju že tolikokrat srečala nesrečne ženske, ki same niso mogle najti izhoda iz stiske, sem se odločila, da jim tudi jaz pomagam. Skupaj z nekaterimi drugimi delavkami smo ustanovile komisijo za dejavnost žena in v njej posamično obravnavamo probleme naših delavk. Ker smo se z vso resnostjo lotile dela, tudi uspehi niso izostali.«

DVE VELIKI ŽELJI

Verjetno je ena najlepših odlik Pavle Bizjakove ta, da je pozorna do ljudi. Da zna prisluhniti njihovim besedam in tenkočutno izluščiti pravo podobo problema, ki ji ga ljudje rišejo. Zaradi tega ji ljudje zaupajo in jo imajo radi.

»Menim, da je največja napaka ljudi v tem, da so površni do soljudi, do sodelavcev, znancev ali prijateljev. Ali pa v tem, da ljudem, ki so v stiski, v prvem trenutku

POGOVOR S PAVLO BIZJAK

SREČA ČLOVEKA JE NEDELJIVA

PO OČETOVIH STOPINJAH

Enaindvajset let je bilo Pavli, ko se je zaposlila v Celjskem Emu kot zlagalka posode. Kljub svoji mladosti pa je bila že tedaj pridna aktivistka v mladinski organizaciji, v socialistični zvezi in organizaciji Rdečega križa v Gaberju, kjer je bila doma. Pred osemnajstimi leti je to bilo, toda tistih let se Pavla Bizjakova še sedaj z radostjo spominja.

»S političnim delom sem se pričela ubadati na željo mojega očeta. Bil je delavec, mnogo je delal in zato ni mogel na številne sestanke, na katere je bil vabljen. Prosil me je, da sem ga nadomestila zdaj na enem, zdaj na drugem. Počasi sem začela spoznavati politično delo na terenu, spoznala sem ljudi in njihove probleme. Tako mi je prišlo to delo v kri in v sebi ga nosim še danes.«

V tovarni Emu, posebej se v proizvodnji posode, kjer je zaposlena že 18 let, je bila Pavla Bizjakova vseskozi delavna v mnogih telesih, od komisij, odborov do raznih organizacij. Že leta 1963 je postala tudi članica zveze komunistov, tako da je tudi po partijski plati posegala v razreševanje problemov, ki so nastajali v tovarni. V zadnjih letih je bila tudi predsednica centralnega delavskega sveta, sedaj je delegatka tega organa. Posebej pa se Pavla Bizjakova zavzema za to, da bi splošno urejali in reševali številne pereče probleme delavk v Emu. Tako neposrednih proizvajalk kot uradnic v delovni skupnosti skupnih služb. Komisija za dejavnost žena, ki so jo ustanovile delavke v tozdu Posoda in katere predsednica je tovarišica Pavla, je postala prostor, v katerega se stekajo problemi delavk, od problemov z varstvom otrok, stanovanjske stiske in mnogi drugi.

»Problemi, ki jih nosijo v sebi delavke, so mnogokrat zelo veliki,« pravi Pavla Bizjakova. »To so osebni problemi, povezani z otroki, možmi, starši. Težave seveda

ponudijo roko v pomoč, že naslednji hip pa na to, kar so obljubili, pozabijo. Če sem kdaj začutila, da moram komu pomagati, tedaj nisem problema odložila niti za trenutek. Kajti pomoč je treba sočloveku ponuditi takoj. Vedno sem se o težavah naših delavk, pa tudi delavcev, posvetovala z mnogimi ljudmi, da težjega odločanja nisem nosila samo na svojih ramah. Tako je lažje in hitreje urejati neki problem. Ko pa sem bila zaradi kakega primera negotova, in nisem vedela, kje bi poiskala pravo pot njegove razrešitve – tedaj sem odšla k očetu. On, star in prekaljen aktivist, mi je znal vedno pravilno svetovati in mi vzbuditi samozavest, če sem jo potrebovala.«

Pavla Bizjakova je zadovoljna s tem, kar je ljudem doslej dala s plodnim in vsestranskim delom. A pravi, da bi lahko verjetno še več storila zanje.

»Torej si vendarle še kaj želite?« sem jo vprašala.

»O, seveda,« mi je odgovorila Pavla Bizjakova, »mnogo malih želja imam. In še mnogo načrtov. Moj največji želji pa sta, da bi v svetu zavladal mir in da bi predsednik Tito ozdravel.«

Po njenem mirnem licu je zdrknila solza...

DAMJANA STAMEJCIC

ZGODOVINSKA SLIKA

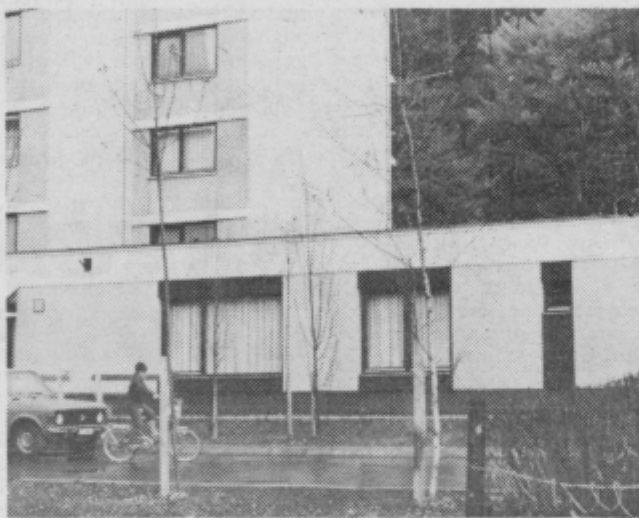
Naš dolgoletni zvesti sodelavec VIKTOR KOJC, iz Soštanja, nam je pred dnevi poslal v uredništvo zelo zanimivo sliko. Očitno gre za praznovanje 1. maja v Celju leta 1899. Torej na pragu novega stoletja. Posnetek je napravil fotografa Alfred Alesi, slika pa nima drugega podatka razen datuma in na hrbtne strani nekaj podpisov, verjetno udeležencev tega izleta. Žal ni naveden točen kraj. Posnetek je kljub tej pomanjkljivosti vendarle dovolj zgovoren in zanimiv. Morda ve kdo od bralcev kaj več o tem posnetku?

KRAJEVNI PRAZNIK V LIBOJAH

Krajani Liboj praznujejo krajevni praznik v spomin na prve dni maja, ko je v partizane leta 1944 odšlo večje število domačinov. Letošnje praznovanje, ki bo 30. aprila ob 15. uri popoldne bo za krajanke razveseljiv dogodek.

Odpri bodo novo zdravstveno postajo, ki je v sklopu novega stanovanjskega naselja v tem kraju. V njem bo splošna in zobozdravstvena ambulanta ter patrinažna služba. Namenu bodo predali tudi nov most čez potok Bistrice. Za praznik bodo pripravili več kulturnih in športnih prireditev. Na sliki: Nova zdravstvena postaja.

T. TAVČAR

PRVI SPOMENIK NOB V REČICI

V Rečici pri Laškem, kraju, ki je posebno znan iz časov druge svetovne vojne (52 oseb je padlo kot talci ali umrlo v različnih taboriščih), se ponajajo s prvim spomenikom, ki je bil postavljen v Sloveniji žrtvam NOB. To je bilo 1. novembra leta 1945, ko so na pokopališču v Rečici pri Laškem odkrili spomenik žrtvam NOB. Sicer pa je na istem območju še šest spominskih obeležij.

STANKO SKOČIR

P. s.: Tovariš Stanko Skočir, ki se večkrat oglasi, je k poslani fotografiji spomenika s tekstom še pripisal, da je sam sodeloval pri odkritju spomenika leta 1945 in da je tisto ter naslednje leto tudi poučeval na osnovni šoli v Rečici pri Laškem.

UREDNIŠTVO

POGOVOR Z NEVENKO ČREŠNAR

ZA »OKROGLE MIZE«!

Štiri osnovne organizacije ZSMS na gimnaziji

Najbrž je še kako umestno pogovarjati se v mesecu mladosti s predstavnicami mlade generacije, ne oziraje se pri tem na preživele klišeje v domišljanju tako imenovanega »generacijskega konflikta«. Sicer pa pogovor z Nevenko Črešnar sam po sebi onemogoča iztirjanje misli v omenjeno nezaželeno smer: zaokroženo zrelo in tehtno razmišljanje in sodi o svoji in svoje generacije aktivnostih ter dolžnostih. Še posebej jasne so besede o delu mladinske organizacije v celjski gimnaziji in njeni, konjiški občini.

Pogovor s komaj 19-letno dijakinjo, predsednico koordinacijskega sveta ZSMS v celjski gimnaziji pa smo takole spletli:

Kako je mladina celjske gimnazije organizirana?

NEVENKA ČREŠNAR: »Pred dvema letoma smo se reorganizirali v štiri osnovne organizacije in sicer, prvi in drugi letniki dopoldne in po-

poldne, tretji in četrti pa prav tako dopoldanski in popoldanski. Vse štiri osnovne

organizacije se združujejo v koordinacijski svet ZSMS, katerega člani so tudi kulturno društvo, športno društvo, skupnosti dijakov in predstavnik šolskega radia.

S svojimi okroglimi mizami ste se lepo uveljavili in tudi dokaj razgibali aktivnost med mladimi. Kako jih sami ocenjujete?

NEVENKA ČREŠNAR: »V začetku tega šolskega leta smo se odločili, da se pogovorimo o nekaterih pomembnejših družbenoak-tualnih dogodkih oziroma področjih in se tako odločili za okrogle mize. Imeli smo jih že sedem, med njimi zelo uspešne o usmerjenem izobraževanju, o informiranju in o kulturni ustvarjalnosti. Udeležba in razprava sta vedno zelo dobri.«

Kaj poleg okroglih miz še lahko poudariš kot uspešno organizirano delo mladih?

NEVENKA ČREŠNAR: »Vsekakor sodi v ta okvir marksistični krožek, ki je sicer moral prebroditi nekaj težav in se sedaj udeležba na njem povečuje, izboljšujejo se tudi teme. Klub OZN in razna predavanja o aktualni družbenopolitični situaciji dopolnjujejo ta izobraževalni okvir pri nas.

In kako ste zastavili delo pri mladinskih delovnih akcijah?

NEVENKA ČREŠNAR: »Imamo svojo lastno mladinsko delovno brigado, ki vsak teden ureja okoliščole. Precej mladincev se je odločilo za občinske, republiške in zvezne akcije, ureditev Pelikanove poti na celjski Stari grad pa je naša lastna lokalna delovna akcija.«

Za konec našega pogovora samo še vprašanje, kako opraviš s svojo mladinsko-funkcionarsko razpetostjo med celjsko gimnazijo in delom v ZSMS konjiške občine?

NEVENKA ČREŠNAR: »Zaenkrat mi je ta dvojnost še kar uspevala. V slovenskih Konjicah vodim pr-očinski konferenci ZSMS komisijo za kulturo in je tem dosti dela. Kljub temu upam, da moje dolžnosti gimnaziji ne trpijo preveč.«

MITJA UMNJIH

CELJSKE KS

NAPREDEK, TODA

Hitreje oživeti oblike dela v KS

Celjske krajevne skupnosti so v zadnjih letih utrdile svoj družbenoekonomski in samoupravnostni položaj. Občinska skupščina, izvršni svet, družbenopolitične organizacije in mnoga druga telesa in ustanove so jim pri izpeljavanju ustavne preobrazbe izdatno pomagale.

Seveda pa položaj in vloga krajevnih skupnosti še vedno ni taka, kot jo opredeljuje Ustava in drugi družbeni dokumenti. Vpliv in odločanje v teh temeljnih samoupravnih celicah še ne omogoča ustvarjalnega izražanja interesov vseh občanov. S tem v zvezi velja tudi omeniti, da v celjskih krajevnih skupnostih še niso zaživele nekatere nove oblike dela, kot so sekcije, hišni sveti, stalna območja. Tudi delegatske skupščine se še vse preveč poredkoma sestajajo, da bi lahko rekli, da tudi odločajo o vseh bistvenih problemih krajevnih skupnosti. Ne tako redko je še vedno svet skupščine tisti organ, ki ozko odloča o najpomembnejših komunalnih problemih, vprašanjih preskrbe, otroškega varstva v krajevni skupnosti. Poglavje zase, o katerih bi morali temeljito govoriti v sleherni krajevni skupnosti, so tudi delegatski odnosi.

Zdi se namreč, da so delegatske vezi marsikje močno zrahljane, pa kljub temu krajevne organizacije socialistične zveze in drugi organi v krajevnih skupnostih brezbržno stojijo ob strani.

Ko so na zadnji seji občinske konference socialistične zveze v Celju razpravljali o vprašanjih samoupravnega in družbenoekonomskega položaja krajevnih skupnosti so delegati med drugim menili, da mora demokratična in frontna SZDL utrjevati svojo družbeno vlogo predvsem tako, da bo postala prostor za izražanje različnih stališč, interesov in pobud ljudi. Zato mora razviti ustrezne oblike in metode svojega dela ter jih približati ljudem v krajevnih skupnostih.

DS

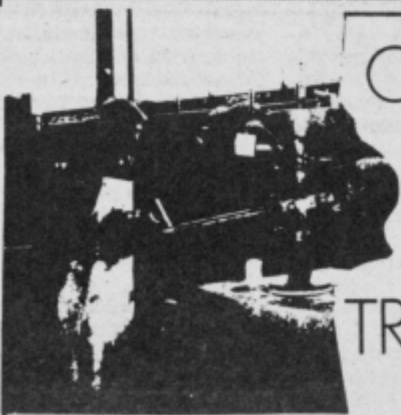
ZA INKUBATOR SO PRISPEVALI:

- 11. 4. Krajevna organizacija Rdečega križa Nova vas: 5000 din
 - 14. 4. Tkanina - TOZD Celje: 4000 din
 - 15. 4. OOS TOZD Center za zdravstveno varstvo otrok in mladih Celje: 1000 din
 - 16. 4. SSP Temeljnega sodišča v Celju: 3000 din
 - 17. 4. OOS Sob Šmarje: 2000 din
- Saldo na dan 17. 4. 1980 139.450,45 din
- Za prispevke se vsem najlepše zahvaljujemo.
- Svet za spremljanje družbenoekonomskega položaja žensk pri OK SZDL Celje

OB PRAZNIKU DELA 1. MAJU · ČESTITAMO

TRGOVSKA DELOVNA ORGANIZACIJA

TEKO

OB PRAZNIKU DELA

Srečali smo se pri Ferdu Ježovniku, ki ima cementninarstvo na Teharjih. Simpatičen možak, plečat in z bradico, prej kot kakšen slikar ali kipar kot pa človek, ki izdeluje opeko in cementne plošče. Na dvorišču je vse v sivem prahu, sploh vlada delovno vzdušje, ki ga še podkrepljuje ropot velikega stroja za izdelovanje plošč. Stroj pa seveda ni sam in okoli njega so zbrani štirje možakarji. Vsi štirje so doma iz vasi Lopare pri Tuzli in vsi štirje so našli svoj spodoben kos kruha pri Ferdu Ježovniku, ki jih ima začasno prijavljene, ker v zimskem času odidejo domov.

DIMITRIJE JE ZALJUBLJEN V OPEKO

Po dvorišču je šaril s starim in hrupnim viličarjem. On je pri Ferdu tudi najdlje. Ne dela drugo kot opeke. To je njegova specialnost in ljubezen. Je tudi edini od četverice, ki ostaja pri svojem »gazdi« skozi vse leto. Je izredno vesten in marljiv, predvsem pa zanesljiv delavec. Doma ima družino, skrbi zanjo. Ferdo pove, da se pri takih delavcih tako pozna tudi večja resnot in odgovornost.

Najmlajši je Radivoj Mihajlovič. Osemnajst pomladi šteje, prej je delal pri Ingradu, pa se je preselil k Ferdu. Nekaj dinarjev več zasluži, sicer pa je poudaril, da mu ni šlo niti toliko za tiste dinarje, bolj za okolje. Pri Ježovniku jih je malo, so kot kakšna družina in delovno mesto je bolj socializirano. Vsi se med seboj odlično razumejo, to jih tudi drži skupaj. Delajo tudi po potrebi preko osem ur dnevno, pa zato ostajajo doma po teden dni. Večkrat jih odpelje domov sam »gazda« in sploh so pri njem zadovoljni.

ZAKAJ TO PISANJE?

Preprosto zaradi tega, ker smo hoteli spoznati delček življenja in dela tistih naših delavcev, ki prihajajo iz bratskih republik in pokrajin v Slovenijo, da si najdejo zaslužek. Z njim največkrat pomagajo svojim družinam, ki ostajajo doma in negujejo krpico zemlje, trop ovac in kakšno kozo. Z večjim zaslužkom v Sloveniji si želijo pospešiti dvig osebne

KAKO ŠTIRJE BOSANCI DELAJO PRI NAS

INDUSTRIJA JE DENAR, DOM JE TOPLINA

življenjske ravni in to jim večini tudi uspeva. Prav za praznično številko našega časnika smo izbrali primer, kjer delajo ti delavci pri privatniku, obrtniku. Želeli smo spoznati to sožitje, te medsebojne odnose. A tisto prvo, kar je razkril obisk pri Ferdu Ježovniku, je bilo očitno dejstvo, da se vsi med seboj resnično dobro razumejo, čeprav prihaja v utrujačem vsakodnevnem delavniku tudi do problemov, kar pa seveda sodi k človeški naravi.

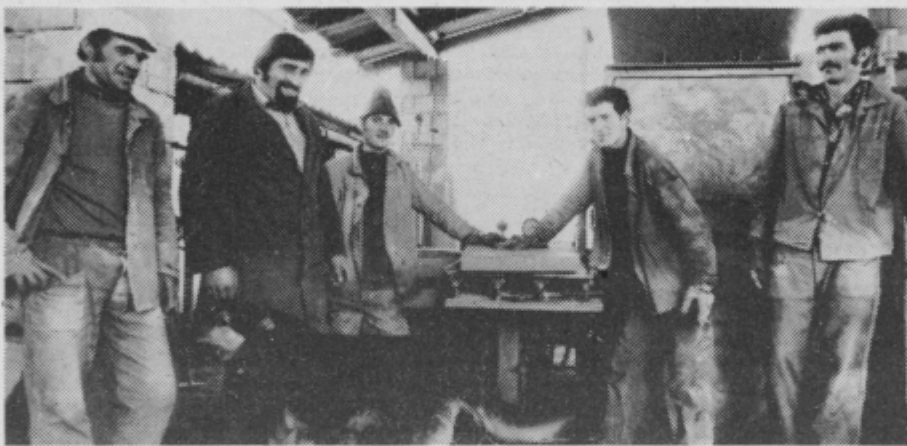
FERDOVA PRIPOVED

»Pri meni so trenutno štirje delavci. Vsi so iz ene vasi. Najprej je prišel eden, za njim ostali. Tu preko ceste je Ingradov samski dom, tu spijo. Dvakrat tedensko imajo toplo vodo za kopanje in dvakrat dnevno toplo hrano. Pri meni dobijo plačo, takole do 7000 dinarjev pridejo, imajo tudi regres za dopust in

sicer 1600 dinarjev, za novo leto pa dam še vsakemu 1000 dinarjev. Prav toliko dobi tudi tisti, ki odhaja služiti vojaški rok. V strukturi osebnega dohodka pa je tudi terenski dodatek. Tega namreč dobivajo taki delavci tudi pri delovnih organizacijah, čeprav niso na terenu neposredno. So sicer od doma, pa vendar... tako jih lahko obdržijo. Tudi jaz jim ga moram dati, drugače bi odšli. Delajo v toplejših mesecih, pozimi so doma, nato se vrnejo.

Dobro se razumemo. Brez dvomljenja moram reči, da so to dobri delavci, zanesljivi in marljivi. Ta ekipa je zelo dobra. Sem sicer včasih imel kakšnega, ki je bil bolj okoren, pa je sam spoznal, da ne bo šlo najbolje, pa je šel. Dobri so ti fantje.

Nekoč pa sta bila pri meni tudi dva Slovenca. Pa so fantje v enem dopoldnevu spili šestnajst litrov vina in obležali. Sodelovanja je bilo hitro konec...»

Od leve proti desni: Dimitrije Dikić, Ferdo Ježovnik, Radivoj Mihajlovič, Nedjo Tomić, Simo Simić

Radivoj je še mlad, pred tem, da obleče vojaško suknjo. Takole pravi: »Prej sem delal pri Ingradu zdaj sem pri gazdi Ferdu. Tu mi je zelo dobro. Malo nas je, vsak ve za svoje delo. Tudi domov gremo in ni problemov. V prostem času grem malo okoli, največkrat v kino, drugam ne zahajam. Dekleta še nimam, a tudi to pride na vrsto. Rad delam, mlad sem in zdrav. Jeseni bi moral v vojsko, pa ne vem, če bom šel. Doma nas je sedem otrok, še en moj brat bi moral k vojakom, zdaj pa ne vem kako bo, najbrž bom jaz počakal na njegovo vrnitev. V Sloveniji se dobro počutim, prišel pa sem seveda zaradi denarja.

Očitno je, da imajo delavci pri dobrem privatniku boljše pogoje za delo, bolje se počutijo. To tudi sami poudarjajo in je to poleg nekoliko večjega zaslužka tudi drugi najpomembnejši vzrok za to, da zapustijo delovno organizacijo in pridejo k privatniku. Zdi se, da so tudi bolje zaščiteni in niso prepuščeni dobri volji posredniških gospodarjev, o katerih smo v zadnjem času v naši družbi precej slišali in videli tudi na TV. Z odnosom do dela pa je, kot pravi Ferdo tako: »Kdor ima odnos do dela bo delal tudi pri večji delovni organizaciji, kdor pa je lenuh, se tudi drugje ne bo obnesel. Zato pravim, z mojimi štirimi možakarji sem zadovoljen, oni pa tudi najbrž z menoj.«

Ko je skljucnil fotoaparatus, so se spet lotili dela. Tiho so se smehljali okoli stroja, ki je spet záropotal enolično melodijo vsakdanjega delavnika. Fantje so delali z vnujo. Tudi zaradi tega, ker jih je ločevalo le še malo dni do praznika, njihovega, delavskega praznika, ki jih bo spet popeljal do topline domačega ognjišča, ki je ne more nadomestiti še tako dobra služba daleč od doma.

TEKST IN FOTO: DRAGO MEDVED

AFRIKA, AFRIKA

PREMALO SE POZNAMO

Slovensko gospodarstvo v državah v razvoju ni neznano. A če bi primerjali in ugotavljali, katere jugoslovanske organizacije združene delo v deželah ekvatorialne Afrike največ veljajo, potem se jednat odgovor ustavi pri beograjskem Energoprojektu in pri sarajevskem Enroginvestu. No, v Centralnoafriški republiki je na močnem glasu Slovenia Bois (Slovenijales). Slovenske in jugoslovanske kolonije naših zdomcev v Afriki praviloma štejejo nekaj desetletij – mislim pač na tropske afriške države gvinejskega zaliva. To je tam ob ekvatorju, kjer se zmrača že nekaj po šesti uri. Noč pa se vleče kakor ponedeljek, saj se zdani blizu šeste zjutraj. Vse leto je tako. A če merimo naš nastop, brez izjem ne gre. Kajti v Nigeriji se je Energoprojekt dobro razproljal in na gradbiščih, ob večjih projektih, se je število naših kvalificiranih delavcev povzpelo celo na dvesto.

Samo v Lagosu, v glavnem mestu Nigerije, v eni največjih, zares razgorelih afriških luk, dela, živ pomaga, ustvarja dohodek Nigerijcem in nam blizu štiri deset naših. Toliko sem jih srečal. Najbrž jih je več. Pogovori, tudi zadržani, so odkrivali domač svet v daljni Afriki. Afrika nima le enega zrcala. Zato lahko njena senca, njena podoba, njena krutost in milina valovi drugače v Slovincu, drugače v Bosancu in Srbu, spet drugače v Francozu, v Japoncu ali... Raznovrstne so oblike našega gospodarskega prodiranja na afriško celino pod vročo Saharo. Ovisne so od skupnih, obojestranskih interesov. Postavljene so v okvir, ki mu politično pravimo – enakopravno gospodarsko, znanstveno, kulturnoprosvetno in tehnično sodelovanje (če ne omenjam še drugega). Na tujem trgu, najsi gre za zahodna ali vzhodna tržišča ali pa za dežele v razvoju, vsakršen poskus naivnega in šablonskega pristopa k navezovanju poslovnih

stikov – propade. Slovenska gospodarska udeležba v Nigeriji, Slonokoščeni obali, Gani, Togu in Centralnoafriški republiki, te države sem obiskal, prav tako ne pritiska na kljuko ministrstev zgolj s ponudbo za ustanovitev mešanih podjetij.

Vhodnih vrat je več. Izkušenj in rezultatov še enkrat toliko. Zanimivo pa je, kako redko se odločimo za študijske preglede in za strnjeno povzemanje praktičnih sadov iz nekajletnih naporov v pribojevanju gospodarskih pravic in dolžnosti v tem delu svetu. Gospodarskih analiz se še lotimo. A bolj z najpreprostejšo računico – kaj je predstavništvo, kaj je firma, kaj je mešano podjetje dalo. Računica temelji na zgornjih dejstvih – na vloženi sredstvih za izpeljavo ali uvajanje posameznih projektov. Kritični pogledi na gospodarjenje in po-

PIŠE: JOŽE VOLFAND 1

slovanje navadno pozabljajo na razmere, v katerih so jih naši delavci ustvarili. Pozabljajo na predpise v deželah, ki se niso dognale svojega prava in se v pravnih normah držijo angleških ali francoskih načel. Pozabljajo na našega človeka.

Veste, mi je še pred afriško potjo rekel znan gospodarstvenik, vsak dan težje dobimo ljudi za Afriko...

Ni mi dala miru ta misel. A najbolj sem jo dojel in začutil globoko v džungli. V Bayangi. Po večerji sem sedel na leseno verando z delavci Slovenia Bois. Reka Sangha, pod nami nas ni motila. Komarji pač. Veranda je prislonsena k pajotu, k leseni, lični, preprosti peterokotni jedilnici, prekriti z narezanimi palmovimi listi.

Sedimo ob nizki mizi. Afriška noč je glasna. Polna marčevska luna romantično sveti.

Govorimo samo o tem, kako naši živijo v Afriki. Nekdo med njimi tolče v Bayangi že sedmo leto.

Ali vemo, kako?

Gledal sem seveda, ki je že prvi večer potegnil iz žepa modrega kombinezona zmečkan karo papir. Vsak prečrtani kvadrček mu je približal datum vrnitve. Domov. Domov...

Naše predstave o Afriki so vzburljivo, eksotično obarvane. Vdihnili smo jim take črte in vsebino, kakršna se prilaga evropskemu okusu. Željam in sanjam, kako naj bi nas Afrika pozdravila in gostila. Televizijske oddaje o afriškem človeku, mislim na potopisne reportaže o življenju plemen, se preveč zadržujejo le pri folklori, pri nerazumljivih običajih in obredih, pri družbeni zavesti afriškega človeka, ki je odrasčal v posebnih razmerah. Mi, na primer, Jugoslavlani, poznamo suženjstvo iz knjig in filmov. Afriški človek ga še čuti. Spreminja se mu v odkrit odpor do belcev. Sociologi, antropologi in drugi strokovnjaki, politiki in javni delavci ne uporabljajo pojma črni rasizem. Govorijo in pišejo o identiteti Afrike, o afrikanizaciji, o svobodni in neodvisni Afriki. Preprosti ljudje na cesti, v taksiju, v trgovini, v uradu ne govorijo mnogo – a razločno pokažejo, kdo mora biti gospodar na črni celini.

Kako se znajdejo naši delavci v afriških kulturnopolitičnih okoliščinah? Kako so nanje pripravljeni? Kako jih sprejemajo in usvajajo? Kaj se zgodi, če jih odklonijo?

Ko sem razvrstil vsa vprašanja, za katera bi se zagotovo pozanimala vsaka slovenska delovna organizacija, ki že dela ali se kani pojaviti na vročem afriškem trgu, sem bil v zadregi. Seznam sem tako podaljšal, da ne vem, kdo vse bi bil pripravljen sistematično odgovorjati po vprašalniku.

Raziskovalni skupnosti Slovenije, ki je soomogočila to študijsko pot, sem osnovne cilje krajše opredelil: ugotoviti in razgrniti značilne pojavne oblike sodobnih migracijskih gibanj z orisom problematike slovenskih delavcev v deželah tropske Afrike; zaokrožiti oziroma strniti ključne zagate, težave in rezultate

delovanja mešanih podjetij in drugih oblik gospodarskega sodelovanja Slovencev z izbranimi državami in zaznati problemska področja ter osnove, na katerih bi lahko dolgoročno gradili različne oblike znanstveno-raziskovalnega, tehničnega in kulturnega sodelovanja. Bolj ko se je bližal dan poleta v ekvatorialno Afriko, več nalog sem dobival. Tema študijske poti je bila zanimiva s sociološkega, antropološkega in komunikološkega vidika. A še iz mnogih drugih razlogov. V Raziskovalni skupnosti Slovenije in v Centru za proučevanje sodelovanja z deželami v razvoju so predlagali pogovore na univerzitetnih središčih v Lagosu, Abidjanu, v Gani in v Centralnoafriški republiki. Naš predlog – povezava ljubljanske in mariborske univerze z enim izmed visokošolskih centrov v prijateljskih in neuvrščeni afriških državah. Na zveznem zavodu za mednarodno znanstveno, kulturno-prosvetno in tehnično sodelovanje so me seznanili s pripravami novih meddržavnih sporazumov, ki naj bi za prihodnja leta zakoličili vsebino in obliko zblizevanja in spoznavanja na področju kulture, šolstva, znanosti, tehnike, izobraževanja. Srečam se naj z ljudmi, ki bodo lahko povedali, kakšni so obojestranski interesi in predlogi glede sodelovanja. Povprašam naj, kdaj bo lahko v Jugoslaviji razstavljal Michel Kodjo, najboljši slikar Slonokoščene obale. Koristno in zanimivo da bo srečanje s Chinuo Achebom, nigerijskim književnikom, znanim v Afriki, v svetu, tudi pri nas. Pomurska založba ga je tiskala v zbirki Mostovi...

Mnogo nalog za malo časa. V petih tednih moram preleteti na tisoče kilometrov ob nezanesljivih zvezah in oprt sam nase. Resda so ambasade prejele natančno informacijo o poti. A za datum prihodov še sam nisem vedel. Na taki poti je plan le gibljiv smerokaz. Ze večerni pristanek na Murtala Muhamed Airportu v Lagosu, bilo je v soboto zvečer, 1. marca 1980, mi je potrdil, da se ne motim. O tem drugič.

Najvažnejše delo me je čakalo v mesecu priprav na pot. Presenetilo me je, kako malo informacij pravzaprav imamo o Afriki.

STC JAVNA SKLADIŠČA CELJE

RAZVOJNI SKOK NI NAKLJUČEN

Če bi iskali delovno organizacijo v celjski občini, ki je trenutno v izrednem razvoju, kjer je domala vsak dan kaj novega, kjer iščejo nenehno nove, boljše poti lastnega dela in kjer imajo svojo vizijo o lastnem razvoju načrtano povsem jasno in argumentirano, potem ne bi mogli mimo kolektiva Skladiščno transportnega centra Javna skladišča.

Drage a nujne naložbe, notranja reorganizacija, posodabljanje vseh vidikov pretoka blaga, prioriteto mesto izobraževanja, skrb za ustrezen družbeni standard, kadrovske in kvalifikacijske okrepitve, ob katerih vzporedno raste dohodek, odprtost za združevanje dela in sredstev, iskanje boljših poti gospodarjenja – vse to so značilnosti njihovega gospodarskega trenutka. Cilji, ki jih iščejo, so cilji bolj gospodarskega obnašanja, varčevanja s stroški in boljšega dela – skratka, osnovni cilji, kot smo jih zapisali na čelo letošnjih vsesplošnih ustaljenih prizadevanj.

Bržkone je najpomembnejša v celotnem prizadevanju kolektiva njegova razvojna usmeritev, ki pričinja dobivati z letošnjimi reorganizacijami prve trdnje temelje resničnosti. Prizadevanja temeljijo na dveh ugotovitvah. Osnovna je nedvomno v tem, da predstavljajo po ugotovitvah strokovnjakov vsi stroški premikanja blaga že preko 60 odstotkov končne cene izdelka. To konkretno pomeni, da so vsi premiki osnovnih surovin, in sestavnih delov do proizvodnje, njihovo skladiščenje, premiki v okviru delovne organizacije od skladišč do delovnega mesta, po tekočem traku, pa vnovično skladiščenje gotovega proizvoda in slednjič njegova pot do prodajnih polic, vredni že več od samega stroška materiala in vanj vloženega fizičnega dela. Ta ugotovitev hkrati pomeni, da lahko tudi najmanjša izboljšava v tem postopku hipoma prinese izredno velike prihranke in ustrezno nižjo ceno ali večji dohodek za delovno organizacijo. Druga ugotovitev je v tem, da je slednje predvsem naloga specializiranih organizacij za blagovni pretok. Organizacij torej, ki bi bile sposobne smotrno skladiščiti, pravočasno, točno in brez napak oskrbovati proizvodnjo v njenem vložku, oskrbeti pa tudi kakovosten premik izgotovljenega blaga od tovarne preko ustreznih skladišč do končnega potrošnika oziroma trgovine. Z novoustanovljenim sektorjem pretoka blaga in komercialnih informacij o pretoku blaga so v Javnih skladiščih storili prve odločnejše korake k uresničevanju tega cilja. Ustvarili so zametek biroja za tovor, ki bo v Celju specializirana organizacija za izvajanje vseh transportnih storitev in uravnavanje pretoka blaga na osnovi svobodne menjave dela z uporabniki teh storitev. Skladiščenje blaga tako vse bolj postaja le obvezni spremljevalec postopka, stranska dejavnost v stalnem pretakanju blaga od oskrbovalcev z materiali, do njihovih predelovalcev in potrošnika dobrin. Vse bolj torej zbirajo vse vrste blaga zato, da bi jih razpečevali in ne več shranjevali. Že danes so v Javnih skladiščih sposobni ponuditi uporabnikom storitev kompletne usluge od tranzitnega prometa, do carinarjenja, pregleda blaga, embalaranja in paletiziranja ter slednjič dostave.

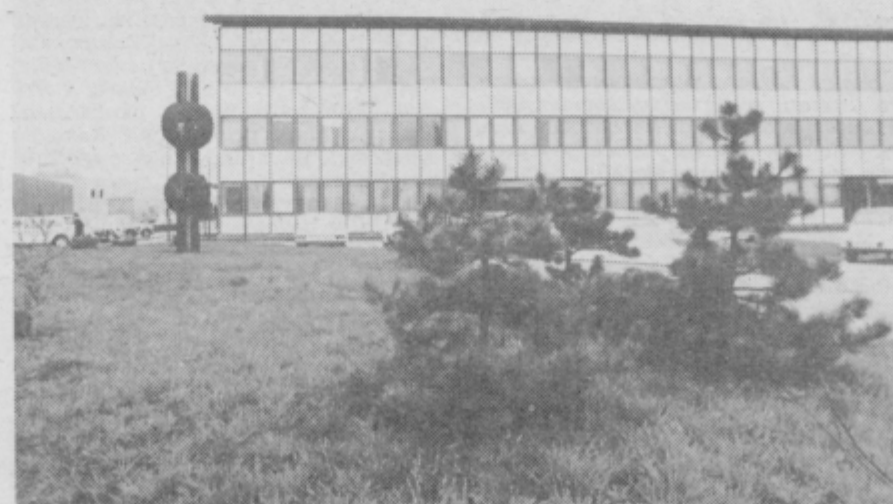
S pomena gospodarstva v celjski regiji in njegovega razvoja, gre nedvomno

Novi, najsodobnejše opremljeni skladišni prostori

Notranjost nove prostorske pridobitve

Tudi skrb za okolje je pomembna

za nova racionalna prizadevanja. Se zlasti, ker bodo z uveljavitvijo takega sistema dela postala velika skladišča in močan lastni transport delovnih organizacij, mrtvo breme razvoja.

Da ne gre več za vizijo ampak vse bolj za resnično prisotnost sodobnega pretoka blaga, pričajo nekatere pozitivne izkušnje. V Javnih skladiščih omenjajo predvsem Železarno Štore oziroma Tovarno traktorjev, kjer so domala v celoti prepustili vprašanja blagovnega pretoka Javnim skladiščem v obojestransko zadovoljstvo in predvsem veliko gospodarsko korist. Začetki podobnega sodelovanja so tudi v EMO, v njihovem tozdu Kontejner, dobre izkušnje omenjajo iz sodelovanja z Gorenjem in podobno.

Prav gotovo je prav združenje dela in sredstev za skupne blagovno-transportne centre, ki jim bo prepuščena naloga oskrbe z repromateriali do delovnega mesta in prenos izdelka s konca tekočega traku, dobra iztočnica združevanja na osnovi zakona o združenem delu in kakovosten prispevek racionalnejšemu pretoku blaga, nižanju stroškov in bolj gospodarnem poslovanju. Zal so v Javnih skladiščih kljub vloženim naporom še vedno nezadovoljni s tovrstno, obojestransko tudi dohodkovno zelo zanimivo obliko sodelovanja z združenim delom. To pa je vnovičen odraz stanja v našem gospodarstvu, ko še vedno vlada drobnjakarstvo, v katerem želi vsakdo imeti vse dele proizvodnega procesa pod lastno streho, pri čemer vlaga prevelika in nepotrebna sredstva v mrtev kapital, kakršnega predstavlja v največji meri infrastruktura, še zlasti pa velika skladišča, lasten, slabo izkoriščen transportni park, industrijski tiri itd.

V Javnih skladiščih si obetajo v prihodnjih letih pomembnejše premike v tej smeri. Kajti takšno obnašanje bo zahtevala vse bolj zaostrena gospodarska situacija, omogočila pa ga bo pripravljenost in usposobljenost kolektiva, da prevzame izredno zahtevne in odgovorne naloge s tem v zvezi. Zato ni naključna skrb za kadre, ki prihaja do izraza še posebej letos, ko bodo bistveno popravili kvalifikacijsko strukturo svojih delavcev. Zato organizirano štipendiranje na visokih šolah, zato tudi prioriteta, ki jo dajejo izobraževanju ob delu in funkcionalnemu izobraževanju.

Zato tudi neskrten ponos, s katerim pričakujejo do letošnjega praznika občine Celje otvoritev novih, pomembnih skladiščnih objektov. Investicija je pred koncem. Že ob prazniku dela bodo končana skladišča zveznih rezerv, nekoliko kasneje še najsodobnejše skladišče, ki nastaja ob združevanju dela in sredstev Javnih skladišč in Topra. Julija bo končana še izgradnja industrijskega tira. Za 18. julij v kolektivu načrtujejo svečano otvoritev celotnega objekta, svoj praznik pa želijo združiti s praznikom celjske občine. Ne po naključju, kajti 14.600 kvadratnih metrov sodobnih skladiščnih površin ne pomeni veliko le za kolektiv. Pomeni mnogo za hitrejši gospodarski razvoj celotne občine. Zato tudi 140 milijonov dinarjev, kolikor jih bo veljala celotna naložba, ne bo denar, naložen v mrtvo investicijo, neobnavljajoči se kapital. Bo osnova za nov, jasno načrtan razvojni skok kolektiva samega in bržkone tudi znatnega dela gospodarskih organizacij v celjski občini, na območju in tudi izven njega.

VAŠA STRAN

PISMA

SPOŠTOVANO UREDNIŠTVO!

Vem, da moj članek ne bo dosti spremenil na stvari, vendar želim napisati nekaj vrstic v zvezi z novimi in starimi dinarji.

V stari Jugoslaviji so bili razen kovancev v obtoku:

- bankovec za 10 dinarjev, imenovan tudi kovač, pač zato, ker je bil na eni strani upodobljen kovač, ki je držal v rokah kolo voza. Obstajal je tudi kovanec enake vrednosti;

- bankovec za 1000 dinarjev, ki so ga s tujko poimenovali tudi zaradi vodnega tiska. V levem spodnjem, oziroma v desnem spodnjem kotu, kot ste pač bankovec držali, je bil ornamentalni krog in v njem vodni tisk, ki je predstavljal monarhovo glavo;

- bankovec za 100 dinarjev, imenovan sicer tisočak pa tudi »jur«, zaradi upodobljenega sv. Jurija na njem. Ta beseda se je uporabljala v vseh šestih sklonih, če pa ga je kdo zadel na loteriji – tudi v vokativu.

Nobene prisile nimam v mislih glede pravilnega poimenovanja, toda, naravnost smešno se sliši v trgovinah ali v pogovoru, ko za 10-dinarski kovanec ali bankovec uporabljamo besedi »tisoč dinarjev« ali »en jur«. Trgovina se navadno sklicuje na okolnost, da je tako bolj ustreženo kupcu. Smo v času stabilizacije in ni potrebno v ta namen sklicovati kakšnega simpozija, za to je potrebno le dosledno odvajanje te nerodne navade, saj moramo pravilno prikazovati vrednosti na vsakem računu ali drugi finančni dokumentaciji.

Končno, tudi to spada k pravilni uporabi slovenščine.

S spoštovanjem!

FRIDERIK JERNEJŠEK
Celje

UREDNIŠTVO: Čas je, da bi napravili konec tej zmešnjavi v poimenovanju naših bankovcev in kovancev in da bi se zavedali, da imamo samo nove dinarje.

ŽALOSTNO, TODA RESNIČNO

Pod tem naslovom smo dobili v uredništvo pismo, ki ga je v imenu nekaterih »ogorčenih bivših Šmoharčanov in krajanov« prinesel Franc Podkoritnik, Rečica 74 a, Laško. In kaj pišejo. Med drugim tudi to:

»Le kdo ne pozna nekoč prijaznega zaselka Šmohorja, danes žalostno podoba. Še med vojno je bilo na Šmohorju enajst kmetij. Povsod so bila vrata partizanom odprta na stežaj. Že 1941. leta so tod dobili prvoborci varno zatočišče. In tako je bilo vse do osvoboditve. Tu so se ustavljale brigade in odredi in Šmohorčani so borcem dajali vse, kar so imeli, seveda, zlasti hrano.

Po vojni se je začelo drugače, mladi so šli v industrijo. Lep prispevek ima Lovska družina, ki je tod naselila divjad, kot divje svinje in muflone. Divjad je povzročala kmetom takšno škodo, da so izgubili voljo do kmetovanja. Z žalostjo v srcih so pričeli drug za drugim zapuščati Šmohor, na Šmohorju pa je zavladovala Lovska družina...»

Tako in podobno. V pismu tudi omenjajo, da je cerkvena na Šmohorju stara okoli 500 let, da gre torej za dragocen kulturni in zgodovinski spomenik, hkrati pa se sprašujejo, kako je mogoče, da je zemlja na tem območju, ki je po vojni prešla v last SLP in pozneje v uporabo Lovski družini, prišla na koncu v last Petra Hrastelja, ki si je tu, blizu cerkvice, postavil vikend.

»Nismo proti vikendašem,« so že zapisali, »nasprotno, želeli bi, da bi Šmohor spet oživel in začel služiti svojem namenu. Povem naj še to, da so mladi Šmohorčani zanimali za pogoje kmetovanja na tem predelu, pa so našli na nesprijemljive pogoje.«

Tako pismo in še več. Pismo, ki je hkrati vprašanje, čeprav je v naslovu zapisana tudi besedica – resnično. Da, treba je pogledati še drugo plat in dobiti odgovor, kako je bilo s to zemljo in kakšna usoda čaka petstoletni spomenik. Tudi odgovor na vprašanje, zakaj za mlade Šmohorčane pogoji za kmetovanje niso bili sprejemljivi.

Prosimo, sodelujte v pojasnitvi, zlasti pa pristojna služba občinske uprave zaradi problema zemlje na Šmohorju, pa lovci, kmetijci in drugi. Že v naprej hvala.

UREDNIŠTVO NT

KAKŠNE RAZGLEDNICE IMAMO?

Že večkrat je bilo na različnih mestih postavljeno vprašanje, zakaj v Celju ni mogoče kupiti lepe razglednice.

Na prodajnih mestih so na razpolago le tiste z več motivi, oziroma posnetki, ki so uokvirjeni v »okenčka«, na mnogih pa je tudi napis »pozdrav iz Celja«.

Takšne razglednice že dolgo poznamo kot kičaste in večkrat je bilo predlagano, naj bi Turistično društvo Celje izdalo serijo primernejših razglednic.

Zanima me, ali kdo v Celju kaj razmišlja o tej vrsti propagande?

VILI ŠUSTER

UREDNIŠTVO: Čeprav bi iz pisma posredno razbrali, da gre za vprašanje predvsem celjskemu Turističnemu društvu, bi vendarle, preden ga konkretno zastavimo, radi dodali še svoj »piskrček«.

Najbrž je res, da so z razglednicami težave. Takšne in drugačne. Kot nam je znano, je glavni založnik celjski Fotolik. Več milijonov komadov je šlo skozi njihove roke. Med avtorji, fotografi, so predvsem člani tega kolektiva.

Tudi turistično društvo je tisto, ki mu ta vrsta propagande ni tuja. Toda, ker gre v tem primeru za »gospodarsko« dejavnost, so težave, kajti turistična družbena organizacija bi se naj s takšnimi problemi in nalogami ne ukvarjala. Pa se, tudi z drugimi, ker vsaj trenutno ni nikogar iz poslovnih vrst, razen Fotolika, ki bi se zavzel za to področje.

Na sploh pa se potreba po primernih razglednicah Celja kaže na vsakem koraku. Letošnje zahteve bodo spet velike, tudi zaradi pomembnih prireditev, ki jih bomo imeli v mestu ob Savinji. To velja tako za turistične, kot hortikulture in

ne nazadnje športne. Med njimi bo tudi evropsko prvenstvo v košarki za mladince. Ob takšnem programu bi tudi pričakovali ustrezno dejavnost na tem področju, tudi z izdajo primernih razglednic. In tako prihajamo na začetek našega prispeva. Prosimo zlasti Fotolik, turistično društvo v Celju, ki lahko pove, kako je s to akcijo tudi v zvezi s Hortikulturo 80 in ne nazadnje odbor za evropsko mladinsko prvenstvo v košarki, kako gledajo na ta problem in kaj se dela, da bi bilo v Celju vselej in ob vsaki priložnosti na voljo dovolj primernih razglednic.

Že v naprej hvala za sodelovanje!

IZ ŽIVLJENJA IN DELA DELAVCEV V OBRTNEM SEKTORJU

SAMOUPRAVNA STANOVANJSKA SKUPNOST OBČINE CELJE

Na podlagi samoupravnega sporazuma o združevanju sredstev za družbeno pomoč v stanovanjskem gospodarstvu in izvajanju družbene pomoči na območju celjske občine v skladu z odlokom Skupščine občine Celje za reševanje stanovanjskih vprašanj delavcev, zaposlenih pri občanah, ki pri opravljanju samostojne dejavnosti uporabljajo dopolnilno delo drugih oseb ter na podlagi 15. in 19. člena zakona o programiranju in financiranju graditve stanovanj (Uradni list SRS, št. 5-72) ter v smislu pravilnika o pogojih in merilih za reševanje stanovanjskih vprašanj delavcev, zaposlenih pri občanah, ki uporabljajo dopolnilno delo drugih oseb (Ur. l. SRS, št. 11/77) razpisuje

NATEČAJ V LETU 1979

1. Za posojila delavcem, zaposlenim pri občanah, ki pri opravljanju samostojne dejavnosti uporabljajo dopolnilno delo drugih oseb – za nakup stanovanja v etažni lastnini usmerjene stanovanjske izgradnje.
2. Za posojila delavcem, zaposlenim pri občanah, ki pri opravljanju samostojne dejavnosti uporabljajo dopolnilno delo drugih oseb – za gradnjo individualnih stanovanjskih hiš.
3. Za posojila delavcem, zaposlenim pri občanah, ki pri opravljanju samostojne dejavnosti uporabljajo dopolnilno delo drugih oseb – za adaptacijo stanovanjskih hiš.

1. Delavci zaposleni pri občanah, ki pri opravljanju samostojne dejavnosti uporabljajo dopolnilno delo drugih oseb, lahko zaprosijo za posojilo za nakup stanovanja v etažni lastnini, za gradnjo individualnih stanovanjskih hiš ter za adaptacijo stanovanjskih hiš, če nimajo primerne stanovanja.

2. Samoupravna stanovanjska skupnost občine Celje odobrava kredite za nakup stanovanja, zidavo stanovanjske hiše in za adaptacijo do določene neto površine in sicer:

- za družine do 4 članov največ 68 kv. metrov neto stanovanjske površine
 - za 5-članske družine največ do 75 kv. m stanovanjske površine
 - za 6 in več članske družine največ do 83 kv. metrov neto stanovanjske površine.
- Najvišji znesek odobrene kredita je 50% od zneska, določenega v kupoprodajni pogodbi za nakup standardnega stanovanja ali predračuna za gradnjo ali adaptacijo

jo individualne stanovanjske hiše, oboje v mejah standarda stanovanja, ki so določene v elementih standardnih stanovanj skupščine občine Celje in ob upoštevanju kvadrature, navedene v zgornjem odstavku.

3. Odplačilna doba za kredit bo določena po kreditni sposobnosti posojilojemalca, vendar ne more biti daljša kot 20 let. Obrestna mera za posojilo je 3%.

4. Prednostno pravico za pridobitev kredita imajo prosilci, ki namensko varčujejo pri poslovnih banki, ki živijo dlje časa na območju celjske občine in ki so dlje časa zaposleni pri občanah, ki pri opravljanju samostojne dejavnosti uporabljajo dopolnilno delo drugih oseb v občini Celje.

5. Krediti se odobravajo samo za stanovanja ali stanovanjske hiše ali adaptacije, locirane praviloma na območju celjske občine.

6. K vlogi na natečaj za najem posojila mora prosilec priložiti:

- izjavo prosilca o članih njegove družine in izjavo, koliko članov družine bo vseljeno v novozgrajeno stanovanje ali stanovanjsko hišo oz. adaptirano stanovanjsko hišo
- kupoprodajno pogodbo ali predpogodbo ali potrdilo o zagotovitvi nakupa stanovanja v etažni lastnini z navedbo objekta, v katerem prosilec, kupuje stanovanje, neto stanovanjsko površino, ceno kvadratnega metra neto stanovanjske površine, ceno stanovanja in rokoma dograditve oz. vselitve stanovanja
- fotokopijo ali overjeni

prepis gradbenega dovoljenja za gradnjo ali adaptacijo stanovanjske hiše, če prosilec gradi ali adaptira stanovanjsko hišo

- izjavo o predračunu stroškov za gradnjo, nakup ali adaptacijo stanovanjske hiše ali nakupa stanovanja

- potrdilo o stalnem bivanju na območju celjske občine, ki ga izda oddelek za notranje zadeve iz splošne zadeve občine

- potrdilo o zaposlitvi in delovnem stažu prosilca, ki ga izda delodajalec,
- potrdilo o višini osebnega dohodka, ki ga izda Skupnost zdravstvenega zavarovanja Celje in
- potrdilo o višini osebnega dohodka zakonca.

7. Vlogo za posojilo sprejme Samoupravna stanovanjska skupnost občine Celje, prek sekretarja OOS delavcev v privatnem sektorju Celje, Gledališka 2, kjer lahko udeleženci natečaja dobijo podrobnejša navodila, oziroma na telefon 24-420.

8. Vloge za posojila bodo v roku 30 dni posredovane posebni komisiji pri samoupravi stanovanjski skupnosti, ki pripravi predlog za odobritev posojila, ki ga potrjuje izvršni odbor samoupravne enote za družbeno pomoč v stanovanjskem gospodarstvu.

Zoper sklep izvršilnega odbora ima prosilec pravico pritožbe na zbor delegatov samoupravne enote za družbeno pomoč.

OB PRAZNIKU DELA 1. MAJU VSEM DELAVCEM IN OBRTNIKOM VELIKO DELOVNIH USPEHOV!

9. Prvi natečaj samoupravne stanovanjske skupnosti za posojila delavcem, zaposlenim pri občanah, ki pri opravljanju samostojne dejavnosti uporabljajo dopolnilno delo drugih oseb, traja 30 dni po objavi. Ponudbe na natečaj, dospele po tem datumu, ne bodo upoštevane. Sklepe o odobritvi oz. zavrnitvi posojila bo sporočila vsem udeležencem strokovna služba samoupravne enote za družbeno pomoč v stanovanjskem gospodarstvu Celje.

Udeleženci, ki bodo uspeli na natečaju, bodo sklepali posojilne pogodbe v Ljubljanski banki, direkcija za kreditiranje v komunalnem in stanovanjskem gospodarstvu Celje, ki bo zahtevala od posojilojemalcev zavarovanje za posojila in tudi kontrolo za namensko porabo posojila.

10. V kolikor bo do obravnavanja vloge po tem natečaju sprejet nov pravilnik o pogojih in merilih za reševanje stanovanjskih vprašanj delavcev, zaposlenih pri občanah, ki pri opravljanju samostojne dejavnosti uporabljajo dopolnilno delo drugih oseb, bo Samoupravna stanovanjska skupnost občine Celje obravnavala te vloge po novem pravilniku.

Samoupravna stanovanjska skupnost občine Celje

V letu 1980 se predvidevajo zbrana planirana sredstva pri Samoupravni stanovanjski skupnosti, oddelku za družbeno pomoč v višini 2.925.000,00. Iz leta 1979 prenešana neuporabljena sredstva v višini 762.076,96 din, kar skupaj zneso 3.687.076,96 din. Za namene solidarnostne izgradnje se bo po ključu 35% tudi letos odvedlo 877.500,00 din, ostanek 2.809.576,96 din pa se bo v letošnjem letu kot vedno do sedaj delil 35% za nakup stanovanja, 30% pa za kredite in adaptacije.

Komisija za reševanje stanovanjskih problemov pri OOS delavcev zaposlenih pri obrtnikih

VSEM DELAVCEM ZAPOSLENIM PRI OBRTNIKIH V OBČINI CELJE

Obveščamo vse delavce zaposlene pri obrtnikih, da se je naš sindikat uspel dogovoriti z OZD Merx o možnosti letovanja v Biogradu na moru po zelo ugodnih cenah. Letovanje je možno od 20. 6. 1980 do 22. 8. 1980 v izmenah po 10 ali 11 dni. Prevoz z avtobusi iz Celja do Biograda na moru je zagotovljen.

Prosimo vse interese, da se prijaviijo oz. zglasijo do 15. maja t.l. na sindikatu delavcev zaposlenih pri obrtnikih Gledališka 2 Celje, kjer bodo izpolnili prijavnico in dobili tudi vse ostale informacije.

merx blagovnica
V SENTJURJU PRI CELJU
TOZD PRODAJA SENTJUR

VAS VABI K NAKUPU V
SVOJE SPECIALIZIRANE
ODELKE:

pohištvo
konfekcija
kozmetika
tv - akustika
bela tehnika
gospodinjske potr.
živila

STARO SE UMIKA NOVEMU

Pred hitro stanovanjsko izgradnjo se bodo morali tudi v Rogaški Slatini umakniti nekateri stari objekti. Tudi staremu kozolcu se ne piše rožnata usoda...

MILAN BOŽIĆ

Kot smo dejali že v uvodu, sodi krajevna skupnost gaška Slatina v sam vrh zvitih krajevnih skupnosti šmarski občini. Pečat rasti in celotnemu razvoju dajejo delovne organizacije, ki so zaradi svoje dejavnosti ali proizvodnje znane tudi rom po domovini in tujini. Rogaški Slatini dom Zdravilišče, ki daje že po tri sto let gospodarski, turisti in turistični pečat lotnemu razvoju kraja. V tu ima sedež tudi Stekla pa Steklarska šola, Koroško zarstvo, prevozišniško podjetje Donat, v Rogaški Slatini tudi Gradbeno obrtno munalno podjetje GOF tu imajo svoje temeljne organizacije Ingrad, Merx, p govska delovna organizacija Jelša-Mercator. V Rogaški Slatini strojno podjetje Rosl skladišče Pivovarne L in še nekaj drugih določenih obratov je v mestu. več delavcev zaposluje klarna Boris Kidrič, tako njo pa Zdravilišče. Vs meljne in druge organizacije združenega dela v Rogaški Slatini premorejo 3930 lovnih mest, večino let sedaj domačini, preko delavcev pa se vozi v ške delovne organizacije iz sosednje republike vaske.

AVKLJUB SIH ZASTANE

A black and white portrait of a man with glasses and a tie. The man has short, light-colored hair and is wearing dark-rimmed glasses. He is dressed in a dark suit jacket over a light-colored shirt and a dark tie. The background is a plain, light color.

A black and white portrait of a man with light-colored, slightly wavy hair, wearing a dark suit jacket, a light-colored shirt, and a dark tie. He is looking slightly to the left of the camera with a serious expression. The background is a plain, light color.

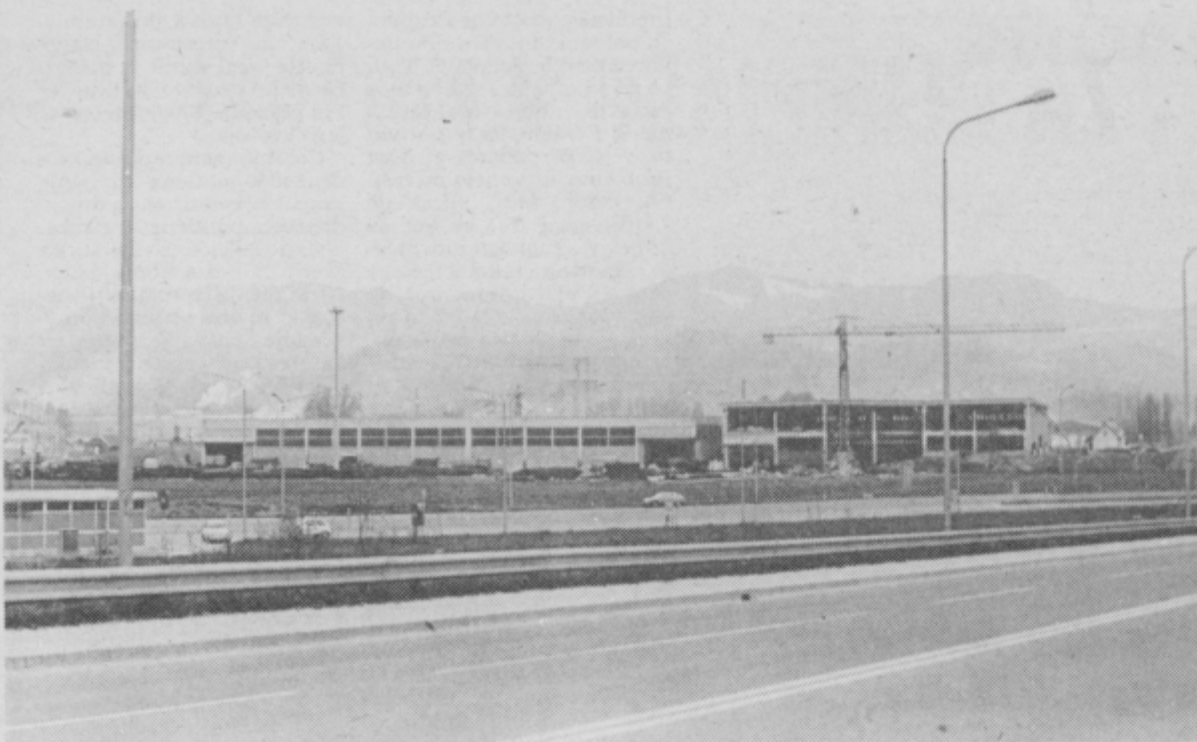

Velika, čokla hitrejšemu razvoju samoupravnega življenja je tudi dejstvo, da je rogaška krajevna skupnost prevelika. Zato ne pride pravi meri do izraza sleherni interes in vsaka pobuda človeka, ki v njej živi. Na krajevni skupnosti so že večkrat razpravljali o tem, da bi bilo treba krajevno skupnost razdeliti v dve manjši, vendar pa ob tem ocenjujejo, da bi bilo mogoče ta proces izpeljati tja do leta 1982, ko bodo volitve. Do tedaj, menijo, da bi bilo treba storiti vse potrebno, da bi imeli obe novi krajevni skupnosti zadovoljive pogoje za delo in tudi na ta način obrpto nemoteno pot k splošnemu napredku.

DAMJANA STAMEJČIČ

Letos v juniju bodo rogaški gasilci proslavili 100 let svojega delovanja in obstoja. Društvo je bilo ustanovljeno leta 1880 na pobudo zdravilišča in je v vseh letih svojega obstoja prešlo z elo buren in raznolik razvoj. Sedaj ima društvo 98 članov, med njimi tudi desetino žensk. Najstarejši član je **Janko Legat**, ki je tudi častni poveljnik gasilcev. Društvo je agilno, vključuje se v domala vse akcije v krajevni skupnosti. Tudi opremljeno je sorazmerno dobro, čeprav mu primanjkuje nekaterih pripomočkov za reševanje v visokih stanovanjskih objektih.

Gasilci Rogaške Slatine bodo 100-letnico delovanja proslavili 28. in 29. junija.

Pogled na nove skladiščne prostore z maloprodajnim centrom z mariborske strani proti Celju.

OBISKALI SMO KOVINOTEHNO

NA ROBU MESTA Z NOVIMI SKLADIŠČI UDOBNEJE ZA POTROŠNIKA

Novost začetek »maloprodaje« na Hudinji v tlorisni površini 908 m², od tega bo okoli 100 m² prodajnega dela z referenti, okoli 200 m² razstavnega prostora in ostalo skladišče – v maloprodajnem centru bo potrošnik na enem mestu dobil vse »od temelja do strehe« – Pripelješ se s kamionom, kupiš, naložiš in odpeleš – v maloprodajnem centru naj bi v bodoče v pomoč potrošniku bil tudi svetovalec gradbinec – otvoritev pomembnega objekta načrtujejo za letošnji celjski občinski praznik

»Kovinitehna ima trenutno še vedno večji del skladiščnih prostorov v ožjem delu mesta Celja, torej tam, kjer se naj bi v bodoče ob avtocesti »vzhod-zahod« razvilo novo mestno središče z imenom »srce«. Prostori so utesnjeni, to pa preprečuje nadaljnjo širitev, ki pa jo tržišče nujno potrebuje. Delovni pogoji so oslabljeni, zato si v kolektiv prizadevajo, da jih z novimi skladišči in na novih lokacijah izboljšajo. V perspektivi je, da se bodo vsa sedanja skladišča v centru mesta preselila takorekoč na rob mesta, tja na Hudinjo v bližino križišča hitre ceste z Mariborsko...

Ob letošnjem občinskem prazniku (lanskem – op.p.) v Kovinitehni pravijo: »Letos praznujemo še posebej delovno, da bomo lahko v prihodnjih letih z dodatnimi prostori in boljšimi delovnimi pogoji lahko še uspešnejši v korist nas vseh.« (Novi tednik, št. 28; str. 23, 19. julij 1979)

Leto je naokoli in čeprav so v Kovinitehni napovedovali otvoritev in normalni začetek obratovanja že za 20. april pa bodo glede na objektivno situacijo več kot zadovoljni, če bodo ta pomembni objekt pognali v pogon

ob občinskem prazniku. Možnosti so in skoraj pričani so, da jih bodo izkoristili.

Doslej smo se mnogokrat spraševali:

- kje dobim to,
- kje dobim to,
- kje dobim to...

Čas je dragocen in »popotovanja« iz trgovine v trgovino za posameznimi potrebnimi elementi niso ugodna niti koristna in racionalna. Te pomankljivosti želijo v Kovinitehni z bližnjim časom odpraviti. Njihova edina želja je, da potrošnik pride, ob nasvetu ali sam izbere, kupi in odpele.

Nova skladiščna hala bo imela dve etaži. Dolžina hale je 162,56 m, širina pa 60,80 m ali skupaj 9883,65 m² oz. v dveh etažah 19122 m². V skladišču bodo štiri dvigala, imelo pa bo zaprt in odprt del. V odprtem, sicer ostrešenem delu, bodo prodajali keramiko, v zaprtem delu pa vse ostalo, kot recimo kompleten gradbeni material, vijačno blago, orodje, okovje, ležaje... Dovolj bo skladiščnih prostorov za ves gradbeni material od ploščic, sanitarne in ostale keramike, izolacijskih materialov, zaključni gradbeni materiali z opeko, stropi, traverzami, kritinami... Gre

za to, da bodo z novimi skladiščnimi prostori povečane možnosti za večji izbor, izboljšane možnosti za delo pa potrošnik bo bolj zadovoljen.

Vsa stvar je zastavljena izredno široko, saj gre za realizacijo ideje, da bi čez nekaj let Kovinitehna imela vse skladiščne prostore za artikole, ki jih prodaja, na enem mestu. Tam, kjer so že zgradili skladišče črne metalurgije in kjer zaključujejo gradnjo nove skladiščne hale z maloprodajnim centrom, nameravajo odkupiti še ostale zemeljske površine in na njih postaviti dodatne potrebne objekte, tako da bo vse skupaj v končni fazi predstavljalo zaključeno celoto sodobnega skladiščnega objekta. S takšnim načinom gradnje in »umikom« iz mesta pa bodo

pomagali tudi hitrejšemu reševanju mestnega jedra, ki naj bi postal sodoben.

Brez dvoma gre za pomemben objekt, od katerega bo največ imel tisti, za katerega je tudi grajen, to je potrošnik.

ZANIMIVOSTI O KOVINOTEHNI

● Začetki današnje delovne organizacije segajo v leto 1810, ko je kot privatna firma zalagala celjski prostor s proizvodi metalurgije in kovinsko predelovalne industrije.

● Leta 1954 je bila po združitvi nekaterih manjših podjetij ustanovljena KOVINOTEHNA, podjetje, ki je registrirano za izvoz in uvoz ter trgovino na veliko in malo ter opravljanje inženiringov.

● Z referendumom 21. 10. 1977 sta se združili Kovinitehna in Tehnometator v DO KOVINOTEHNA. Celje je tako dobilo giganta na področju trgovine s tehničnim blagom, ki se uvršča tudi v sam vrh jugoslovanske trgovine.

● Za delovno organizacijo Kovinitehna so značilne štiri dejavnosti:

- dejavnost veleprodaje,
- dejavnost zunanje trgovine,
- dejavnost maloprodaje in
- dejavnost inženiringa.

Dejavnost veleprodaje je v stalnem porastu.

● Dejavnost te temeljne organizacije je razširjena na ves jugoslovanski prostor. Za uspešno delo skrbijo tudi potniki ter prodajni centri v Beogradu, Zagrebu, Osijeku, Ljubljani in Mariboru. V pripravi pa je tudi organizacija prodajnih centrov v večjih središčih Jugoslavije.

● Zunanjetrgovinska dejavnost ima v delovni organizaciji bogato tradicijo, s sodobnejšim in še razširjenim poslovanjem pa je zdaj ta temeljna organizacija sposobna razvijati najzahtevnejše zunanjo – trgovinske posle.

● V okviru maloprodaje delujeta dve temeljni organizaciji združene dela s 27. poslovnimi enotami po Sloveniji in Jugoslaviji.

● Inženiring je v okviru Kovinitehne »najmlajši« vendar je kljub »letom« dosegel potrebno delovno normo.

● Kovinitehna je za svoje dosežke dobila več priznanj.

Najpomembnejše mednarodno odlikovanje za to področje je bilo nagrajeno pred leti z »Zlatim Merkurjem«, ki so ga prejeli za razvoj proizvodnje in mednarodno sodelovanje.

● Rast števila zaposlenih v zadnjih treh letih: leta 1977 je bilo zaposlenih 1407, leta 1978 1471 in lani 1483.

● Uspešnost delovne organizacije Kovinitehna na domačem trgu je razvidna tudi iz podatka, da je po študiji Ekonomske politike »200 največjih« na 19. mestu po skupnem prihodu in na 29. mestu po družbenem proizvodu.

● V zunanjetrgovinski dejavnosti sicer še vedno prednjači uvoz, vsi napori pa so usmerjeni k čim

večjemu izvozu blaga v tujino. Izvoz blaga je usmerjen predvsem na področje neuvršenih v Afriki, države članice SEV in LR Kitajsko.

● Med največjimi aranžmaji s tujino so:

- uvoz kompletne opreme za TE Šoštanj IV,
- tovarno celuloze Djuro Salaj v Krškem,
- Tovarno kartona UMKA v Beogradu,
- Aero Celje in
- Tovarno sladkorja v Ormožu.

● Med največjimi objekti inženiringa so:

- Tovarna AC papirja Aero Celje, tovarna Alpos Sentjur, Livarna sive litine Ferralit Zalec, Ključavničar Celje, IMP Slavenska Požega, Tovarna stekla Gostivar, proizvodnja hala vodne skupnosti Nivo Celje, trgovski center Budva, Delamaris Izola (v izgradnji hladilnica za ribe), »Menina« Kamnik – kotlovnica, LIP Konjice – oprema kotlan, Djuro Djaković – projekt hal in klima naprav, plinifikacija mesta Pazin in Istra – Trans Labin.

● OZD Kovinitehna sestavlja šest temeljnih organizacij združenega dela:

- TOZD Veleprodaja,
- TOZD Zunanja trgovina,
- TOZD Inženiring,
- TOZD Universal Požarevac
- TOZD Skladišča in transport ter
- TOZD Tehnična trgovina.

● V prihodnjem srednjeročnem obdobju pa delovna organizacija Kovinitehna načrtuje naslednje:

- nadaljnjo specializacijo po dejavnostih,
- še tesnejše povezovanje s proizvodnjo,
- organizacijo in izvedbo predpriprave materiala za potrebe industrije,
- usmeritev zunanje trgovine predvsem v izvoz,
- nadaljnjo posodobitev informacijskega sistema,
- povečano vključevanje tozdrov v kompleksne posle preko inženiringa in
- širitev ter modernizacijo vseh vrst maloprodaje (prodajni centri, discaunt) za kompleksno oskrbo individualnega potrošnika s tehničnim blodom v najširšem smislu.

Slednje pa smo že zapisali v uvod današnje reportaže o novi, veliki in težko pričakovani pridobitvi.

Pogled na skladišča, kjer bo v vseh prostorih 19.122 m² površine, iz celjske proti mariborski smeri.

Ze petindvajsetič bo letos v Celju mednarodni atletski miting, Skokov memorial, ki so že vse od začetka uvršča med najpomembnejše tovrstne prireditve v Jugoslaviji, močno znan pa je tudi v svetu in to na domala vseh kontinentih. Pri letošnjem Skokovem memorialu je prišlo do manjših sprememb, saj ne bo tako kot običajno doslej ob celjskem občinskem prazniku, temveč prej, že v petek, 2. maja s pričetkom ob 15. uri na stadionu »Borisa Kidriča«.

Do spremembe je prišlo v glavnem iz dveh razlogov: v Splitu so v tem času na pripravah številni atleti iz inozemstva (med njimi prevladujejo atleti Nemške demokratične republike), ki želijo ob koncu priprav nastopiti na nekaj mitingih in preveriti, kaj so v Splitu pridobili. To pa je tudi ugodno za vse tri organizatorje mitingov (29. aprila v Splitu, 2. maja v Celju in 4. maja v Beogradu), saj bo udeležba močna in kvalitetna, stroški pa veliko manjši, kot če bi bilo treba plačevati vozovnice in dnevnice za recimo atlete iz ZDA, afriških dežel in podobno. Skratka, »dve muhi na en mah« bi lahko ob tem rekli. To pa seveda še zdaleč ne pomeni, da bo miting manj zanimiv in manj atraktiven, kajti prijavljeni so takšni atleti, ki so jih veseli na vsakem mednarodnem atletskem mitingu in ki vsaki prireditvi dajo prav s svojo prisotnostjo poseben šarm. Navsezadnje pa ni kar tako v nekem popoldnevu videti

V PETEK, 2. MAJA 80 V CELJU 25. SKOKOV MEMORIAL

ATLETIKA ZA OLIMPIADO V MOSKVI

Poleg dela olimpijske reprezentance NDR tudi drugi odlični atleti

na enem mestu pet, šest ali še več svetovnih rekorderjev ali olimpijskih zmagovalcev.

KDO JE FERDO SKOK?

Celjska mednarodna atletska prireditev se imenuje po Ferdu Skoku, ki je bil rojen v Pulju leta 1911, že leta 1916 pa je s starši prišel v Celje, kjer je končal osnovno in meščansko šolo, učiteljske pa v Čakovcu. Daljši čas je služboval na Polzeli in Vranskem, od koder je bil zaradi naprednega dela med ljudskimi množicami, ki ni bilo vseh takratnemu klerikalnemu režimu, kazensko prestavljen v Prekmurje. Za časa bivanja v Celju in okolici je bil aktiven v ljudsko-prosvetnem delu, še posebej pa v telovadno-sportnem društvu, kjer je največje uspehe dosegel prav v atletiki. V letih 1929-34 je bil med vodilnimi tekači na kratke proge v Jugoslaviji, stalni član državne

reprezentance, leta 1931 nosilec bronaste kolajne na 200 m na Balkanskih igrah.

Leto 1941 je preživel v vojnem ujetništvu v Nemčiji, leta 1942 pa je odšel v partizane, kjer je kot komandant I. bataljona Cankarjeve brigade pokazal izredno hrabrost. Pozimi leta 1943 je za ranami dobljenimi v bitki umrl.

KAKŠEN BO PROGRAM?

Tekmovanje (magnetskopski posnetek bo ljubljanska televizija predvajala po tekmovalstvu v večernih urah) se bo začelo v petek, 2. maja ob 15. uri. Pokrovitelj je Kovinotek Celje. Moški program: teki na 100, 400, 800, 1500 (mladinci), 5000, 110 in 400 m ovire, višina, krogla, kopje, kladivo. Ženski program: 100, 200, 400, 1500 in 400 m ovire, višina, krogla, disk in kopje. Že iz sestave programa je razvidno, da so izredno dobro zastopane metalne discipline, kjer bo po predhodnih prijavah tudi najmočnejša konkurenca. Samo primer: v metu krogle bo nastopil svetovni rekorder Bayer, ki bo skupaj s so-tekmovalcem Jakobijem predstavljal odlično konkurenco naši četvorici, ki

letos meče kroglo preko magičnih dvajset metrov (če le bodo vsi prišli!) evropskemu dvoranskemu prvaku Saračeviću, Miliću, Lazareviću, Ivančiču...

Tehnični sekretar AD Kladivar Štefan Jug, ki je bil skupaj z dolgoletnim društvenim delavcem Petrom Drogenikom v Splitu na zadnjih pogovorih okoli udeležbe tujih atletov, je ob povratku povedal, da v Celju pričakujejo atlete iz vsaj desetih evropskih držav. Do zaključka redakcije smo dobili prijave Grkov, Švicarjev, Italijanov, Avstrijcev, Irceev, Angležev, pri-

čakujejo pa še nekatere druge. Z manjšimi izjemami bodo nastopili (ali res?) tudi vsi najboljši domači atleti, ki so na uvodnih mitingih v novo sezono pokazali že dobro formo, ki ob vestnem delu veliko obeta. Torej ob vseh teh napovedih (imen ne objavljamo, ker smo jih v prejšnjih letih, potem pa jih velikokrat vseh ni bilo in smo zato slišali kritiko tistih, ki si tekmovalstvo ogledajo prav zaradi najavljenih imen!) se obeta dober in kvaliteten miting, ki bo prav gotovo prinesel vsaj kakšno izboljšavo rekorda stadiona. To pa je že

vrhunski rezultat mednarodne vrednosti, kajti vsi celjski rekordi bi bili lahko v ponos mnogim pomembnejšim atletskim svetovnim centrom.

GENERALKA ZA MOSKVO

Celjski miting bo ena izmed mnogih letošnjih generalok za tiste atlete, ki bodo avgusta nastopili na OI v Moskvi ter poskušali posesti po medaljah, visokih mestih, novih rekordih... Tudi zaradi tega bo 25. Skokov memorial posebej privlačen.

TONE VRABL

Vrsto let je bil prav na Skokovih memorialih v središču pozornosti odlični atlet iz Kenije Mike Bolt, ki ga vidimo na celjskem stadionu obkroženega z mladimi ljubitelji atletike, ki so ga prosili za avtogram. Letos Mika ne bo, osrednja pozornost pa bo veljala metom, kjer bo nastopila cela vrsta svetovnih rekorderjev in olimpijskih zmagovalcev.

Foto: LOJZE OJSTERSEK

TRGOVSKA
DELOVNA
ORGANIZACIJA

TEKO p.o.

63000 CELJE, GUBČEVA 2

V VELEBLAGOVNICI
VSE ZA VAS IN VAŠ DOM

T

ALMA M. KARLIN

SAMOTNO POTOVANJE

5

Moje nič kaj rožnato razpoloženje je postalo še manj rožnato sprčo okoliščine, da je moker, še neizoblikovano pitje na pol ležalo tudi na moji postelji. Na dva odrasla je prišel namreč po en otrok in seveda tudi pol njegove motre in smradu. Eriko sem zavila v odejo, otroka pa v sivih počnih urah z mokro platjo obračala proti materi. Spala sem le malo.

Rumeni Niagari od zgoraj, ki se je s stranskimi slapovi taj hitro na tleh spremenila v jezero, mokri vonjavi za menoj, ležanju na ozki postelji in praskanju grobe sive odeje se je kmalu pridružilo še dvoje nadlog: na pol mrtve rabke so glasno stokale, njihove stenice pa - v primerjavi z našimi so bile kot mamut proti sloncu - so splezale po posteljni drogovi navzgor in okušale mojo kri. Mislim, da mi ni treba poudariti, da sem nekoliko streznjena vstala.

Nimam navade, da bi se za vsako malenkost pritoževala. Judje sovražijo tistega, ki jadikuje, toda po zajtrku, ko sem poskusila ladijsko kavo in prisegla »enkrat in nikdar več«, sem rekla kapitanu, ki je imel na skrbi potnike in je bil na pogled prav tak kot Sinjebradec, a je imel dobro srce: »Kapitan, dajte mi raje zgornjo posteljo! V sebi obdržim vse, celo vašo kavo, čeprav mi ni do tega, da bi jo obdržala v sebi, niagarski slap od zgoraj se bo tako zmanjšal.«

In res mi je dal gornjo posteljo v sosednji kabini. Tu sem ležala med mrožu podobno žensko in popotno nevesto, ki sta bili obe po svoje prav prijetni. Mroževka je potovala v Čile, mlada nevesta pa na odročne Galapaške otoke, ki leže nedaleč od Ekvadorja.

Kopalnica je bila odprt prostor, ki se v njem nikoli niso mogli sleči; moški so hodili mimo nje, ženske so v njej v pločevinastih posodah prale otroško perilo, mimogrede pa

so vanjo pokukali tudi mornarji. Najhujši pa je bil neki drug prostor. Imel je sicer prednjo steno, ne pa tudi vrat, bil je stalno preplavljen in je smrdel po vsem, samo po ničemer takem ne, kar bi se dalo prenesti; otroci a tudi odrasli so se v njem zabavali s tem, da so dogodke z ladijskega krova risali na steno v rjavi plastiki. Preden je kdo stopil vanj, je v najboljsem primeru v svarilo zakrutil. Blizu te celice je bil prostor, kjer smo jedli.

Pokazalo se je, da je potovanje v tuje dele sveta drugačno, kot sem si ga bila predstavljala.

Sedela sem na privezniku. Mimo mene je drsela prelepa francoska obala s tihimi, ljubkimi zalivi in strmo padajočimi skalami. Povsod na svetu se voziš mimo nizkih obal ali mimo skalnih sten in vendar nikoli nista dve steni čisto enaki. Te stene so bile bele kot slike iz pravljicne dežele, na pol so bile pozlačene od sončne svetlobe, na pol zavite v srebrno meglico, kar pa je še povečalo čar, je bilo, da si za vsem tem slutil več, kot pa je bilo v resnici. Včasih je na modri vodki kot labod plaval otok, včasih je molen v morje kamnit sklad kot čaroben grad, in vselej je te podobe obdajalo nekaj očarljivo in pravljico daljnega.

GIBRALTAR

Ladja in želodec sta se neprestano dvigala. Bologno je bičal oster dež. Čez dan nismo smeli biti v kabinah. Stiskala sem se v odprto vdolbino. Moj kašelj je prehajal v lajež. Morski pes je vžgal na nekoga, toda ne name. Manjkale so mi potrebne okrogline. Zelva je plavala s hrbtom navzgor - brezupna lega; valovi, ki jih je delala ladja, so jo spet vrgli v pravo lego. Za nami so se pojavili vreščeci galebi. V daljavi se je bleščala Sierra Nevada, ki za njo baje leži zibelka Špancev - lepa, strašna Andaluzija.

Zvečer je jecalo vrve. Čez mesec so se vlekle sence kot dim iz Wotanove pipe in mesečeva svetloba je padala skoznje kot sivo črno tenčico. Približale so se ladje, svareče pozvonile, zapiskale. Mi smo jim odgovarjali. Vse so izginile v nasprotno smer. Tako zdrknejo druga mimo druge človeške duše.

Se pred sončnim vzhodom smo se približali Gibraltarju, in ko je padla svetloba oblačnega dneva na končno pomirjene valove, je ležala tik pred nami strma, skoraj navpik v morje padajoča skala, ki bi lahko služila za žrtvenik, je pa veljala za leva. K nogam sivo črnega čuvaja so se prestrašene stiskale majhne, bleščeče bele hišice, milje daleč naokoli pa so plavale ribiške ladje, vseh vrst barke, tuje trgovske in vojne ladje, kot bi jih kdo razsul po morju. V veliki daljavi se je prikazala tudi afriška obala, neskončno zelena, v soncu okopana in neskončno tiha. Bleščeča bela nizka poslopja so bila nenavadno razpotegnjena v dolžino, okna so bila podobna ozkim, črnim režam, strehe so se rdečkasto

bleščale in bile skoraj ravne. Pokrajina je učinkovala nekam tiho in žalostno.

Na obalo nismo smeli, kajti Gibraltar je celo v mirnem času posvečena zemlja, ki smejo nanjo stopiti samo politični izbranci, toda za to bridko izgubo svobode so me oškodovali trgovci. Pripeljali so pravkar z dreves odtrgane dateljne, lešnike, limone, pomaranče in fige. Najprej je priletela na krov vrh, z njo si potegnili gor košarico iz ličja, položili vanjo denar, spustili košarico navzdol in potem potegnili v njej gor nakup.

Poleg nas je bila zasidrana s premogom natovorjena ladja. Majhen parnik je privlekel k njej dvoje ploskih ladij. V hipu so z njih kot opice zlezli na tovrstno ladjo črni delavci - bilo jih je kakih sto - se skoraj stopli za lopate, potem pa z njimi začeli polniti košare s premogom, ki so jih izpraznjevali na plitvi ladiji; pri tem so kričali, se prerivali, prekopicavali, hitro delali, kup premoga pa se je tako naglo manjšal, kot bi ga bil glodal orjak. Okoli naše ladje so krožili galebi, se vrešče poganjali v valove in bili s težkimi perutnicami. Temni oblaki so ugasili zadnjo sled svetlobe. Zbogom Evropa!

NA AFRIŠKI OBALI

Mračilo se je.

Zaradi sive megle kmalu ni bilo mogoče ničesar več videti. Ladja se je grozljivo zibala. Videli smo, kako je dim bližnje ladje izginil in se spet pogнал proti nebu. Ženske so kričale, otroci so tulili, skledje so letele z miz, jedi s krožnikov. Na vso srečo so nam zvečer postregli s polenovko, to pa smo tako in tako vselej pometali v morje. Le zakaj neki vlačijo iz njega ubogo ribo? V kuhanem stanju ji njeno kraljestvo ni več v zabavo! Kdo pa mara polenovko? Nihče, ki ga poznam!

Ko nam je evropska obala s svojimi lučmi zadnjikrat pomežiknila v slovo, nas je sprejel Neptun z gromom in bliskom in spral s krova prah starega sveta, toda naslednje jutro se je morje bleščalo temno modro in ladjo so obkrožali delfini. Plavali so v skupinah in se prav posrečeno prekopicavali. Mornarji so trdili, da porinejo utopljenca k obali, če ta ni preveč oddaljena. A to je malo verjetno.

Počasi sem se s svojimi sopotniki bolj zbližala. Prijazen mavec, ki je nosil prej svoje sadrene kipe v Nemčijo, je zdaj s svojim dvanajstletnim sinom potoval v Venezuelo. Neapeljski frizer s skodrano grivo je nameraval rezati lase Indijancem, znan slaščičar pa je bil namenjen v Riobambo v Ekvadorju, kjer so že hrepeneli po njegovih sladkih rogljičkih. Poznal je deželo, in to od Arica do Caracasa, in zato sem na vse načine poskušala iz njega iztisniti vse, kar je vedel o njej.

IZDELKI, KI NE RAZOČARAJO

Elkroj je vzoren primer, da lahko neka OZD harmonično raste in si zagotovi perspektivo.

Še posebej to velja, če se dosledno naslanja na lastne proizvodne sile in razvojne programe, a hkrati vendarle z vso odločnostjo sledi napredku tehnologije ter skrbi za kvaliteto in pravilen asortiman svojih izdelkov.

Z vestnim načrtovanjem, z aktivnim delovanjem samoupravnih organov in družbenopolitičnih organizacij, so vsi zaposleni delavci Elkroja,

vsak po svojih močeh, prispevali k skladnemu, dinamičnemu in stabilnemu gospodarskemu razvoju svoje delovne organizacije, kot tudi k bolj-

šim rezultatom konfekcijske panoge kot celote.

Osnovni cilj Elkrojevega srednjeročnega plana v letih 1976–80 je bil izdelati v letu 1980 okoli 768.000 kosov gotovih izdelkov. V finančnem in fizičnem obsegu so delavci Elkroja plane prekoračili in dosegli že v letu 1979 okoli milijon kosov hlač. V letu 1980 pa načrtujejo 10% večjo proizvodnjo. Za ilustracijo naj bo spodnji pregled gibanja proizvodnje:

	1976	1977	1978	1979	plan 1980
kosov	610.000	787.000	857.000	907.000	1.100.000
izvoz	107.000	56.000	84.000	73.000	150.000

Naj ob tem povemo, da v Elkroju načrtujejo bistveno povečanje izvoza (kar je tudi razvidno iz plana 1980–85). Kje je skrivnost lepih uspehov in uspešnega prodora na slovenskem oziroma na jugoslovanskem tržišču ter izven naših meja?

Gotovo je bistvo lepih rezultatov v močno razvitih oddelkih: komercialni in razvojni oddelki, odtod tudi taki rezultati.

Dobrih rezultatov pa Elkroj ne dosega le v fizičnem obsegu proizvodnje, ampak tudi v finančnem, saj bodo predvidoma dosegli kar trikrat večji dohodek kot v začetku srednjeročnega obdobja 1976–80. Število zaposlenih pa se je povečalo za 23% in šteje danes 440 delavcev, do l. 1985 pa bo v Elkroju okoli 500 zaposlenih.

Obseg proizvodnje narasča iz leta v leto; zahtevnost dela in kvaliteta posameznih modelov je čedalje večja, zaradi velike konkurence na domačem in svetovnem tržišču. Vzporedno s tem pa kroji Elkroj materialno in so-

cialno varnost vseh zaposlenih, saj se le tako lahko dosegajo dobri uspehi. Sama socialna varnost je v jasno začrtani poslovni politiki, jamstvo pa je do-

bro gospodarjenje in doseganje dobrih poslovnih rezultatov, saj so delavci Elkroja po večini ekonomskih kazalcev na zaposlenega v vrhu tekstil-

Skrivnosti ni. Močno razvit in prodoren razvojni oddelki (od koder je posnetek) in komercialni oddelki sta ključ Elkrojevih uspehov in tega 440-članskega delovnega konfekcijskega kolektiva.

Likalnica, kjer je poleti pošteno vroče, tudi do 40°C

ne, oziroma konfekcijske grupe v Sloveniji.

V srednjeročnem načrtu so predvideli boljše delovne pogoje vsem delavcem v neposredni proizvodnji. To je investicija, ki jo dokončujejo z dograditvijo nove proizvodne hale v Mozirju, z vgrajenimi klimatskimi napravami bodo zagotovljeni delavci v neposredni proizvodni zdravi delovni pogoji. Nočno delo (tretjo izmeno) so že v začetku srednjeročnega obdobja ukinili; v prihodnosti pa načrtujejo prehod na enoizmensko delo, ko bodo premagane začetne organizacijske težave v novi proizvodni zgradbi.

Cilji ELKROJA:

Poglaviti cilj je, da bi bil prihodek v letu 1985 2,5-krat večji kot v letu 1980. Zaradi reorganizacije v delovni organizaciji in zaradi pridobivanja TOZD in dislociranih obratov, naj bi bilo število zaposlenih enkrat večje kot v letu 1980. Vsem zaposlenim bodo še vnaprej nudili zdrave delovne pogoje. Dosledneje bodo tudi izvajali sistem nagajevanja, tako da bodo ljudje resnično nagajeni po vloženem delu. Še posebej pa bodo v prihodnjem srednjeročnem obdobju vzpodbujali inovatorstvo in racionalizatorstvo in združevali delo in sredstva na podlagi skupnih programov razvojno-raziskovalnega dela.

MLADI PIŠEJO

PRVI MAJ

*Prvi maj
je praznik dela,
praznik vseh ljudi
in zato naj doni:
za lenuhe prostora ni!*

ANDREJA ROTOVNIK
1. r. Stranice

POMLAD JE PRIŠLA

*Sonce že toplo sije.
Nam je lepo.
Toplo in lepo nam je,
ker smo svobodni,
ker ne teče več kri,
smrt več ne preži.
Srečna je mladina,
Jugoslavija je njena domovina.*

JUDITA KLANČNIK
STRANICE

TV-33

Na šoli deluje dopisniški krožek. Člani dopisujemo v več časopisov. Vsako leto izdamo glasilo TV 33. Letošnja prva številka je izšla že v januarju. Zdaj pripravljamo drugo številko, ki jo bomo natisnili v aprilu. Posvečena bo 35-letnici osvoboditve. Da smo dobili snov za pisanje smo na šolo povabili borce. Pripovedovali so nam o dneih iz NOB. Likovni krožek je zgodbe ilustriral.

MATEJA FLJAVŽ,
član ured. sveta
Stranice

STABILIZACIJA

Že nekaj časa slišimo in bomo, da moramo varčevati s surovinami in energijo. Pri tem pa uvažamo star papir in železo. Je to res potrebno? Pojdimo na teharsko skladišče. Najprej nam padejo v oči ogoromni kupi papirja. Če bi pobrali ves papir, ga ne bi bilo potrebno uvažati. Tudi druge surovine ležijo na smetiščih, ob cestah in jarkih. Poberimo jih!

NATAŠA PLANKO
OŠ STORE

OBISK

Učili smo se o prometu. Spoznali smo delo prometnega milicnika. Tovarišica ga je povabila v šolo. Pripovedoval nam je, kako ureja promet, koliko nesreč povzročijo otroci. Svetoval nam je, kako naj se obnašamo na cesti. Tudi spraševali smo ga. Učna ura je bila zanimiva.

MARKO LAZNIK, 2. r.
Stranice

PAPIGA

Kupili smo papigo. Po njo smo šli v Migojnice. Prvi dan se je privajala na novo okolje. Drugi dan jo je mamica malo spustila, potem pa je že opazila tudi hrano.

PETER GALESA, 2. r.
1. OŠ CELJE

OBVEŠČAMO PIONIRJE IN KRAJANE

Vse kar se zgodi na šoli ali v krajevni skupnosti napišejo člani dopisniškega krožka. Tovarišica pošlje najboljše dopise v časopise. Tako obveščamo naše krajane ter druge ljudi o našem delu in življenju v KS.

Skupina pionirjev je zadolžena, da vsak teden poroča pionirjem naše šole o dogodkih v naši domovini, o delu krožkov na šoli in drugih važnih stvareh. Ta skupina vodi oddaje po zvočniku, ki jim pravimo Pionirske minute. Na hodniku imamo steklene vitrine, v kateri razstavljamo izdelke, ki jih izdelamo pri krožkih ali v prostem času.

Na oglasni deski pa sporočamo o praznovanjih in tekmovalnih na šoli. Tako s vsak pionir lahko prebere in je hitro obveščen.

Vsako leto pa izdamo glasilo TV-33. V njem so zapisani vsi dogodki, ki so pomembni za naš kraj in našo šolo, zabeleženi so uspehi na šega odreda. Glasilo izdajamo ponavadi enkrat letno, letos pa bomo izdali tri številke. Prva je izšla januarja. Druga bo posvečena 35-letnici osvoboditve. Tretjo bomo izdali konec maja.

Pri izdajanju glasila nam pomaga občinski komite Z. v Slov. Konjicah. Zahvaljujemo se jim za pomoč.

JASMINA BORNSEK, 3.
Stranice

OKOLJE

Ljudje si danes sami uničujemo čisto in zdravo okolje. Iz tovarniških dimnikov se dviga v zrak veliko plina, ki je včasih strupen. Tudi iz mestnih dimnikov se valijo strupeni oblaki. Naše vode pa so vse bolj onesnažene z odpadkami. V taki vodi živa bitja in rastline umirajo. Pa tudi motorna vozila puščajo za seboj precej strupenih plinov, ki jih potem mi vdihavamo.

Želimo da bi imeli bolj čisto okolje in ozračje.

BOGO ČAKŠ, 4. r.
OŠ SLAVKO ŠLANDER
Celje

KUP
LESA
ZA
OGLJE

PAVEL
ŠIVIC
NORV.
MESTO

MESNA
JED

GRŠKA
CRKA

PESNICA
NEGRI

LITIJ

NAPRAVA
ZA OJAC.
SVET-
LOBE

FRISTAŠ
AVERO-
IZMA

ZGODNJE
VINO

PEVKA
TURNER

OGLJIKO
VODIK

POTO-
VALNI
PRIROČ-
NIK

PRODA-
JALEC
OGLJA

DEL
TELESA

NORV.
PESNIK
(Ivar)
MITOL.
LETALEC

GRŠKA
BOGINJA
PREPIRA

FRANC.
REKA
SVETLOB.
TRAK

RASIST
SMITH
NAS
POLOTOK

OSVO-
BAJANJE

NALIV

FRISTAN
NA
OTOKU
HONŠU

POLTEMA

PREČNI
DROG
NA
KOZOLCU

TROFSKA
PAPIGA
PRIPAD-
NICA
AVAROV

NOVI
TEDNIK

NORD.
BOŽAN-
STVA

SMEŠ-
NICA

AFR.
REKA

PONAV-
LJALNI
GLAGOL

TISKAN
OGLAS,
RAZGLAS

LOŃČENA
PIŠČAL

SOL
KALIJ.
POSPATA

ZNAN
WESTERN

IGRALKA
TAYLOR

AJANT
GOROVJE
V SEV.
AMERIKI

ZIMSKO-
ŠPORT.
SREDIŠČE
V ŠVICI

POLNILO
PRI
KUHI

NOVI
TEDNIK

RASTLI-
NOSLOV-
JE
ODPRTO
OGNJIŠČE

FINSKI
NARODNI
EP

GORA V
TURČIJI
AVSTRI.
POROČ.
AGENCIJA

NUDIST

SLIKAR-
KA
KOBILCA

STROJNI
ELEMENT

KRAJ
PRI
PODČE-
TRTKU

SESTAVA
JEV

TROPSKI
KOPITAR

DEL
OBLEKE

LJUBKO-
VALNO
ŽENSKO
IME

STARO-
SLOVAN-
SKA
CRKA

TOVARNA
VIJAKOV
LJUB-
LJANA

TOVARNI
VIJAKOV
LJUB-
LJANA

PETERO
MOJZE-
SOVIH
KNJIG

ORGAN
ZA
VOH

ESTONEC

KORNERM
THEODOR

TOMA
ROŠAN-
DIČ
GLEDA-
LIŠČE

ERBIJ
VRSTA
ZELEN-
JAVE

PESTNER
CERKVE-
NO IZ-
OBČENJE

OBER
KAMNI-
NA Z
AVALE

REBELIJA

Leukas

Jonsko morje

1

2

3

4

5

6

7

8

9

10

11

12

13

14

15

16

17

18

19

20

R

G

K

D

S

U

T

P

N

L

P

ZDRAVNIKI ZA VAS

Urejuje: dr. JOŽE ČETINA

KAKO JE S KILO?

Na podeželju je dosti primerov, da imajo moški kilo (pruh). To je velika ovira pri hoji in pri delu, sicer pa tudi povzroča občasne težave. Zlasti popoldne, dokler se človek zvečer ne vleže in poravnava.

Prosim, da bi v eni naslednjih številkih opisali nastanek, zaplete in operativne posege za trajno odstranitev te neprijetne kile.

A. M.
ODGOVOR: Kila je izboklina trebušne mrene skozi trebušno steno, običajno na tistih mestih, kjer je ta stena slabša ali pa kjer trebušno steno zapuščajo žile, živci, semenovod.

Kil imamo več vrst in se pojavljajo tako pri moških kot pri ženskah. Delimo jih v dve veliki skupini: prirojene in pridobljene. Dalje jih delimo po mestu, kjer nastanejo: dimeljska kila, popkovna kila, stegenska kila, postoperativna kila, pa še preponska kila in še nekaj redkih vrst na drugih mestih.

Prirojena kila je pravzaprav posledica določenih motenj v razvoju, pridobljena kila pa nastane na mestih, kjer je tkivo manj odporno, pod določenimi pogoji kot so: povečan

pritisk v trebuhu, v redkih primerih tudi poškodba.

V kilno vrečo, kot imenujemo izboklino trebušne mrene, običajno zleze črevo, če je odprtina dovolj velika. Črevo se pri mirovanju in ležanju samo povleče nazaj v trebušno votlino, ali pa mu je treba pomagati. V redkih primerih se črevo v tej kilni vreči zažame in se ne more vrniti nazaj v trebušno votlino. V tem primeru govorimo o vkleščeni kili, ki predstavlja življensko nevarnost za bolnika in mu je potrebno takojšnje kirurško zdravljenje.

Zdravljenje kil je operativno, ni pa nujno. Pri operaciji odstranimo tekoimenovano kilno vrečo po predhodnem vračanju trebušne vsebine v trebuh, nato pa ojačamo steno trebuha z okolnim tkivom. V veliki večini primerov enkratna operacija za stalno reši obolelega

njegovih težav. Zgodi pa se, v majhnem odstotku, da se kila ponovi. Do te ponovitve lahko pride iz različnih vzrokov kot so: vnetje v predelu rane, manjvrednost tkiva v starosti, povečani pritiski v trebuhu itd. Kadar se kila ponovi, lahko ponovno operiramo, vendar so izgledi za trajni uspeh slabši kot pri prvi operaciji, ker je tkivo, ki ga uporabljamo za takoimenovano plastiko vezivno in kot tako manj vredno.

Da bi se povečal odstotek uspešnih ponovnih intervencij, poznamo danes v kirurgiji posebne metode, s katerimi ojačamo steno na obolelem mestu, za kar uporabljamo proste transplantate kože, ali pa posebne mrežice iz umetnih vlaken, katere vgrajamo v to steno. Ta postopek izboljšuje rezultate ponovnih operacij, ni pa seveda popoln in vedno uspešen.

Odgovoril vam je
kirurg specialist
prim. dr.
Janez Jenšterle

AKCIJA – INKUBATOR

Pri občinski konferenci socialistične zveze v Celju se preko sveta za spremljanje družbenoekonomskega položaja žensk zbirajo prispevki za akcijo – inkubator.

Prispevke lahko nakažete na žiro račun: 50700-679-64766 – s pripombo – za inkubator.

INDUSTRIJA GRADBENEGA
MATERIALA
GRADNJA ŽALEC

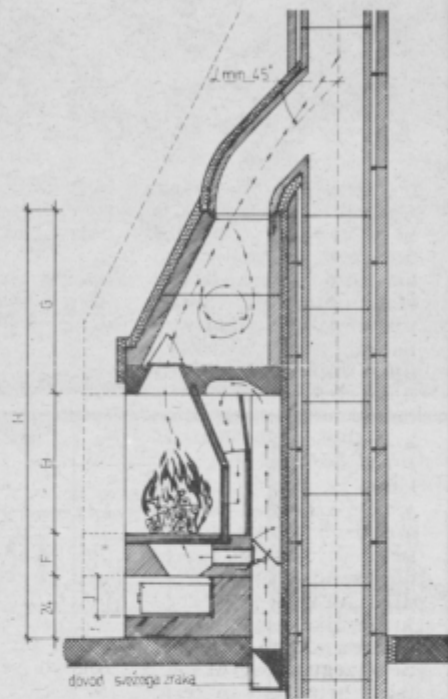
schiedel odprti kamin ANTIKA

Schiedel odprti kamin tip ANTIKA je nov izdelek na našem tržišču.

Moderna centralna kurjava nam ogreva prostore z vso tehnično popolnostjo, ki je odprti kamin ne more nadomestiti, kljub temu pa je odprti kamin s svojo tisočletno tradicijo pri nas vedno bolj iskan. Čar odprtega kamina je bil vedno v njegovem zunanjem izgledu. Stari oblikovalci so videli svojo glavno nalogo v tem, da so zunanost kamina oblikovali s tako umetniško dovršenostjo, da je dajala kaminu osrednje mesto v urejenem družinskem okolju. Suhoparna tehnična popolnost pri sodobnih gradnjah stanovanj še bolj podžiga naše želje po estetskem okolju. Odprti kamin omogoča s svojo široko paleto oblik in materialov doživljanje lepote odprtega ognja, kar pri centralni kurjavi najbolj pogrešamo. Dopolnjevanje centralne kurjave z odprtim kaminom nam pomaga ustvariti tako atmosfero in ugodje, ki si ga želimo primerno vremenu in času.

Tehnični podatki

TIP	II	III
Prostornina prostora v m ³	do 90	do 120
Velikost ognjišča v cm ²	70/50	90/70
Profil dimnika v cm H-4,5 m	20	25
Profil dimnika v cm 3 m-H-4,5 m	25	30
Dovod svežega zraka v cm ²	240	360
Odprtina na oblogi kamina za dovod zraka v prostor na bočnih straneh cm ²	120	180
Teža kamina v kg	420	630

Industrija gradbenega materiala GRADNJA ŽALEC
UPRAVA ŽALEC

telefoni: (063) 710-740, 710-741, 710-719, 710-773

telex: 33533 YU – SIGRAD

PROIZVODNJA, PRODAJA IN TEHNIČNE INFORMACIJE

Latkova vas pri Preboldu

telefoni: (063) 722-027, 722-078, 722-089, 722-151, 722-144

Vsem delovnim ljudem
in občanom
čestitamo 1. maj
mednarodni delavski praznik

aero

kemična, grafična in papirna industrija Celje

NOVE RAZSEŽNOSTI PROIZVODNEGA PROGRAMA

Dejstvo je, da mlada Cometova tehnologija, ki je še posebno prodorna v proizvodnem in poslovnem, razvojnem in smislu, potrebuje močne vzdrževalne in mehanične dejavnosti. Vzdrževanje - orodjarna, remontna in elektrodelavnica je danes v Cometu zaenkrat še razmeščeno v delovni skupnosti skupnih služb, na drugi strani pa v okviru tozda Conek raste proizvodnja strojev in orodij tako da mesečne vrednosti prodaje v dinarjih sedaj še dosegajo številke okrog 230 milijonov starih dinarjev, po obsegu pa naj bi samo letos brusilnih in rezalnih strojev BRS 200/300 in njegovih izpeljank proizvedli kakšnih 3000. To istočasno pomeni, da se je v Cometu izredno razrastla proizvodnja strojev in dosegla v primerjavi s prejšnjim letom v letošnjem načrtu za 300 odstotkov večjo rast.

Se posebej je značilno, da je ta nova rast dosežena v najbolj »nekovinskem« tozdu od vseh Cometovih, prav v tozdu Conek. Ta nova razsežnost nas nekako obvezuje na današnji prvomajski prispemek o zreškem Cometu. Najbrž danes še ne moremo domisliti dokončne zaokrožene samoupravno organizirane

nove podobe, ki jo bosta slej ko prej ponudili obe dejavnosti - vzdrževalna in remontna ter proizvodnja strojev, so pa vsi znaki in elementi že prisotni, da ne moremo spregledati kali enega od bodočih tozdov zreškega Cometa.

Pa najprej o proizvodnji strojev in orodja, ki ga je porodila potreba trga ob razvoju nove tehnologije. Začetki segajo sicer v leto 1974, ko so tehnologiji v proizvodnji brusov ob reklamacijah ugotavljali, da trg, torej potrošnik brusov, nima ustreznih rezalnih strojev. Razmah ali točneje drugo rojstvo seže nato v leti 1977 in 1978 ter je po svoje pripeto na C 4 - tip stroja za rezanje vseh vrst opeke, čeprav se dokončno uveljavi ta proizvodnja lansko leto ob stroju za rezanje in brušenje BRS 200/300, ki je tudi rezultat inovacijskih dosežkov Cometovih delavcev. Gre torej za proizvodnjo, ki v celoti sloni na domačem znanju in zagnanosti tehnološkega iskanja, nemira.

Proizvodnja strojev danes zaposluje kakšnih 12 delavcev v tozdu Conek, medtem ko je v vzdrževalni dejavnosti v okviru delovne skupnosti skupnih služb 35 zaposlenih. Razvoj te dejavnosti je razumljiv, če ob normalnem in pospešenem ra-

ZDRAVKO IVAČIĆ:
»Oddelek vzdrževanja, v katerem so orodjarna, remontna in elektrodelavnica, se je zaradi splošnega razvoja Cometa zelo razvil. Prav gotovo je že prerasel nekdanje ožje okvirje in v smislu samoupravne organiziranosti najbrž ne sodi več v delovno skupnost skupnih služb.«

zvoju upoštevamo rast vzdrževanja strojev in naprav, pojav vse večjega števila potrebnih orodij, od enostavnih do zahtevnejših, pa tudi strojev, ki jih je treba prilagoditi, prirediti, skratka - pripraviti primerne za posebne zahteve Cometove tehnologije. Nekateri od teh strojev, na primer hidravlična stiskalnica, pomeni pravzaprav prvi šop različnih inovacijskih preureditvenih izboljšav, tako da v celoti lahko govorimo že o novem izdelku.

Hitreje se je začela razvijati in širiti vzdrževalna dejavnost ob sočasu s predelavo dolomitne moke in, ko se s proizvodnjo bakelitnih brusov pojavijo vse bolj zahtevna orodja in stroji, hidravlične in elektronaprave. Vzdrževanje je ob splošni rasti brusne tehnologije logično sledilo tudi svojemu

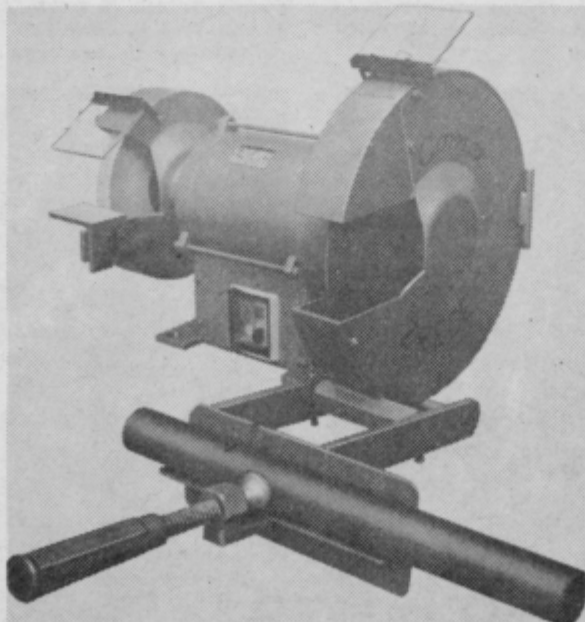

MLADEN MAJCEN:
»Lani se je iz inovacijske projektne naloge razvil kombinirani stroj za rezanje in brušenje BRS 200/300, katerih proizvodnjo za letošnje leto načrtujemo že na številko 3000, seveda z nekaterimi izpeljankami tega tipa stroja. Samo od lani do letos praktično povečujemo proizvodnjo strojev za 300 odstotkov.«

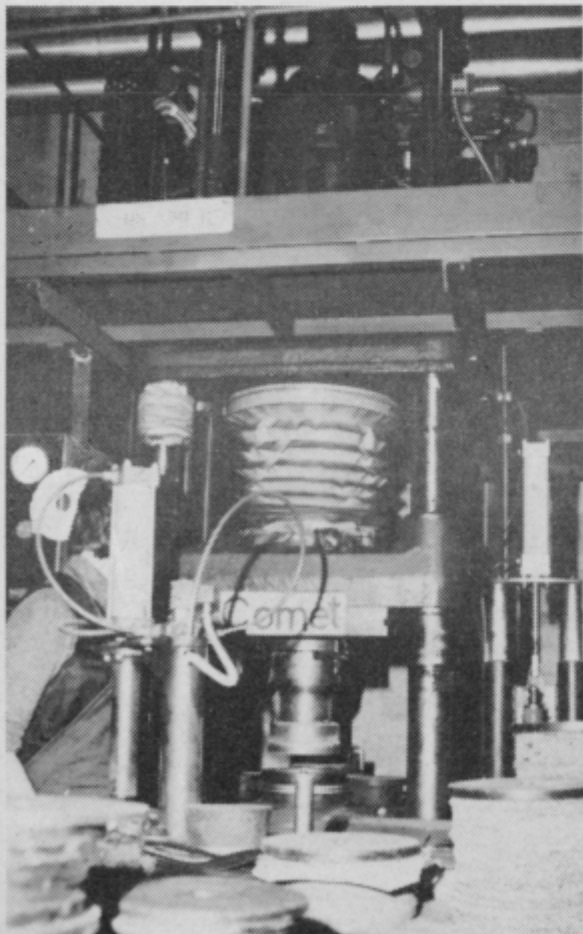
razvoju, do katerega je prišlo tudi v zadnjem času. Poudarimo lahko, da je bilo veliko idej uresničenih od dopolnjevanju in montiranju strojne opreme za novo tovarnico umetnih brusov na Malti!

Veliko zaslug za razvoj te dejavnosti ima bivši vodja Jože Brglez, ki se sedaj ukvarja z razvojem, še posebej po strojniški plati.

Prej napovedane kali nove proizvodne razsežnosti Cometovega proizvodnega programa, so torej tukaj, v sedanosti. Naslednje srednjeročno obdobje jim bo moralo dati tudi urejen samoupravni ter ekonomski status, in če bodo te kali dosegle tisto stopnjo rasti, da bodo lahko prerasle v novo kakovost, potem bo zreški Comet sčasoma še bolj povečal svoje proizvodno in poslovno obzorje.

Stroj za brušenje in rezanje BRS 200/300 je novi izdelek proizvodnega programa Cometa, točneje njegovega tozda Conek; pomeni pa tudi izdelek, po katerem vse bolj raste povpraševanje.

Ob standardnem ogrodju doma izdelana 150-tonska hidravlična stiskalnica, od katerih dve sta montirani tudi v tovarni umetnih brusov na Malti, prvi jugoslovanski naložbi v tej državi.

ZGODILO SE JE

GRABEŽ 350 TISOČ DIN

Vodja sektorja za gospodarski kriminal pri UJV Celje Karel Kastelic je na zadnji tiskovni konferenci UJV Celje, ki jo je vodil načelnik Janez Paul, povedal, da so odredili pripor zoper Ano Drame, staro 57 let iz Otoka 9 v Celju, zaposleno kot komercialnega referenta pri Avto Celje zaradi utemeljenega suma grabeža s poverbo v škodo Zavarovalne skupnosti Triglav v višini 349637,50 din.

Drametova je delala na mestu prodajnega feferenta ter je pogodbeno izpolnjevala police za Zavarovalno skupnost Triglav. Tako »pobranega« denarja pa ni odvajala (!). To se je začelo lani, odkrili pa so v začetku letošnjega aprila. Zanimivo je, da so zoper Drametovo lani podali kazensko ovadbo zaradi nevestne hrambe družbenega premoženja, ker se ji je »izgubila« kasetna v kateri je bilo 150 tisoč din.

Ob tem dve vprašanji: kako so na to »neodvajanje« denarja »gledali« celo leto v Zavarovalni skupnosti Triglav in ne nazadnje, kje je aktivnost vseh tistih, ki bi morali skrbeti, da do tega ne bi prišlo. Tudi, kje je delavska kontrola? Žal se vse prepogosto na papirju in tako obstajajo možnosti, da zaradi nebudnosti ustreznih organov v DO prihaja do zlorabljanja.

TV

S KRAMPI IN SVEDRI NAD BLAGAJNE

Delavcem Uprave javne varnosti Slovenj Gradec, Maribor in zlasti Celje ter delavcem Postaj milic v Zalcu in Celju je zaradi vestnega in natančnega dela uspelo v najkrajšem možnem času odkriti skupino štirih mladeničev, ki so si v slabem letu dni na nedovoljen način s številnimi vlomi v blagajne po različnih krajih Slovenije prisvojili milijon 200 tisoč din! Začeli so lani v prodajalni Mesnine v Celju pa nadaljevali na področju Kozjanskega (v Imenem so vlomili v blagajno KK Hmezač, zadržna enota Pristava, Rogatcu v samopostrežno trgovino in v Lipoglavu v trgovino Merx) ter s podvigi zaključevali v noči od 5. na 6. april v ERI Velenje, tozdi kmetijstvo in v naslednji noči od 6. na 7. april v Mislinju v trgovino Merx, da bi zaključni »izpit« opravili v noči na 21. april v podružnici Ljubljanske banke na Polzeli, kjer so odnesli tudi največjo vsoto 600 tisoč din.

Dva dni kasneje so jih tudi ponoči delavci UJV prijeli in seveda zaprli v celjske zapore, kjer so se znašli »glavni« junaki teh podvigov: **Franc Bedrač**, roj 1951 iz Maribora, zaposlen v hotelu Orel kot vratar pri vходу v bar, **Anton Kovačič**, roj. 1949 iz Maribora brez zaposlitve in **Marjan Vrhovšek**, roj. 1950 iz Braslovč, zaposlen kot skladiščni delavec v Garantu na Polzeli. Tudi četrti je že znan, vendar bodo podatki posredovani kasneje. Vsi so že stari znanci zaporov zaradi prejšnjih prekrškov! Vse akcije so načrtovali izredno skrbno in skupno, medtem ko so jih izvajali tudi posamezno, plen pa delili. Bili so oboroženi, pri akcijah pa so se posluževali osebnih avtomobilov in javnih prevoznih sredstev. Specializirali so se na vlome v vse vrste blagaj, kjer so se do prihoda do denarja posluževali vseh mogočih sredstev od krampov in lopat do svetrov, kladiv, vrtnalnih strojev in podobnega.

TV

SKRIVNOSTNO ŽENSKO TRUPLO

Pred dnevi se je zlasti po Zalcu, pa tudi po ostalih krajih Savinjske doline razširila »vest«, da so pred hotelom Golding Rubin oz. v njegovi neposredni bližini našli mrtvo žensko, katere truplo naj bi bilo močno iznakaženo. Verzije o ženskem truplu so se vrstile kot v najbolj napetih Hitchcockovih kriminalističnih filmih, kjer prevladujejo kri, noži, britve, strupi in mamila.

Na UJV Celje so dali podatek, da ta stvar ne drži in da niso zabeležili nobenega podobnega primera. Vse skupaj je iz trte izvito ter ena izmed mnogih neslanih, nesramnih in neokusnih šal.

TV

OBRAMBNI DAN

Na osnovni šoli v Braslovčah so v soboto pripravili obrambni dan, ki je bil pravzaprav nadaljevanje akcije NNNP. Pouk je potekal v »podružničnih šolah« v naravi, ki so jih uredili na petih mestih od Kamenč do Dobrovelj. Ob koncu so pripravili še partizanski miting, v vrste ZSMS pa s prejeli okrog 50 novih članov. Obrambni dan je izredno lepo uspel. Na sliki vidimo učence, ki se urijo postavljeni šotor.

J. V. T. T.

UNIOR

POVEČUJE PROIZVODNJO IN IZVOZ

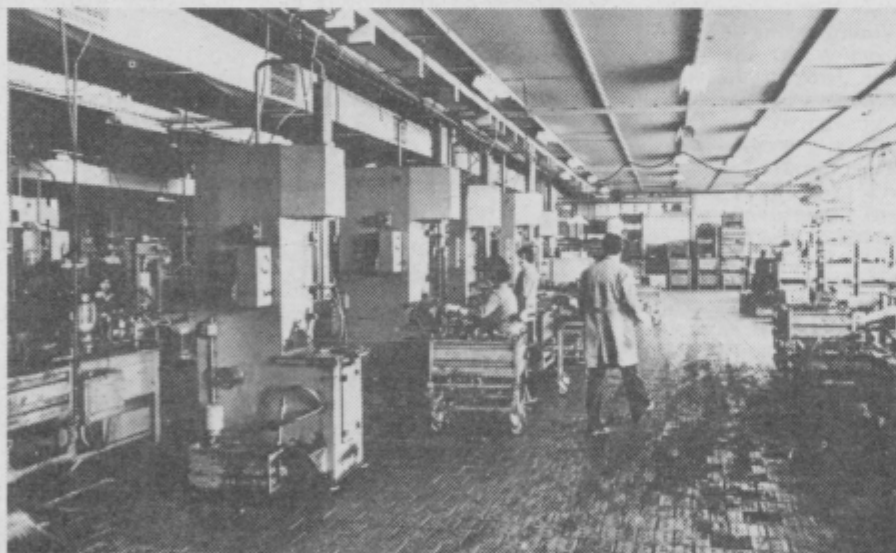
Ni naključen središčni položaj Uniorja, viden skozi stvaritev akademskega kiparja Miodraga Denkovića – kot punčica v očesu, ki jo obkroža šarenica zreške *Forme vive*.

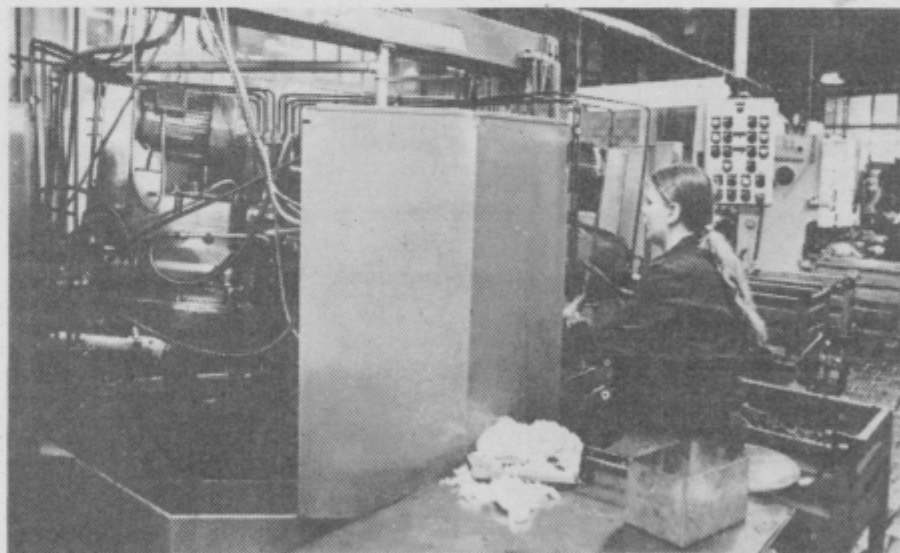
Do letošnjega poletja bo novi hotel na Rogli zaokrožil osrednjo podobo rekreacijskega in turističnega napredka zreškega Pohorja. Posnetek je nastal te dni, priča pa o še vedno izrednih smuških razmerah na Rogli.

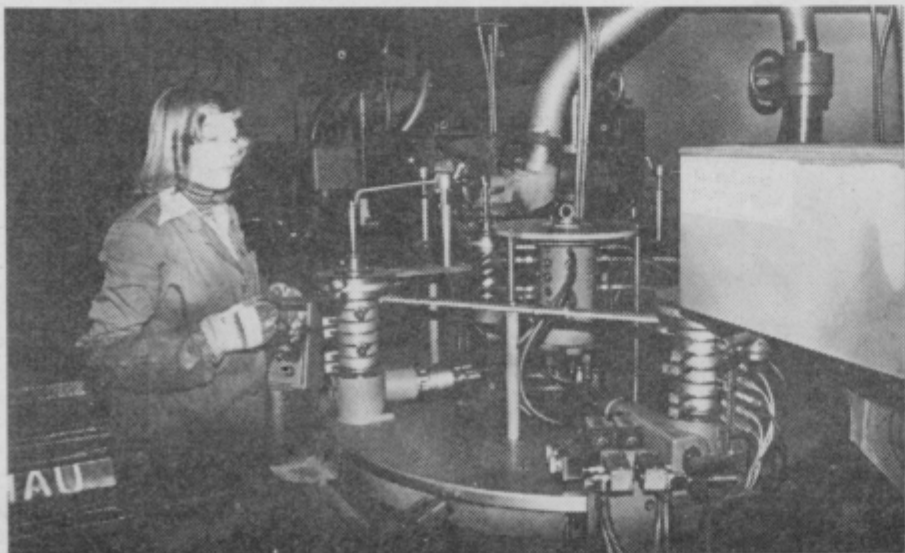
Obleka ne naredi človeka, toda urejenost, ki se lahko odraža tudi navzven, ni izgubila na veljavi. Urejen glavni vhod, za katerim se od lanske jeseni razprostirajo prostori za družbeno prehrano in garderobe.

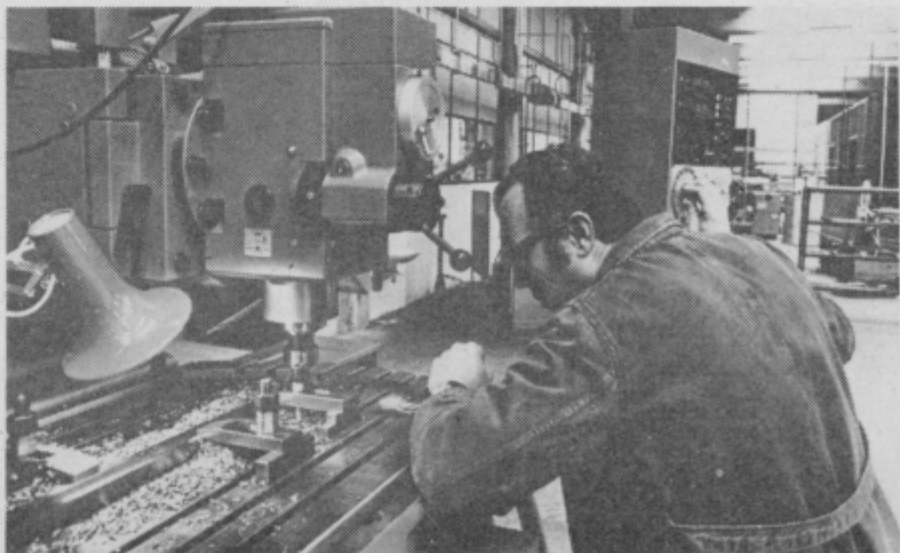
Linija posnemalnih strojev v mehanski obdelavi orodja. V novi tovarni orodja so v Uniorju prešli na serijsko proizvodnjo ročno kovanega orodja, ki se je zelo hitro uveljavilo po vsem svetu, saj danes izvažajo na vse celine.

Delo spretnih in urnih rok zreških deklet in žena – na fotografiji pri delu z avtomatom za obdelavo klesč, je pomembno vtkano v celostnost sedanjega in prihodnjega Uniorjevega dne. Mogoče je v tem tudi kaj dediščine očetov.

V temeljni organizaciji združenega dela mehanska obdelava, tudi pri enem izmed tipov avtomatičnega stroja za obdelavo klesč. Čeprav tradicionalno moška kovinarska dejavnost, zaposluje veliko priučenih ženskih rok.

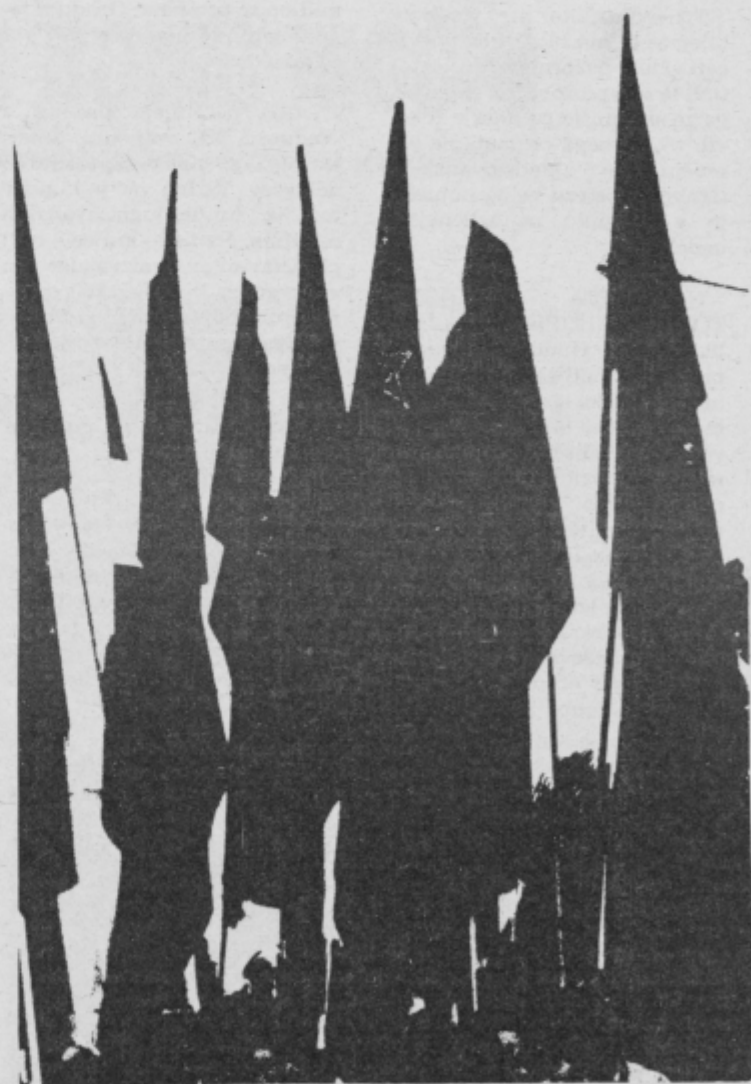
V orodjarni pri rezkalnem stroju delajo visoko kvalificirani strokovni kadri, delo in tehnologija pa zahtevata predvsem veliko specializacijo. Kakšna drugačna podoba stare predstave o kovaškem poklicu!

EMO

**ČESTITAMO VSEM
DELOVNIM LJUDEM
ZA DAN OF IN
PRAZNIK DELA 1. MAJ**

VSEM
OBCANOM IN
POSLOVNIM
SODELAVCEM
ČESTITAMO
OB PRAZNIKU DELA
1. maju

Hmezad ŽALEC

DO NOTRANJA TRGOVINA • TOZD MALOPRODAJA ŽALEC • Celjska 7

TRI LETA BLAGOVNICE HMEZAD

SPREHOD PO ZELENIH ODDELKIH

Danes je blagovnica že skoraj premajhna

Tri leta nikakor niso visok jubilej, ki bi mu bilo treba posvetiti veliko pozornost. Pa vendar tudi ta leta poslovanja, uspešnega in vsebinskega dela v tokovih blagovnega prometa na območju in jugoslovanskem tržnem prostoru nekaj pomenijo v mozaiku najrazličnejših uspehov.

NOTRANJA TRGOVINA TOZD MALOPRODAJA DE blagovnica Hmezad z odelki prodaje kmetijskih strojev in mehanizacije, gradbenega materiala, barv, lakov, elektro in vodoinstalačnega materiala, rezervnih delov za kmetijsko mehanizacijo in avtotehnični materialom, si prizadeva, da bi bili kupci vedno zadovoljni.

V prvem letu je blagovnica v osmih mesecih poslovanja in uvajanja opravila za 45 milijonov dinarjev prometa. Leta 1978 že 111 milijonov in lani kar 170

milijonov prometa. Gradnja tega objekta je bila torej več kot upravičena.

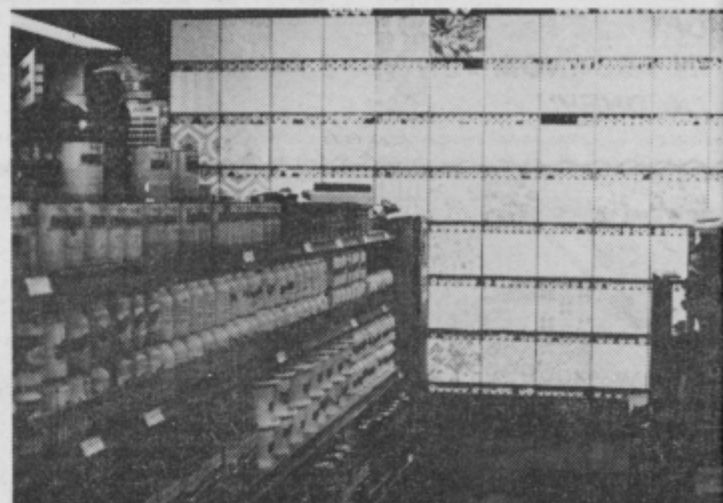
Letos načrtujejo promet v vrednosti 220 milijonov dinarjev. V blagovnici je zaposleno 53 delavcev. Vedno več je kupcev tudi iz drugih jugoslovanskih republik. Pa ne le kupcev, tudi predstavnikov proizvajalcev in veletrgovin, ki želijo biti s svojimi proizvodi in blagom prisotni v blagovnici ter se tako približati kupcem.

POSEBNA UGODNOST:
BOGAT IZBOR TA-
PET!!!!!!!!!!!!

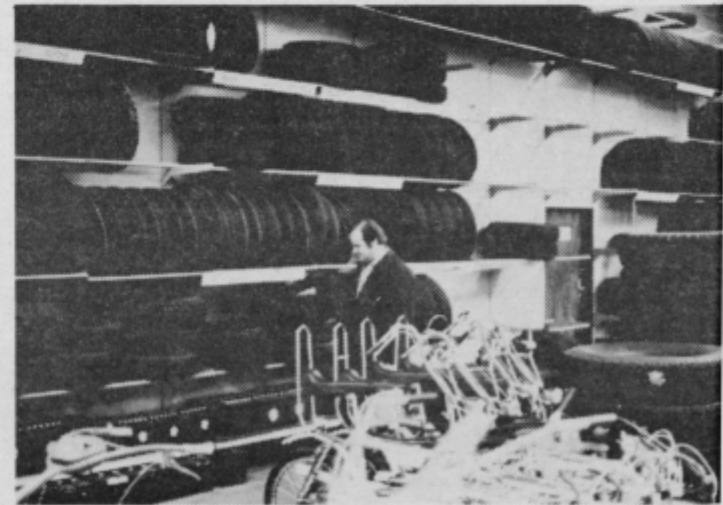
Blagovnica Hmezad lahko danes zadovolji kmetovalce, vrtničarje, gospodinje, obrtnike, graditelje hiš in vikendov, avtomobiliste... Izbor blaga v blagovnici stalno narašča. Trenutno je na voljo 10.000 najrazličnejših artiklov.

Izbor blaga:

enostavno kmetijsko orodje
najmodernejša kmetijska mehanizacija
oprema
semena
navadno zidarsko orodje
hobi orodje
najzahtevnejša profesionalna orodja
gradbeni material
premazi
barve
tapete
centralno ogrevanje
električni material
bela tehnika in akustika
rezervni deli za avtomobile
Zastava
traktorji IMT in Štore
avtomaterial
avtoelektrika
akumulatorji
kolesa in motorna kolesa
oprema za kampiranje
in drugo

VSEM NAŠIM
KUPCEM IN
BRALCEM NOVEGA
TEDNIKA ISKRENE
ČESTITKE OB
1. MAJU

OBISK V POZD ORODJE-OPREMA ŠENTJUR

PRAZNIK JE VSAK DELOVNI DAN

»Zadovoljni smo, kadar imamo veliko dela. Od našega dela, od naših skupnih naporov je odvisen tudi naš dohodek. Tega se v našem kolektivu dobro zavedamo in z veseljem lahko poudarimo, da smo minulo leto dobro gospodarili.« Nekako tako je stekel pogovor z **Martinom Žlenderom**, ki je v POZD Orodje-oprema Šentjur zaposlen kot brusilec, sicer pa je v tem kolektivu tudi predsednik zbora delovni ljudi.

»Po poklicu sem avtoklepar, a sem se tukajšnjega dela hitro privadil in ga zdaj rad opravljam. Pet let sem že v tem kolektivu, ki šteje 24 članov. Funkcijo predsednika zbora delovnih ljudi so mi sodelavci zaupali pred kratkim in upam, da ji bom kos. To je namreč moja prva samoupravna zadolžitev. V tem času smo imeli že dva zbora, kjer smo obravnavali ne-

kaj manjših problemov. Predvsem sem zadovoljen, da moji sodelavci radi prihajajo na sestanke, kjer konec koncev v pretežni meri odločamo in govorimo o problemih, ki jih poraja naše delo in pravicah in dolžnostih, ki nam jih nalaga naša organiziranost.«

Tako torej Martin Žlender, ki v POZD Orodje-oprema brusi valje. Sicer pa so v tem kolektivu sklenili, da bodo v svojo delovno sredino sprejeli še nekaj kvalificiranih strugarjev in učencev za priučitev poklica v kovinski stroki. V tej POZD izdelujejo valje za hladno valjanje profilov in zobnike.

Današnja POZD Orodje-oprema je nastala iz nekdanje obrtne delavnice na začetku leta 1979. Rezultati dela v tem obdobju so izredno dobri in kolektiv si prizadeva, da bi bili tudi v prihodnje.

**KOLEKTIV POZD ORODJE-OPREMA ŠENTJUR
ČESTITA VSEM DELOVNIM LJUDEM
IN OBČANOM TER POSLOVNIM PARTNERJEM
OB DNEVU OF IN 1. MAJU.**

Turist
gostinsko podjetje
63331 Nazarje

GOSTINSKO PODJETJE TURIST

LE ZDRUŽENI BOMO MOČNI

Nekaj misli iz razgovora z direktorjem, Dragom Jelenkom

Majhen je ta kolektiv po številu članov, toda v resnici je velik. Velik v obvladovanju nalog, ki stojijo pred njim, velik v hotenjih in prizadevanjih, da bi dosegel sam in celotno območje, na katerem delajo, to pa je Gornja Savinjska dolina, dosti več v turističnem gospodarstvu. Zdaj v tem razvoju zaostajajo. Tega se dobro zavedajo. Zaostajajo z drugimi vred. Sami so prešibki, finančno namreč, da bi lahko posegli na področje investicij in drugam, da bi se lahko tako bistveno približali ciljem, ki jih imajo.

»Za nas bo letošnje leto pomembno obdobje. V letnem načrtu, ki smo ga sprejeli, smo potrdili povišanje celotnega prihodka v primerjavi z lanskim letom. Toda, pri uresničevanju te naloge se srečujemo z mnogimi težavami. Te niso samo kadrovske narave, marveč tudi poslovne. Zataknilo se je z uveljavitvijo pribitka pri storitvah v kuhinji, ker nam občina ni potrdila novih cen. Problem se je pojavil zaradi podražitev mesa, solate, predvsem sezonske, in drugih artiklov. Mi pa smo ugotavljali, da lahko tudi kuhinja, z upoštevanjem vseh običajnih normativov, dobro posluje.

Ko smo planirali prihodek, dohodek in čisti dohodek, smo znotraj kolektiva uveljavili pomembne korake, ki potrjujejo iskanje notranjih rezerv, boljšo organiziranost in še kaj,« je med drugim poudaril Drago Jelenko, direktor kolektiva gostinskega podjetja Turist.

Tedenski obračuni, zlasti v kuhinji, takoj opozorijo na gibanja in morebitna odstopanja od načrtane poti. So torej pomemben signal. Tudi z uveljavitvijo dnevnega obračuna in izpolnjevanjem

posebnih obrazcev o porabi materialnih sredstev in drugem, so prišli do ugotavljanja sprotnega, dnevnega, stanja v delovni organizaciji. Ne gre za papirnato vojno, marveč za kontrolo nad gibanji materialnih sredstev.

»Pomemben korak smo naredili s katalogom jedil, saj smo načrtovali vse storitve, od malic, kosil in izrednih obrokov in jih tudi ovrednotili. Zdaj je prodaja teh storitev neprimerno lažja, enostavnejša.«

V kolektivu čutijo in vsak dan bolj spoznavajo, da morajo v dolini in občini uveljaviti večjo enotnost na gostinskem in turističnem področju. Takšna usmeritev je tudi zapisana kot naloga v občinskem srednjeročnem načrtu razvoja.

»To je nujna za razvoj turizma v dolini. Mi smo premajhni, zato si prizadevamo, da bi problem rešili in ga spravili z dnevnega reda. To bi bil in bo tudi naš prispevek k razvoju in utrditvi turizma v občini. Žal, o tem samo govorimo, zlasti v zadnjih petih, šestih letih, toda, naredili nismo ničesar. Zato tudi nazadujemo v turizmu. To vprašanje moramo rešiti in sprejeti nadaljno pot razvoja. Oblika ni pomembna, tudi ne ime, važno je le to, da to, kar imamo prodamo in da gremo na tej poti naprej. Med drugim nas čaka gradnja novega hotela. Potrebujemo ga, tu v Mozirju. In menim, da bomo lahko to nalogo rešili le ob sodelovanju celotnega združenega dela v občini.

V našo dolino radi prihajajo ljudje, zlasti iz sosednje republike, z Reke, iz Zagreba in drugod. Zadovoljni so z naravnimi pogoji, hkrati pa poudarjajo, da je to premalo. Turizem potrebuje še ne-

kaj več in ne le dober zrak, prav takšno hrano. In tistega ostalega, ki bi gosta razvedrilo, nimamo. Manjkajo nam objekti za rekreacijo, manjka plavalni bazen in še kaj... Če bi vse to imeli, bi bila naša ponudba kompletnejša in nehote bi se naše tržišče razširilo in bolj odprlo. Imamo tudi lepe pogoje za sprejem najrazličnejših športnih in drugih ekip ter moštev. Mnogi že prihajajo, toda, lahko

bi še drugi. Vrh tega bomo morali poskrbeti za primerno in organizirano družabno, zabavno življenje. Seveda pri vsem tem ne smemo pozabiti na solidno in kakovostno postrežbo.«

Problem gostinstva, tudi v Gornji Savinjski dolini in v okviru gostinskega podjetja Turist, so kadri. Fluktuacija zaposlenih je čedalje večja. To tudi pomeni, da se delavci v gostinstvu ne počutijo najbolje. Na to nezadovoljstvo vpliva predvsem nedeljsko in izmensko delo in pa seveda osebni dohodki, ki so v primerjavi z drugimi nizki. Prihodek in dohodek v gostinstvu sta v preveliki meri odvisna od cen reprodukcijskega materiala, od energije in še in še.

»V dobavi hrane, ki jo potrebujemo, in sploh živil, bi se radi vezali na enega trgovca. Pa se žal ne moremo, ker je lahko tudi tvegano. V zaposlovanju pa ugotavljamo že v dolini neko »konkurenco«, ki se kaže v tem, da mnogi naši delavci, ali bolje rečeno delavke, odhajajo tudi v pisarne in na druga delovna mesta pa ne zaradi mnogo večjih osebnih dohodkov, marveč zaradi mirnejšega dela, ker niso vezani na nedeljske obveznosti in podobno.«

Gre torej za več problemov, s katerimi se srečujejo tudi v Turistu, gre za položaj, delo in nagajevanje gostinskega delavca, za cene v gostinstvu in ne nazadnje za mesto turizma in gostinstva v Gornji Savinjski dolini na sploh, za večjo enotnost in nujno povezanost. In tako so ta vprašanja tudi sestavni del življenja 67 članskega kolektiva, ki se je v zadnjem času samoupravno okrepil, tudi z obravnavo in reševanjem teh problemov!

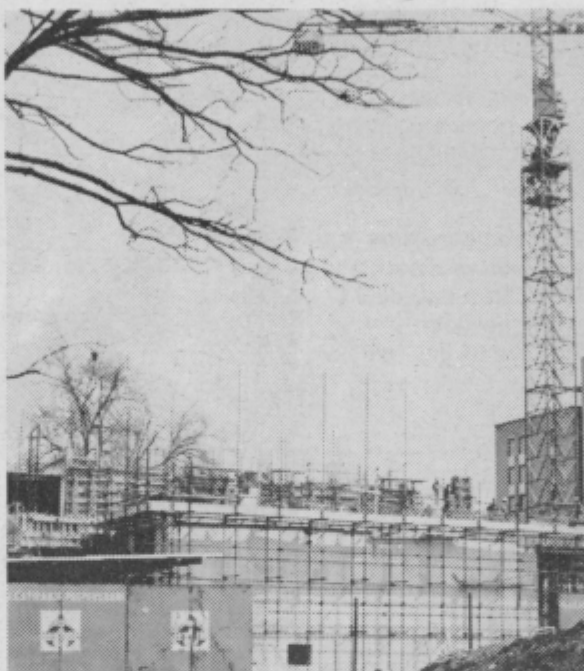
GRADIJO ZA VSE NAMENE

Gradisovi delavci so lani v tem času dokončali objekt, v katerem so poslovni prostori Razvojnega centra in lastnih strokovnih služb. Gradnja objekta je bila zahtevna, saj je bilo pomembno, da se stavba kot celota zlije v okolje, v katerem stoji.

Velik gradbeni zalogaj za delavce Gradisove gradbene operative v Celju je bila tudi izgradnja novega telekomunikacijskega centra na Golovcu. Gradbena dela na tem objektu so že zaključili, sedaj v njem le montirajo še potrebno opremo.

Gradis se je vključil tudi v izgradnjo novega mestnega središča »Srce« pri hotelu Celeia v Celju. Njegovi delavci sedaj gradijo prvi objekt v tem delu mesta in sicer proizvodni objekt za Elektro Celje.

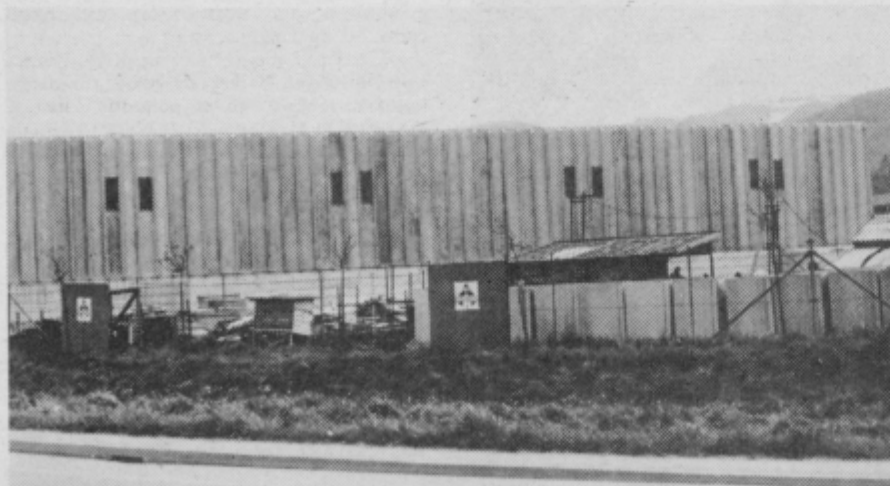
Vseskozi se Gradisova gradbena operativa v Celju vključuje tudi v izgradnjo stanovanj. Ravno kar Gradis gradi v Novi vasi dva stanovanjska bloka, v katerem bo okoli 130 novih stanovanj.

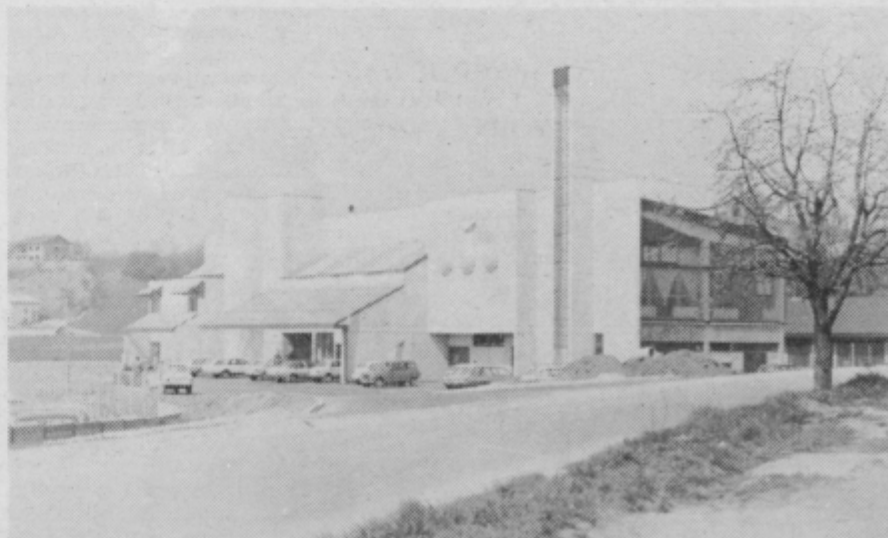
Do septembra bo Gradisova temeljna organizacija združenega dela Gradbena enota Celje zaključila z izgradnjo skladiščne hale in pokritega skladišča Kovinotehne. Objekt gradijo na Hudinji v Celju, skupaj pa bo v njem 19.000 m² skladiščnih površin.

Samski dom na Hudinji je Gradis postavil za svoje delavce. To je verižni blok, za katerega je značilen garsonjerski tip gradnje. Le podatek: v njem je 450 ležišč, večnamenski prostor in še nekaj ostalih namenskih prostorov, ob bloku pa je tudi urejeno športno igrišče.

Pomembno gradbeno delo bo Gradis opravil tudi za Javna skladišča v Celju. Ob sedanjem objektu Javnih skladišč namreč gradijo veliko skladišče po sistemu, ki ga je Gradis razvil za izgradnjo industrijskih objektov. Skladišče je med največjimi tovrstnimi objekti, ki jih je Gradis doslej gradil po svojem sistemu.

Gradis je zgradil tudi novo Merxovo pekarno v Rogški Slatini. Nov objekt so prav pred dnevi predali svojemu namenu.

V TOVARNI AROM IN ETERIČNIH OLJ

NAJLEPŠE, KOT JE DELO!

Govorita Fanika Hadolin in Vinko Trantura

Gotovo sta med najdalj zaposlenimi v Tovarni arom in eteričnih olj ETOL v Celju Fanika Hadolin in Vinko Trantura. V tem več kot 200-članskem kolektivu sta že krepko preko dvajset let, posebnost pa je tudi ta, da je zaposlitev v Etolu obema prva in tudi verjetno edina zaposlitev.

Fanika Hadolin, Debro 23, občina Laško: »V Etolu sem zaposlena že dvajset let. Najprej sem delala v polnilnici, ko smo še vse ročno polnili v delovnih prostorih na Ipavčevi cesti. Po desetih letih je bilo prosto delovno mesto v parfumeriji, sem se prijavila in bila sprejeta. Končala sem osnovno šolo, letos pa bom tudi šola za kemijskega procesničarja, kar ustreza mojemu delovnemu mestu, to je skupinovodja parfumerije. Zjutraj dobim delovne naloge, ki jih razdelim. Delo je zahtevno, saj zahteva pri mešanju različnih stvari natančnost, skrbnost, previdnost in dober vonj.«

Vinko Trantura, Vojnik: »Najprej sem se sicer izučil čevljarstva, nato pa takoj odšel v Etol, kjer sem že 27 let. Tridesetletnico bom imel čez tri leta, ko bo Etol »star« 60 let. Začel sem kot sestavljalec esenčnih narčin, potem pa sem šel skozi vse faze našega dela od barv, parfumerije do de-

stilarne, kjer sem zdaj izdelkovodja. S tovarišem Slavkom Mlakarjem sva pred 23 leti prva začela s poskusno proizvodnjo estrov in etrov za arome in parfumerijo. V tem oddelku, ki je najtežji po delovnih pogojih, je zaposlenih šest ljudi, mesečno pa pripravimo okoli 45 ton pol in gotovih izdelkov. V zadnjih letih se je veliko spremenilo. Včasih smo delali bolj ročno, danes pa si že krepko pomagamo s stroji. Prej je bilo fizično delo težje, zdaj pa je umsko, saj zahteva skrajno natančnost.«

Zanimivosti?
Fanika Hadolin: »Olja za parfume dobivamo iz Holandije.«

Vinko Trantura: »Letno recimo porabimo okoli 100 ton šipkove droge,

največ za kokte in sirupe. V kokti so šipek, kava, kakao, oranža, citrón, vanilija in kongo, v rumu pa je kar 46 različnih stvari, med drugim tudi rožiči. Lesnega kisa porabimo letno 40 do 50 ton, dobimo ga iz Teslića, je pa osnova za rum. Iz Teslića dobivamo tudi očetno kislino, mravljično pa iz Romunije, ČSSR, ZRN itd. Najlepše je takrat, ko je delo, najtežje, ko ga ni.«

Kje boste preživeli prvomajske praznike?

Fanika Hadolin: »Doma, kajti 3. maja bosta imela zlato poroko moževa starša Marija in Dominik Hudolin.«

Vinko Trantura: »Malo bom »skočil« do sorodnikov, sicer pa odšel na krajše izlete po gozdu.«

od **ZMAJA-ZMAJ** super

Nova alkalna baterija — za vse aparate, ki zahtevajo veliko električne energije.

Uporabna in priporočljiva je za otroške igrače, filmske kamere, prenosne magnetofone, gramofone, kasetne radijske aparate itd.

Kjer navadne Leclancheove baterije zaradi velike obremenitve odpovedo, baterije **SUPER ZMAJ** vedno zadovoljijo naše potrebe. Baterija **SUPER ZMAJ** je zaščitena proti iztoku in je dvakrat boljše od navadne Leclancheove baterije.

Za električne aparate in žepne svetilke — univerzalne baterije »ZMAJ«.

Baterija **SUPER 9 V** je zračno depolarizacijska, zato je trikrat boljše od navadne baterije. Namenjena je za tranzistorske radijske aparate, male kalkulatorje, TV — pilote. Uporabna je za vse vrste tranzistorskih aparatov.

ZMAJ Ljubljana

TRGOVSKO PODJETJE

KAKO SO PRI »MODI« ZAČELI?

1. marca leta 1962 je z združitvijo treh trgovskih podjetij: Volne, Manufakture in Vesne nastalo današnje trgovsko podjetje »Moda« Celje, ki ima v svojem sestavu devet specializiranih poslovnih enot: Volno, Vesno, Manufakture, Solčavo, Baby, Pionir, Drogerijo, Torbico in Mladost ter poslovno enoto na Starem trgu, kjer prodajajo blago za manjšimi tovarniškimi napakami.

Dediščina za začetek je bila dokaj borna, saj so bili poslovnih prostorov zastareli, manjkalo jim je obratnih sredstev. Edina svetla točka je bila velika svetla značilnost delavcev. Združitve je bila nujna, saj je bilo skupno reševanje problemov tako veliko lažje. Delo je bilo trdo, a je obrodilo lepe sadove. Danes lahko z zadovoljstvom ugotavljajo, da so uspeli, tako da trgovsko podjetje »Moda« Celje uživa sloves solidnega, korektnega in poslovno zdravega trgovskega podjetja, ki ga poznajo daleč naokoli. Zastavljene cilje v večanju materialne osnove za postopno in uspešno gospodarjenje, so mnogokrat z veliko napora in samoodrekanja kronali z dobrimi poslovnimi rezultati. To pa je bila močna spodbuda za vse zaposlene, da so se samoupravno utrdili in stopili še enotnejši novim nalo-

gam naproti. Vedno in povsod so se opirali le na lastne sile, trošili in vlagali so le toliko, kolikor so bili sposobni. Osnova vseh prizadevanj je bila, da si zagotovijo lastna sredstva za osamosvojitve in da ustvarjena sredstva usmerjajo tja, kjer so družbeno najbolj potrebna in kjer bodo dajala najprej višjo vrednost. V tem so v celoti uspeli. Za prepotrebne naložbe so izdelali program in prednostni red. Tako so vse enote obnovili in posodobili, zavedajo pa se, da nekatere od njih že danes ponovno kličejo po obnovi.

KAKŠNO JE DANES MESTO IN VLOGA »MODE« V CELJU?

Zvesti tradiciji ponudbe tekstilnega blaga, so vsa hopenja usmerili v specializirano ponudbo tekstila, tako da kupec ve že vnaprej, kje bo to blago kupil in kje bo zadovoljivo in strokovno postrežen. Specializacija pa ni usmerjena samo v ponudbo tekstila, ampak tudi v ponudbo kozmetike, fotooptičnih aparatov in instrumentov ter visoke mode v usnjeni galanteriji. Korenine te tradicionalne ponudbe so stare preko 80 let. Zvesti kupci prihajajo od blizu in od daleč, tako iz doline zelenega zlata, s Kozjanskega, Zasavja, Posavja, ne ozi-raje se na to, da je na teh področjih razvoj trgovine mno-

PRI »MODI« SO ZVESTI TRADICIJI IN KUPCU

go bolj opazen kot v samem Celju. Zato se čutijo dolžni zvestobo kupcev ohraniti in negovati.

SKRBJ ZA POTROŠNIKA

Pri »Modi« se trudijo, da bi bila njihova ponudba čim širša in popolnejša. Skrbijo, da so prodajni prostori lepo urejeni in atraktivni, da na nevsi-ljiv način predstavljajo blago, ki ga ponujajo ter da kupcu postrežejo s kar se da veliko mero vljudnosti, poštenosti in strokovnosti.

V ČEM SE PRI »MODI« ODRAŽA SKRBJ ZA DELAVCE, KAKŠNA JE NJIHOVA SAMOUPRAVNA ORGANIZIRANOST IN KAKO SO SE VKLJUČILI V SPLOŠNA PRIZADEVANJA ZA STABILIZACIJO GOSPODARSTVA?

Ker se zavedajo da je le zdrav in zadovoljen delavec

sposoben premagovati vsakodnevne težave tako na delovnem mestu kot v privatnem življenju, mu poskušajo nuditi čim več. Z zaščitnimi oblačili in ortopedskimi obuvami so dosegli, da poklicnih obolenj skoraj ne poznajo. Imajo svojo kuhinjo, ki skrbi za vsakodnevno kvalitetno prehrano delavcev, počitniške hišice v Umagu in v Dajli, delavcem nudijo ugodne kredite za individualno stanovanjsko gradnjo itd.

Samoupravna organiziranost delavcev sega na vsa področja vsakdanjega dela, gospodarjenja in odločanja. Morda bi dosegli še boljše in hitreje učinke, če bi se sleherni delavec zavzemal za dosledno uresničevanje dogovorjenih nalog in ciljev. Pri tem pa se tudi zavedajo, da je samoupravljanje proces, ki ga nekdo prej, drugi pa pozneje dojame in sprejme.

Ukrepi za gospodarsko sta-

bilizacijo jih niso presenetili, saj niso bili nikoli vajeni živeti »na veliki nogi«, nikoli niso razmetavali težko ustvarjenega dinarja, družbenih sredstev.

RAZVOJNE USMERITVE »MODE« IN NAČRTI ZA GOSPODARSKO POVEZOVANJE

Razvojne usmeritve trgovskega podjetja »Moda« Celje so trenutno resolucijsko naravnane. Že nekaj let je v občinski resoluciji zapisano, da bo celjska trgovina zgradila novo blagovno hišo, ki naj bi popestrila ponudbo v mestu ob Savinji. »Moda« je sodepisnik sporazuma o pristopu h gradnji blagovnice. Res je, da se na projektu dela, nerazčiščenih pa je še mnogo vprašanj in problemov. Dve leti sta že izgubljeni. Če se pro-

blemi okoli te naložbe ne bodo reševali v interesu vseh sodelujočih in družbenopolitične skupnosti, katera mora dati svoj prispevek k hitrejšemu reševanju težav okoli pogojev pri nakupu zemljišča in pri pridobivanju kreditov pri denarnih zavodih, bo trgovsko podjetje »Moda« prisiljeno razpoložljiva sredstva usmeriti v drugo naložbo za pridobivanje prodajnih površin ter za obnovo in vzdrževanje obstoječih.

Ker je trgovsko podjetje »Moda« Celje že od svoje zasnove dalje organizirano kot specializirana trgovina s tekstilom, tega koncepta ne namerava spreminjati. »Moda« se bo razvijala samo v smeri tekstilne in njej sorodne blagovne skupine, zato tudi ne teži iz mestnega središča, saj so za ponudbo ostalega trgovskega blaga v Celju poklicane druge trgovske delovne organizacije.

Kdor ve, kaj išče, ve tudi, kje najde.

Atraktivno, lično sodobno

OGLASI

PRODAM

TOMOS – SPRINT kovinsko modre barve, letnik 77 prodam. Kalčič Gorazd, Ljubljanska 33, Celje – (063) 23-524.

ŠTEDILNIK na trdo gorivo ugodno prodam. Šeško, Puncerjeva 12, Celje.

OTROŠKO stajico – zložljivo prodam. Celje, Vegova 22.

FIAT 750 ali **NSU 1200** oba parnih števil in dobro ohranjena. Informacije dopoldan (6-14) po telefonu 704-170, 704-123. Jančič Jože, Liboje 59, Petrovče.

MOŠKO kolo prodam. Divjak, Zagrad 76.

ZASTAVO 101, staro 4 leta, ohranjeno prodam. Informacije po telefonu 25-378, od 15 do 18 ure vsak dan.

MERCEDES 5t kasoner generalno obnovljen, registriran do februarja 81 in dva motorja za Fam 5500. Enega lahko po delih prodam. Štrajhar Franc, Bohoričeva 14, tel. 28-106. Ogled je možen popoldan.

SPALNICO, cena ugodna – prodam. Galuf Milena, Ljubljanska 27, Celje.

ENO LETO staro telico ugodno prodam. Jančič Martin, Trdinova 6, Šmarjeta, Škofja vas.

VW 1965, motor brezhiben in ostale dele prodam. Perčič Vinko, Jarmovec 10, 63222 Dramlje.

ZLATNIK – plaketa (25 gr., čistost 900), novejšje izdelave zelo ugodno prodam. Informacije dopoldan od 7-9 ure, tel. 26-311 int. 48.

MONTAŽNO GARAŽO prodam. Šifra »101«.

TOMOS SPRINT E 50 ugodno prodam. Dolinšek, Krpanova 4, Ostrožno, Celje.

ZASTAVO 750, letnik 1977, prodam. Jurkošek, Griže 124.

TELICO 14 mesecev staro, prodam. Sikošek, Kompole 115, Štore.

KRAVO z mlekom – šeko, prodam. Šorn, Bukovžlak 9, Teharje.

3000 kom strešne cementne opeke, po zelo ugodni ceni prodam. Žgank Anica, Pongrac 115, Griže 63302.

100 kg prašiča za zakol prodam. Voh Ana, Gorica 36, Celje.

WILLYS JEEP obnovljen, prodam. Tel. 21-225.

DNEVNO SOBO, ogled vsako popoldne, ugodno prodam. Valentič, Mariborska 76/a.

CCA 100 kg prašiča, ogled popoldne, prodam. Štor Jakob, Tremmerje 8, Celje.

SPAČEK let. 1973 registriran, vozen. Ugodno prodam. Ternovške, Strmec 64.

KRAVO, mlado, vozno, težko 400 kg – brejo 3 mesece, prodam. Landek 22, Strmec.

ZASTAVO 750, let. 1977. Registriran do 3. 1981. Tel. 27-411 int. 938 od 8-10 ure.

ZASTAVO 101, let. 1973, prevoženih 60.000 km, dobro ohranjeno z motorjem FIAT – prodam. Ul. 8. črnogorske brigade 11, Celje.

KRAVO visoko brejo prodam. Jazbec Marija, Ribnik 4, Šentjur.

ZASTAVO 750 lux, prevoženih 50.000 km, prodam. Bobek Martin, Na otoku 10, Celje.

NA LEPI sončni legi v Dramljah prodam vinograd s sadovnjakom in kletjo ali pa posamezne parcele za vikende. Šumer, Proseniško 20, Šentjur.

2000 kom rabljenega bobrovca po 2 din za kom. Jože Podobnik, Ložnica 6, Žalec.

Osební avto FIAT 125 PZ, po delih prodam. Lazar Franc, Ločica 20, Laško.

HIŠO tretje faze, dva km iz mesta – 1000 m² zemlje, prodam. Tel. 27-893.

Rejci perutnine! Enodnevné piščance bele težke, rjave, ter grahaste plinutke, dobite vsak torek od 12. ure dopoldan dalje, ter v sredo jutraj na trgu. Valilnica Vinter, Lopata 55, Celje. Tel. 27-777, piščance lahko dobite takoj.

CENJENE bralce **Novega tednika obveščamo**, da naslovov od objavljenih oglasov ne posredujemo. Sprejemamo samo pismene ponudbe.

Električno **»VIKEND«** kosiilnico, novo, prodam. Teršek Jože, Kidričeva 54, Laško. Informacije, osebno ali po telefonu 730-033 od 15 ure dalje.

Italijansko mrežasto stajico in nemški športni voziček – »školk« prodam. Ojstršek, Tel. 24-504.

KUPIM

MOTOR za AMI ali SPAČKA kupim. Tel. (063) 25-373.

Rabljen gradbeni les kupim (fosne – deske). Tel. 811-392.

STANOVANJA

ODDAM stanovanje mlajši upokojenki ali ženski pred upokojitvijo. Zglasite se v Petrovčah št. 5.

DAM v najem sobo, dve garaži na Lavi Celje. Škrabe, Zaki 4, Gomilsko.

OSAMLJENE upokojenke pozor! Zaradi osamljenosti oddam brezplačno stanovanje mirni in pošteni upokojenki, da bova dve v hiši. Ponudbe pod **»CENTRALNO OGREVANJE CELJE«**.

VEČJO enonadstropno hišo v prijetnem naselju s telefonom, primerno za tiho obrt ali urade zamenjamo za dvodružinsko s telefonom in garažo. Šifra »Celje okolica«.

NUJNO iščemo sobo s souporabo kopalnice v Celju za dve ali tri osebe. Šifra »Sestre«.

MLAD zakonski par nujno išče sobo s souporabo kopalnice v Celju. Šifra »Plačilo v naprej«.

ZAPOSILITEV

ČEVLJARSKEGA pomočnika za ortopedično delo sprejemam takoj. Plača dobra, stanovanje zagotovljeno. Rudi Kolar, Ortopedija, Zidanškova 27, Celje. Tel. (063) 28-858.

RAZNO

OPRAVIČUJEM se **HUŠ JAKOBU** za izrečene besede glede Zagarske obrti. Drušković Franc.

VODIM gradbene nadzore. Informacije dopoldan, tel. 710-666.

Garsonjero ali sobo

s souporabo kopalnice in stranišča išče

Keramična industrija Liboje

za diplomiranega inženirja.

Ponudbe sprejemamo vsak dan od 6.-14. ure na telefonsko številko 704-120 – kadrovska splošna služba, 7 dni po objavi.

HMEZAD CELJSKA MESNA INDUSTRIJA CELJE

Komisija za delovna razmerja

TOZD Proizvodnja in TOZD Prodaja na veliko

objavljata
prosta dela in naloge

1. upravljanja hladilnega sistema
2. dela na vodovodnih instalacijah
3. ključavničarska dela
4. upravljanje parnih kotlov
5. prevoz živine, mesa in mesnih izdelkov

Poleg ostalih pogojev, ki jih za posamezna dela določa razvid del, se za objavljena dela in naloge zahtevajo še naslednji pogoji:
pod 1, 2. in 3 se zahteva poklicna šola kovinarske stroke in 1 leto delovnih izkušenj
pod 4: poklicna šola kovinarske stroke in strokovni izpit za avtomatsko kurjenje parnih kotlov ter 1 leto delovnih izkušenj
pod 5: poklicna šola za voznike motornih vozil, izpit za C in E kategorijo ter 1 leto delovnih izkušenj

Kandidati naj pošljejo prijave v 15 dneh po objavi, o izbiri bodo obveščeni v 30 dneh po izteku roka za prijavo.

RAZPISNA KOMISIJA

SLUŽBE DRUŽBENEGA KNJIGOVODSTVA V SR SLOVENIJI, PODRUŽNICE CELJE

objavlja javni razpis
prostih del in nalog in sicer:

1. tri izvajalce za opravljanje del in nalog

priprava podatkov za AOP

POGOJ:
usposobljenost na ravni srednje izobrazbe ekonomske ali splošne smeri, eno leto ustreznih delovnih izkušenj;

2. del in nalog, ki jih opravljajo delavci s posebnimi pooblastili in odgovornostmi:

– vodenje in organiziranje dela v izločeni delovni enoti – ekspozituri Slovenske Konjice

POGOJ: usposobljenost na ravni višje izobrazbe, praviloma ekonomske ali pravne smeri

Za opravljanje teh del se imenuje kandidat za dobo štirih let.

Ad 1 in 2
Kandidati naj poleg prijave priložijo življenjepis in dokazilo o izpolnjevanju razpisnih pogojev v 15 dneh po objavi tega razpisa na naslov:

Služba družbenega knjigovodstva
v SR Sloveniji,
podružnica Celje
Trg V. kongresa 7

Prijavljene kandidate bomo o izidu razpisa obvestili v 30 dneh po sprejetju sklepa.

KOMISIJA ZA DELOVNA RAZMERJA IN
IZOBRAŽEVANJE

TRGOVSKA DELOVNA ORGANIZACIJA »TEKO« CELJE, Gubčeva 2

Objavlja dela in naloge za nedoločen čas v prodajni enoti »DOM« Celje

Poslovodja PRODAJNE ENOTE »DOM«

POGOJI: poleg splošnih z zakonom dojenih pogojev morajo kandidati izpolnjevati še naslednje pogoje:
– poslovodska oziroma komercialna šola
– 4 leta delovnih izkušenj

Osební dohodki po Pravilniku o delitvi dohodka DO

Ponudbe s splošnimi življenjskimi podatki in delovnih izkušnjah, pošljite v 8 dneh po objavi na naslov:
TRGOVSKA DELOVNA ORGANIZACIJA
»TEKO« CELJE, Gubčeva 2

Kandidate bomo izbrali v 15 dneh po končanem sprejemanju ponudb.

ČGP DELO – TOZD PRODAJA PODRUŽNICA CELJE ULICA IVANKE URANJEK 4 63000 CELJE

zaposli takoj
vestnega in dinamičnega

PRODAJALCA-KO v kiosku DELO v Celju

Od sprejetega kandidata želimo, da ima:
– končano poklicno šolo trgovske ali gostinske smeri
– vsaj šestmesečne delovne izkušnje pri opravljanju enakega ali podobnega dela.

Delo je pogodbeno.

Ponudbe sprejema ČGP DELO Podružnica Celje, Ulica Ivanke Uranjek 4 ali po telefonu 22-800.

TOZD Trgovina na debelo PE Celje Cesta v Trnovlje 12, Celje

Komisija za medsebojna razmerja delavcev

OBJAVLJA
prosta dela in naloge

dveh delavcev na skladišču

za nedoločen čas s polnim delovnim časom in z enomesečnim poskusnim delom.

Pogoj za opravljanje del in nalog je končana ali nedokončana osemletka.

Kandidati naj prošnje pošljejo na naslov:
PETROL LJUBLJANA
TOZD Trgovina na debelo
PE Celje
Cesta v Trnovlje 12, CELJE
v roku 15 dni od objave razpisa.

O izbiri bodo kandidati obveščeni v roku 30 dni po objavi razpisa.

merx blagovnica
v SENTJURJU PRI CELJU
TOZD PRODAJA ŠENTJUR

VAS VABI K NAKUPU V
SVOJE SPECIALIZIRANE
ODELKE:

pohištvo
konfekcija
kozmetika
tv – akustika
bela tehnika
gospodinjske potr.
živila

TV SPORED

NEDELJA, 4. V.

1.10 POROČILA (Lj)
1.15 ZA NEDELJSKO DOBRO JUTRO: Prekmurski oktet (Lj)
1.45 ŽIVLJENJE NA ZEMLJI, dokumentarni film (Lj)
1.40 ZGODBE IZ ŽIVALSKEGA VRTA (Lj)
1.05 OSTRŽEK, otroška serija (Lj)
1.30 I. Ivanac: NIKOLA TESLA, TV nadaljevanje (Lj)
1.35 TV KAŽIPOT (Lj)
1.55 MOZAIK (Lj)
2.00 LJUDJE IN ZEMLJA (Lj)
3.00 JUGOSLAVIJA, DOBER DAN (Zgb)
3.35 POROČILA (do 13.40) (Lj)
3.50 Zolder: AVTOMOBILSKE DIRKE – prenos začetka tekmovalnj (Zgb)
4.20 VESELI TOBOGAN: Hrastnik (Lj)
5.20 Zolder: AVTOMOBILSKE DIRKE, nadaljevanje prenosa (EVR, Zgb)
6.00 EVROPSKO PRVENSTVO V DVIGANJU UTEŽI, reportaža (Lj)
6.20 POROČILA
6.25 RAZVOJ POPULARNE GLASBE (Lj)
7.15 NAJUŽNEJŠA KOTLINA, potpisna oddaja TV Skopje (Lj)
7.45 ŠPORTNA POROČILA (Lj)
7.50 MURENČEK, sovjetski film (Lj)
9.15 RISANKA (Lj)
9.20 CIKCAK (Lj)
9.26 ZRNO DO ZRNA (Lj)
9.30 TV DNEVNIK (Lj)
9.55 PROPAGANDNA ODDAJA (Lj)
10.00 K. Klarič: S POLNO PARO, TV nadaljevanje (Lj)
11.00 PROPAGANDNA ODDAJA (Lj)
11.05 KRAIGHERJEVCI, dokumentarna oddaja (Lj)
11.45 V ZNAMENJU (Lj)
11.55 ZABAVNO GLASBENA ODDAJA (Bgd)
12.10 NOGOMET HAJDUK: CZ, reportaža (Zgb)
12.40 ŠPORTNI PREGLED (Zgb)

Oddajniki II. TV mreže:

8.55 POROČILA (Zgb II, Bgd II)
9.00 ODDAJE ZA JLA (do 12.00) (Zgb II, Bgd II)
10.00 NEDELJSKO POPOLDNE (Zgb)
10.30 TV DNEVNIK (Bgd)
10.00 DOKUMENTARNA ODDAJA (Zgb II, Bgd II)
10.45 VČERAJ, DANES, JUTRI (Zgb II)
11.05 IGRANI FILM (do 23.15) (Zgb II, Sa II)

PONEDELJEK, 5. V.

8.55 TV V ŠOLI: Pravopis, Moj kraj, Vlado Desnica (Zgb)

10.00 TV V ŠOLI: Materinščina, Risanka, Zgodba, Zemljepis (do 11.10) (Bgd)
14.55 TV V ŠOLI – ponovitev (do 16.00) (Zgb)
16.20 KMETIJSKA ODDAJA TV BEOGRAD (Lj)
17.20 POROČILA (Lj)
17.25 VRTEC NA OBISKU: Dežela cvetličnih lončkov (Lj)
17.40 ŽIVALSTVO AVSTRALIJE, poljudno znanstvena serija (Lj)
17.55 V IZJEMNIH OKOLIŠČINAH, izobraževalna serija (Lj)
18.25 MOZAIK (Lj)
18.30 OBZORNIK (Lj)
18.40 MLADI ZA MLADE (N. Sad)
19.10 RISANKA (Lj)
19.15 CIKCAK (Lj)
19.26 ZRNO DO ZRNA (Lj)
19.30 TV DNEVNIK (Lj)
19.55 PROPAGANDNA ODDAJA (Lj)
20.00 M. Sabulović: VOHUNSKA ZVEZA, drama TV Zagreb (Lj)
21.45 PROPAGANDNA ODDAJA (Lj)
21.50 V ZNAMENJU (Lj)
22.05 KOLIKO SE MED SEBOJ POZNAMO, oddaja TV Novi Sad (Lj)

Oddajniki II. TV mreže:

16.15 TEST (Lj II)
16.30 ATLETSKI MITING »VEČERNIH NOVOSTI« – prenos (slovenski komentar) (Zgb II, Bgd II)
17.45 GLEDALIŠČE STRIČKA BRANINA (Bgd I)
18.00 NARODNE PESMI, otroška oddaja (Bgd I)
18.15 FESTIVAL NEUVRŠČENIH – HERCEGOVINI 79 (Bgd I)
18.45 GLASBENA MEDIGRA (Lj II)
18.50 ŠPORTNA ODDAJA (Zgb II, Bgd II)
19.30 TV DNEVNIK (Zgb)
20.00 ZNANOST (Zgb II, Bgd II)
21.00 VČERAJ, DANES, JUTRI (Zgb II)
21.20 ČRNI KRUH, TV nadaljevanje (do 22.05) (Zgb II, Bgd II)

TOREK, 6. V.

9.15 TV V ŠOLI: Kmetijstvo, Ali ste vedeli, Dnevnik 10 (Zgb)
10.00 TV V ŠOLI: Dokumentarni filmi, Risanka, Glasbeni pouk, Pisatelji med nami (do 11.35) (Bgd)
16.15 ŠOLSKA TV: V svobodo, Zvok v filmu (Lj)
17.10 POROČILA (Lj)
17.15 MALI PINGVIN, otroška serija (Lj)
17.30 »NADIGRAVANJE«, oddaja TV Sarajevo (Lj)
18.00 PISANI SVET (Lj)
18.30 OBZORNIK (Lj)
18.40 BESEDA, OROŽJE REVOLUCIJE, oddaja iz cikla Čas, ki živi (Lj)
19.10 RISANKA (Lj)
19.15 CIKCAK (Lj)

19.26 ZRNO DO ZRNA (Lj)
19.30 TV DNEVNIK (Lj)
19.55 PROPAGANDNA ODDAJA (Lj)
20.00 MEDNARODNA OBZORJA (Lj)
20.50 PROPAGANDNA ODDAJA (Lj)
20.55 B. Prus: LUTKA, TV nadaljevanje (Lj)
22.15 V ZNAMENJU (Lj)
22.30 ZA LAHKO NOČ (Lj)

Oddajniki II. TV mreže:

17.10 TV DNEVNIK V MADŽARŠČINI (Bgd I, N. Sad)
17.30 TV DNEVNIK (Bgd I)
17.45 PALČKI NIMAJO POJMA, otroška oddaja (Bgd I, Zgb I)
18.15 KNJIŽEVNI KLUB (Bgd I, Sa I)
18.45 NARODNA GLASBA (Bgd I, Sa I)
19.30 TV DNEVNIK (Zgb II, Sa)
20.00 ZABAVNO GLASBENA ODDAJA (Zgb II)
20.50 VČERAJ, DANES, JUTRI (Zgb II)
21.10 DOKUMENTARNA ODDAJA (Zgb II)
22.00 POEZIJA (do 22.20) (Zgb II, Sa II)

SREDA, 7. V.

9.30 TV V ŠOLI: Za učitelje, Bitka na Sutjeski (Zgb)
10.00 TV V ŠOLI: Izobraževalni film, Risanka, Predšolska vzgoja (do 11.10) (Bgd)
17.25 POROČILA (Lj)
17.30 K. Kovič: PIKI PIŠE PISMO, zgodba iz nadaljevanke Moj prijatelj Piki Jakob (Lj)
17.45 UMETNOST NA JUGOSLOVANSKIH TLEH, serijska odd. (Lj)
18.15 FESTIVAL MLADINSKIH PEVSKIH ZBOROV V CELJU (Lj)
18.35 MOZAIK (Lj)
18.40 OBZORNIK (Lj)
18.55 NE PREZRITE (Lj)
19.10 RISANKA (Lj)
19.15 CIKCAK (Lj)
19.26 ZRNO DO ZRNA (Lj)
19.30 TV DNEVNIK (Lj)
19.55 PROPAGANDNA ODDAJA (Lj)
20.00 FILM TEDNA: ZEMELJSKI DNEVI TEČEJO, jugoslovanski film (Lj)
21.45 PROPAGANDNA ODDAJA (Lj)
21.50 V ZNAMENJU (Lj)
22.05 625 (Lj)
22.40 ŠPORTNI PREGLED (Zgb)
23.00 NOGOMET CRVENA ZVEZDA-DINAMO, reportaža (Bgd)

ČETRTEK, 8. V.

9.00 TV V ŠOLI: TV koledar, Vse selje v gozdu, Livada, Elektronske cevi (Zgb)
10.00 TV V ŠOLI: Kemija, Risanka,

Plošče in kasete melodij, ki ste jih izbrali, so vam na voljo v prodajnih enotah KOVINOTEHNE – TOZD TEHNIČNA TRGOVINA Celje

LESTVICA ZABAVNIH MELODIJ:

1. PESEM ZA VSE – IVO MOJZER
2. STARA DOMAČIJA – ALFI NIPIČ
3. VIDEO KILLED THE RADIO STAR – BUGGLES
4. ANOTHER BRICK IN THE WALL – PINK FLOYD
5. COWARD OF THE COUNTRY – KENNY ROGERS

KUPON

za lestvico zabavnih melodij

Glasujem za pesem _____

izvajalec _____

Ime, priimek, naslov _____

LESTVICA DOMAČIH MELODIJ:

1. NA CELJSKEM GRADU – GRIŠKI KVINTET
2. JUTRO V PLANINAH – DOVŽAN
3. POZABIMO SKRBI – KMETEC
4. MOJ STARI KRAJ – FANTJE TREH DOLIN
5. NAŠA DOMOVINA – SLAK

KUPON

za lestvico domačih melodij

Glasujem za pesem _____

izvajalec _____

Ime, priimek, naslov _____

Nagrajenca: Tilčka Kvas, Trnovlje 10 a, Škofja vas
Cvetka Špes, Ljubecna 71, Škofja vas

Pišite na naslov: Novi tednik – Radio Celje, Trg V. kongresa 3 a, Celje
Lestvica domačih melodij je na sporedu vsak ponedeljek ob 17.15, lestvica zabavnih melodij pa vsako soboto ob 17.15.
Vsakič nagrada mala plošča.

Zgodba, (do 11.10) (Bgd)
16.05 ŠOLSKA TV: V svobodo, Zvok v filmu (Lj)
17.00 POROČILA (Lj)
17.05 TIGRIS, dokumentarni film (Lj)
17.55 OTROŠTVO MLADOSTI, oddaja TV Sarajevo (Lj)
18.25 MOZAIK (Lj)
18.30 OBZORNIK (Lj)
18.40 MLADI ZA MLADE (Lj)
19.10 RISANKA (Lj)
19.15 CIKCAK (Lj)
19.24 ZRNO DO ZRNA (Lj)
19.30 TV DNEVNIK (Lj)
19.55 PROPAGANDNA ODDAJA (Lj)
20.00 STUDIO II (Lj)
22.00 PROPAGANDNA ODDAJA (Lj)
22.05 V ZNAMENJU (Lj)
22.20 ZA LAHKO NOČ (Lj)

PETEK, 9. V.

8.45 TV V ŠOLI: TV koledar, V družbi s proletarci, Ruščina, Proizvodnja in površinska

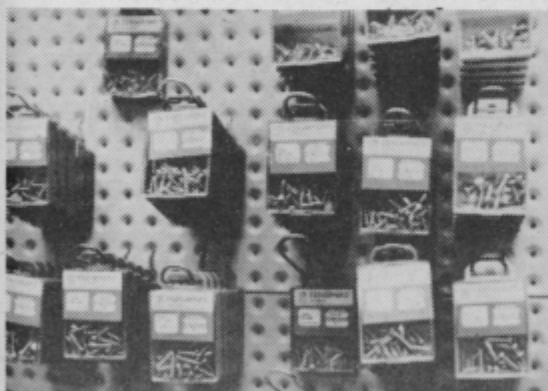
zaščita (Zgb)
10.00 TV V ŠOLI: Angleščina, Risanka, Zgodovina, Zgodba, Izobraževalna reportaža (do 11.40) (Bgd)
14.55 TV V ŠOLI – ponovitev (do 16.00) (Zgb)
17.10 POROČILA (Lj)
17.15 KAKO JE POLUHEC SPOZNAL ČAROVNIKA, serijska oddaja Zgodbe o Poluhcu (Lj)
17.30 PTIČJE STRAŠILO, mladinska nadaljevanke (Lj)
17.55 TRI SRCA – RADENCI 80 (orkester RTV Zagreb) (Lj)
18.25 MOZAIK (Lj)
18.30 OBZORNIK (Lj)
18.40 PRED IZBIRO POKLICA, oddaja iz cikla Pot do poklica (Lj)
19.10 RISANKA (Lj)
19.15 CIKCAK (Lj)
19.26 ZRNO DO ZRNA (Lj)
19.30 TV DNEVNIK (Lj)
19.55 PROPAGANDNA ODDAJA (Lj)
20.00 GLASBENA ODDAJA (Bgd)
20.55 PROPAGANDNA ODDAJA (Lj)
21.00 ZAKAJ IMAM LJUBLJANO (VENDARLE) RAD (Lj)
21.30 V ZNAMENJU (Lj)
21.45 MARTIN LUTHER KING, TV nadaljevanje (Lj)

SOBOTA, 10. V.

8.00 POROČILA (Lj)
8.05 MALI PINGVIN, otroška serija (Lj)

8.20 VRTEC NA OBISKU: Dežela cvetličnih lončkov (Lj)
8.35 K. Kovič: PIKI PIŠE PISMO, zgodba iz nadaljevanke Moj prijatelj Piki Jakob (Lj)
8.50 OTROŠTVO MLADOSTI, oddaja TV Sarajevo (Lj)
9.20 PISANI SVET (Lj)
9.50 H. Fallada: ČLOVEK HOČE NAVZGOR, TV nadaljevanke (Lj)
10.50 DOKUMENTARNA ODDAJA (Lj)
625 (Lj)
POROČILA (Lj)
15.20 POROČILA (Lj)
15.25 NOGOMET VARDAR ŽE-LJEZNIČAR – prenos (do 17.20) (Sk, Lj)
v odmoru PROPAGANDNA ODDAJA (Lj)
17.45 MI TRIJE IN PES IZ PASJE VASI, češki film (Lj)
18.55 NAŠ KRAJ (Lj)
19.10 ZLATA PTICA, pravljica (Lj)
19.15 RISANKA (Lj)
19.20 CIKCAK (Lj)
19.26 ZRNO DO ZRNA (Lj)
19.30 TV DNEVNIK (Lj)
19.55 PROPAGANDNA ODDAJA (Lj)
20.00 M. Aymé: MILOST, francoska komedija (Lj)
20.55 PROPAGANDNA ODDAJA (Lj)
21.00 RIO BRAVO, ameriški film (Lj)
22.20 TV KAŽIPOT (Lj)
22.40 POROČILA (Lj)

POIŠČITE V... ŽELEZNINARJU

Novost so vijaki, ki so že pakirani. Cena je enotna za vse vrste po 20,40 dinarjev.

Na spodnji sliki pa je sokovnik za 631,20 din in vse druge vrste posode, ki je v kuhinji ni nikoli preveč.

KOVINOTEHNA
TOZD Tehnična trgovina

RADIO CELJE

SPORED
OD 1. 5. DO 7. 5. 1980

Četrtek, 1. 5.: Ni oddaje.

Petek, 2. 5.: Ni oddaje

Sobota, 3. 5.: Ni oddaje.

Nedelja, 4. 5.: Ni oddaje.

Ponedeljek, 5. 5.: 8.00 poročila, 8.05 športno dopolne (vmes ob 9.00 poročila), 10.00 zaključek sporeda. 15.30 obvestila, 16.00 poročila, 16.05 čestitke in pozdravi, 16.45 zabavni globus, 17.00 kronika, 17.15 lestvica narodnozabavnih melodij, 17.30 športni pregled, 17.45 glasbene novosti, 18.00 zaključek sporeda.

Torek, 6. 5.: 8.00 poročila, 8.05 strokovnjak svetuje (vmes ob 9.00 poročila), 10.00 zaključek sporeda, 15.30 obvestila, 16.00 poročila, 16.05 čestitke in pozdravi, 16.30 reportaža 16.45 zabavni globus, 17.00 kronika, 17.15 iz arhiva resne glasbe, 17.45 vedri zvoki, 18.00 zaključek sporeda.

Sreda, 7. 5.: 8.00 poročila, 8.05 dopoldan z vami (vmes ob 9.00 poročila), 10.00 zaključek sporeda, 15.30 obvestila, 16.00 poročila, 16.05 čestitke in pozdravi, 16.15 zabavni globus, 17.00 kronika, 17.15 domači ansambli, 17.30 aktualno, 17.45 iz zakladnice zborovske glasbe, 18.00 zaključek sporeda.

Razpisna komisija

POKLICNE GOSTINSKE ŠOLE
CELJE, Ul. 29. novembra št. 12

razpisuje prosta dela in naloge

– RAVNATELJA ŠOLE

Za ravnatelja šole je lahko izbran pedagoški delavec, ki izpolnjuje naslednje pogoje:
– da ima visoko ali višjo izobrazbo pedagoške smeri
– da ima najmanj 5 let delovnih izkušenj in strokovni izpit
– da je ustrezen moralnopolično razgledan in da se vključuje v skupne družbenopolitične naloge
– da ima sposobnost organiziranja, vodenja in usmerjanja pedagoškega dela v šoli
– da poda poglede na kreativno-razvojno politiko šole

Kandidat bo izbran za dobo 4 let.

Kandidati naj pošljejo vloge z dokazili o izpolnjevanju pogojev v 15 dneh po objavi razpisa na naslov:
Razpisna komisija
POKLICNE GOSTINSKE ŠOLE
CELJE, Ul. 29. novembra št. 12

Kandidati bodo obveščeni o izbiri v roku 30 dni po poteku razpisa.

UTRINKI IZ JUGOVZHODNE AZIJE

PO BANGKOŠKIH KANALIH

Motorni čoln z našo skupino na krovu je hitro drsel po veliki reki Menam, ki teče skozi Bangkok – domačini ji pravijo (v fonetiki) Čopraja. Promet na reki je izredno gost, prav zato je bila gladina vode močno vzvalovljena, saj si je po njej utiralo pot nekaj prekoceanskih velikanov.

Namenjeni smo bili na ogled turistične zanimivosti bangkokških kanalov ali klongov, ki so povezani z reko Menam. Vodička Cuzi nam je razlagala, da je bilo kanalov pred nastopom cestne motorizacije znatno več. Rastoče število avtomobilov je mestne očete prisililo, da so precej kanalov zasuli in jih spremenili v ceste. Ta ukrep se jim v deževni dobi krepko maščuje, saj se vsled neurejene kanalizacije gladina vode dvigne in vdira voda v pritlična stanovanja. Imeli smo vtis, kot da se vozimo po kanalih Benetk; gradnja je seveda v Bangkoku enostavnejša v njej prevladuje les, v Benetkah pa kamen, pa tudi rastlinska odeja je v teh bangkokških klongih mnogo pestrejša, lahko bi rekli naravnost bohotna.

Na kanalih je polno čolnov, na katerih prodajajo razno blago, največ pa sadja, med katerim prevladujejo banane in kokosovi orehi.

Kupil sem kokosov oreh in plačal zanj komaj 5 din. Prodajalka je na vrhu oreha z mačeto izsekala štirioglasto odprtino, mi ponudila slamico in že sem sesal vase hladno mleko kokosovega oreha. Okus sam je pravzaprav nepredeljiv in nima dosti okusa po kokosu. Ta okus je bolj prisoten v notranji oblogi oreha, do katere prideš le, če

odšli, dekleta pa so ostala, cene njihovim uslugam pa so seveda padle. Armado mladih in denarnih ameriških marincev sedaj le delno nadomeste turisti, katerih osnovni cilj pa ni seks kot pri marincih, temveč ogled kulturno-zgodovinskih spomenikov, spoznavanje dežele itd.

Interesi Amerike, SZ in Kitajske se križajo prav na področju Indokine, katere del je tudi Tajsko. Kambodža, ki na vzhodni meji na Tajsko, je vsled napada Vietnama razrvana – tajsko vojsko budna straži meje proti tej okupirani deželi, iz katere prihajajo tudi reke beguncev in brezdomcev.

Dvajset kilometrov izven mesta je takozvani »Rosen-garten«, ki smo si ga za doplačilo osmih dolarjev seveda ogledali. Prikazali so nam njihove zelo lepe narodne ples v bogatih kostumih, ceremonial okoli poroke, petelinji boj, ki nas ni preveč razvnel, pač pa domačine, ki so glasno sodelovali pri borbi pernatih junakov. Prava posebnost pa je njihov boks, ki ga ne izvajajo samo s pestmi, temveč tudi z nogami, komolci, rameni, koleno itd. To je tak univerzalen pretep, pri katerem udarci kar poka-jo, pri katerem pa prihaja tudi do težkih telesnih po-

PIŠE:

13

ERNEST REČNIK

oreh razkolješ in iz njega postrgaš in izluščiš dobrega polcentimetra debelo oblogo. To oblogo suše in zmeljejo – to je kokosova moka.

Tajsko je s svojimi 48 milijoni prebivalcev poljedelska dežela. Narodni dohodek na prebivalca je izredno nizek in znaša komaj 92 dolarjev letno na prebivalca. Izjema je seveda prestolnica, kjer je življenje sila razgibano. Tam pred leti, ko je še divjala vietnamsko-ameriška vojna, so v Bangkok prihajali ameriški vojaki, ki so si pri nežnih in lepih tajskih dekletih kupovali ljubezen. Vojne je bilo konec, ameriški vojaki so

škodb. Ti bojovníki v areni so njihovi pravi narodni junaki, ki jih obožujejo prav tako kot Španci svoje tore-rose.

V Tajski se je pravzaprav končal prvi polčas naše dolge poti po jugovzhodni Aziji, ki smo jo iz Bangkoka nadaljevali še na Baliu, Jogjakarti, Djakarti, in Bogorju ter končali v Singapurju. Ta del ne bom opisoval, ker je to storil že novinar Janez Vedenik. Reči moram, da je bila vsa pot izredno zanimiva, da je bila Kompasova organizacija dobra in bi to pot priporočil slehernemu vedoželj-nemu turistu.

KONEC

BEOGRAD BREZ GRADBENIKOV

Pred nedavnim je Borba poročala, da preti nekatere proizvodne panoge nevarnost, da bodo ostale brez kadrov. Sem sodijo tudi kmetijstvo, kovinarska in gradbena panoga. Minulo šolsko leto se v Beogradu na primer niti en učenec ni prijavil za gradbenika.

Vzrok ni samo v večjem zaslužku, lažjem delu v pisarni in večjem ugledu, ampak predvsem v slabih delovnih pogojih gradbenikov. Komaj 8% gradbenih delavcev dočaka starostno pokojnino, 92% se jih invalidsko upokoji. Če bo šlo tako naprej, bodo Beograd in tudi druga mesta ostali brez gradbenikov že čez nekaj let. Morali bi takoj ukrepati.

S POTI V BARCELONO

RAMBLAS JE NEKAJ VEČ

Ramblas je bil nekoč zani-krna rečica in odvodni kanal na zahodnem delu gotske četr-rti. Potem so položili kanali-zacijo in prostor prekrili. Danes je tam najznamenitejša ulica Barcelone. Ramblas je nekaj več. Po trgovski plati je to dunajska Kärntnerica, po živosti večernih ur du-brovniški korzo, po bohem-ski pariški Montmartre in po

pitev Katalonije vneti sepa-ratisti na drugi strani. Začelo je pokanje, tekanje in prerivan-je, pa smo se modro uma-knili v prvi lokal, pred kate-rim so kdo ve kateri od skraj-nežev nametali na kup lese-ne stole, jih polili z benci-nom in zažgali. Bilo je mo-dro, da smo se odločili za nevmešavanje, manj modro je bilo, da smo šli prav v ta

lokal. Ker na povratek v ho-tel nismo mogli tako hitro misliti, smo večerjali kar tam. Izbral sem si nekakšne-ga piščanca, za katerega sem sumil, da je golob, pa je bil v resnici jerebica v omaki, kar me je z zapitkom vred olajša-lo za petdeset starih jurjev.

Kot vidimo na televiziji pa-lomino reklamo...

... in tako sem na Rambla-

su večer za večerom pasel sa-mo firbec, na večerje pa sem zavijal v stranske ulice, levo in desno, in čim dlje od Ram-blasa sem bil, ceneje in bolje sem se napokal.

Marsikje po svetu so me že napetjastili, toda tako ne-sramno, kot v tisti restavraciji še nikoli. Plačilni nata-ka- je imel pri roki kar tri cenike, na vsakem drugačne cene za iste jedi in pijače in predložil ti je tistega, ki je najbolj »ustrezal« zunan-je-mu videzu gosta in njegove-mu morebitnemu žepu.

Je pa Ramblas ulica, kjer vsak trenutek vidiš kaj nove-ga, kjer ti ponujajo od cvetja, ptičev in umetnin tudi aliga-torčke in zelene opice. In edino tu, razen v kakšnem nočnem baru, se lahko za srednjo ceno do sitega nagle-daš kastilskega flamenga... Zares vročevrven ples, topo-tanje pet, tleskanje kasta-njet, mavrične barve, ogluš-jujoča glasba. Razliko med posameznimi plesi razloči le poznavalec. Zame je bilo kot: polka z leve na desno, z desne na levo, poskakujoča polka, polka po eni nogi in polka kar tako. Polka pač, če bi primerjal, kako ločuješ polke z različnimi fla-menga.

Asta la vista, Ramblas, zla-sti če bom kdaj nepričakova-no milijonar!

Prihodnjič: FRANKO GOR, FRANKO DOL

PIŠE:

6

JURE KRAŠOVEC

kupljivi ljubezni hamburški St. Pauli. Začenja se na Ka-talonskem trgu, največjem v mestu, končuje na obali pri veličastnem spomeniku Krištofu Kolumbu.

Tisti večer je središče Bar-celone bobnelo od demon-stracij desetisočglave mno-žice. Katalonci so spominski dan na vstajo katalonskih kmetov in meščanov proti Filipu V., ki je po končani vojni za špansko dediščino ukinil katalonsko neodvis-nost, izkoristili za veliko manifestacijo v podporo bližnjemu referendumu za ponovno katalonsko avtono-mijo. Pohod so z incidenti motili skrajni desničarji in centralisti na eni in za odce-

ZNANILKA PRAVE POMLADI

CELJE, 25. april 1980, opoldne: priletela je štokljva v (in sedla na dimnik – kakšno naključje, na dimnik hiše, je celjska poročna dvorana. Ni povedala od kod je pri-le-niti kam je namenjena. Pomembno je pač to, da je tuk da lahko verjamemo, da je z njo prišla tudi prava pom toplim soncem in seveda tudi tisto, kar je simbolično p-zano z njeno podobo.

Foto: D. Me

NOVI
tednik 17

NOVI TEDNIK – Glasilo občinskih organizacij SZDL Celje, Laško, Slovenske Konjice, Sentjur, Šmarje pri Jelšah in Zalec Uredništvo: Celje, Trg V. kongresa 3 a, poštni predal 161. Naročnina in oglasi: Trg V. kongresa 3 a – Glavni urednik Novega tednika Radia Celje Avgust Ribič. Odgovorni urednik Novega tednika Drago Medved, odgovorni urednik Radia Celje Branko Stamejč Redakcija: Marjela Agrež, Milan Božič, Jure Krašovec, Mateja Podjed, Milena Poklič-Brečko, Damjana Stamejčič, Zdenka Stop Mitja Umnik, Janez Vedenik, Tone Vrabl. Tehnični urednik Franjo Bogadi. Izhaja vsak četrtek. Izdaja ga CGP Delo, Ljubljana Rokopisov ne vračamo. Cena posamezne številke 6 din, celoletna naročnina 280 din, polletna 140 din. Za tujino je cena dvojna. Št ziro računa: 50700-603-31198 – CGP Delo Ljubljana TOZD Novi tednik Celje. – Telefon, oglasi in naročnina: 22-369, 23-105.